EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 4.7.2007
KOM(2007) 372 galutinis

2007/0138 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

**dėl bendro vyno rinkos organizavimo ir
iš dalies keičiantis tam tikrus reglamentus**

(pateikta Komisijos)

{SEK(2007) 893}
{SEK(2007) 894}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Europos Sąjunga (ES) yra didžiausia vyno gamintoja, vartotoja, eksportuotoja ir importuotoja pasaulyje. 2006 m. ES–27 vyno gamyba sudarė 5 % visos ES žemės ūkio produkcijos. Kokybės atžvilgiu jos reputacija pripažįstama visame pasaulyje. Vyno sektorius Europos Sąjungoje – esminė ekonomikos rūšis, ypač dėl užimtumo ir iš eksporto gaunamų pajamų.

Tačiau pastaraisiais dešimtmečiais vyno vartojimas Europos Sąjungoje nuolat mažėjo ir smarkiai nukrito, ir, nepaisant dabartinio atsigavimo, nuo 1996 m. iš Bendrijos eksportuojamo vyno kiekis didėjo žymiai lėčiau nei importas. Pasiūlos ir paklausos pusiausvyros vyno sektoriuje sutrikimas bei didėjantys reikalavimai, būdingi Europos ir tarptautinei vyno rinkai, turi įtakos gamintojų kainoms ir pajamoms. Nepaisant to, daugelis vyno gamintojų yra konkurencingi, o kiti gali tokiais tapti.

Kaip nurodyta 2006 m. birželio 22 d. komunikate „Tvarios Europos vynininkystės vystymas“[1], Europos Komisijos nuomone, būtina esminė bendro vyno rinkos organizavimo reforma (BRO) ekonomiškai neveiksmingoms politikos priemonėms pakeisti tvaresniu ir nuoseklesniu teisiniu pagrindu. Siekiama geriau panaudoti esamo biudžeto lėšas (maždaug 1,3 milijardo eurų), o tai sudaro apie 3 % visų žemės ūkiui skirtų lėšų.

Dabartinė bendro rinkos organizavimo reforma (BRO) numatyta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999. Priėmus pasiūlymą bus panaikinti galiojantys teisės aktai. Remiantis Europos bendrijos steigimo sutartimi, ypač 36 ir 37 straipsniais, priimtas reglamento pasiūlymas įsigalios 2008 m. rugpjūčio 1 d., jis priklauso išimtinei Bendrijos kompetencijai. Tačiau pagal šį pasiūlymą bus finansuojama daug priemonių, ir dėl to valstybės narės, laikydamosi subsidiarumo principo, galės spręsti konkrečias vynus gaminančių regionų problemas.

Laikantis Komisijos įsipareigojimo kurti geresnius teisės aktus, prie pasiūlymo pridedama atnaujinta analizė, kurioje nagrinėjami ekonominiai, socialiniai ir aplinkos aspektai, susiję su bendro rinkos organizavimo reforma (BRO), bei pasiūlymo poveikis, privalumai ir trūkumai šių klausimų atžvilgiu. Jame taip pat atsižvelgiama į suinteresuotųjų šalių, nacionalinių valdžios institucijų ir Bendrijos institucijų diskusijų rezultatus.

Šiame reglamento projekte pateikiama Komisijos iniciatyva tęsti bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformas, apimančias visus pagrindinius sektorius, išskyrus vyną: 2003 m. – pasėlių ir gyvulių[2], 2004 m. – alyvuogių aliejaus, tabako ir medvilnės[3], 2006 m. – cukraus[4] bei pasiūlyta 2007 m. sausio mėnesio vaisių ir daržovių reforma. Jame taip pat atsižvelgiama į Bendrijos tvarios plėtros politiką, kuriai Geteborge pritarė Europos Vadovų Taryba, didesnio konkurencingumo

---

1 COM(2006) 319 galutinis.
2 Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 (OJ L 270, 2003 10 21, p. 1).
3 Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2004 (OJ L 161, 2004 4 30, p. 1).
4 Tarybos reglamentas (EB) Nr. 318/2006 (OJ L 58, 2006 2 28, p. 1).

politiką, numatytą atnaujintoje Lisabonos strategijoje, ir bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) supaprastinimo bei geresnio reglamentavimo politiką.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Tiriamųjų duomenų naudojimas**

Siekdama sudaryti sąlygas vyno bendro rinkos organizavimo reformai (BRO), Komisija finansavo dabartinės tvarkos *ex-post* vertinimą, kurį atliko Europos mokslininkų konsorciumas. 2004 m. lapkritį buvo paskelbta vertinimo ataskaita, su kuria galima susipažinti Komisijos tinklavietėje[5].

Be to, darant vyno rinkos prognozes vidutinės trukmės laikotarpiui, Komisija pateikė savo prielaidas, metodiką ir rezultatus mokslininkams iš Prancūzijos, Ispanijos, Italijos ir Vokietijos, kurių specializacija – vyno sektorius.

- **Vyno seminaras**

Kad suinteresuotosios šalys galėtų pateikti savo nuomonę ir pastabas apie dabartinę vyno sektoriaus padėtį ir ateities perspektyvas, 2006 m. vasario 16 d. buvo surengtas seminaras „Europos vyno sektoriaus problemos ir galimybės“. Šiame seminare dalyvavo daugiau kaip šimtas dalyvių, atstovaujančių įvairiausioms suinteresuotosioms šalims[6].

- **Komisijos komunikatas ir poveikio vertinimas**

2006 m. birželio mėn. Komisija padarė pirmąsias diskusijų išvadas ir priėmė komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui, kuriame pateikiamos keturios galimos bendro rinkos organizavimo reformos alternatyvos. Visas suinteresuotąsias šalis Komisija paragino dalyvauti atviruose debatuose dėl vyno bendro rinkos organizavimo reformos (BRO) ateities ir pareiškė, kad šios reformos siūlymas bus teikiamas remiantis šiomis diskusijomis.

Atsižvelgdama į sektoriaus padėtį ir vykdomos politikos tikslus, Komisija svarstė keturias galimas bendro rinkos organizavimo reformos alternatyvas. Pasirinkus tris iš šių alternatyvų – išlaikyti esamą padėtį, reformuoti bendrą vyno rinkos organizavimą pagal BŽŪP reformos modelį ir visiškai panaikinti reguliavimą – problemos nebus sprendžiamos tinkamai, vyno sektoriaus poreikiai nebus reikiamai tenkinami ir nebus atsižvelgta į jo specifiką.

Komisija atliko poveikio vertinimą, kaip tai yra numatyta darbų programoje;
su ataskaita galima susipažinti Komisijos tinklavietėje[7] .**Europos institucijos**

2006 m. nuo liepos iki spalio mėn. Taryboje vyko intensyvios diskusijos, ypač per tris Žemės ūkio ir žuvininkystės tarybos posėdžius.

2006 m. gruodžio mėn. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Regionų komitetas priėmė, atitinkamai, vyno sektoriaus ataskaitas.

---

5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm

6 Vyno seminaro „Europos vyno sektoriaus problemos ir galimybės“ išvadas rasite tinklapyje: http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf

2007 m. vasario mėn. Europos Parlamentas savo iniciatyva parengė pranešimą dėl šio komunikato.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Komisija surengė daug susitikimų su suinteresuotosiomis šalimis, o Patariamojoje grupėje vyno klausimais vyko diskusijos.

Be to, siekdama užtikrinti tiesioginį konkretų dialogą su Europos vyno sektoriumi, už žemės ūkį ir kaimo plėtrą atsakinga ES komisijos narė nuo 2006 m. vasario mėn. lankėsi daugelyje visos Europos Sąjungos vynuogių auginimo regionų.

- **Labiausiai rūpimi klausimai**

Per visas diskusijas, kurios buvo rengiamos Komisijai priėmus komunikatą, valstybės narės ir suinteresuotosios šalys turėjo galimybę iškelti labiausiai rūpimus klausimus. Nors buvo pareikštos skirtingos nuomonės, daugeliui suinteresuotųjų šalių iš esmės rūpėjo tokie klausimai:

– būtinybė skubiai vykdyti didelę reformą atsižvelgiant į Komisijos atliktą ekonominę analizę, problemų diagnozė ir reformos tikslai,
– socialinis ir ekonominis pavojus, kylantis dėl per greito ir per didelio išnaikinimo,
– būtinybė didinti vyno pardavimą ir skatinti vynininkystę,
– grėsmė kokybei, jei bus panaikintas draudimas importuoti fermentavimui skirtą misą ir maišyti ES vynus su importuotais vynais.

Vyno negaminančios šalys pabrėžė, kad būtina imtis ekonomiškai veiksmingesnių į vartotojus orientuotų priemonių.

Šiame pasiūlyme Komisija deramai atsižvelgė į minėtus klausimus.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Reformos tikslai**

Šios reformos iškelti tikslai:

– didinti ES vyno gamintojų konkurencingumą; gerinti ES rūšinio vyno, kaip geriausio vyno pasaulyje, reputaciją; susigrąžinti senąsias rinkas ir įsitvirtinti naujose Europos Sąjungoje ir visame pasaulyje;
– įvesti vyno sektoriuje tvarką su aiškiomis, paprastomis taisyklėmis, kurios veiksmingai subalansuotų pasiūlą ir paklausą;
– vyno sektoriuje nustatyti tvarką, palaikančią geriausias ES vyno gamybos tradicijas, gerinančią daugelio kaimo vietovių socialinę struktūrą ir užtikrinančią, kad gaminant vyną būtų laikomasi aplinkosaugos reikalavimų.

Rengiant naująją ES vyno politiką reikia deramai atsižvelgti į didėjantį visuomenės susirūpinimą dėl sveikatos ir vartotojų apsaugos, būtinybę, kad Pasaulio prekybos

organizacijos (PPO) taisyklės būtų suderinamos su reformuota BŽŪP (pirmuoju ir antruoju ramsčiais) ir būtų nuoseklios bei atitiktų finansines perspektyvas.

Pagaliau būtina pažymėti, kad šis pasiūlymas buvo parengtas atsižvelgiant į Komisijos tarybos reglamento, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą, pasiūlymą. Buvo atnaujintos, supaprastintos ir patobulintos kai kurios horizontaliosios nuostatos, kad vyno bendro rinkos organizavimo reformą (BRO) būtų galima lengviau įtraukti į bendrą pasiūlymą dėl BRO.

- **Siūlomų priemonių santrauka**

Komisija pripažįsta šio sektoriaus problemas, potencialą ir specifiką ir po išsamios poveikio vertinimo analizės mano, kad būtina išlaikyti specifinį vyno rinkos bendrą organizavimą, kurį, be abejonės, būtina iš esmės reformuoti.

Uždavinys – priderinti gamybos struktūrą ir reguliavimo sistemą tvarios ir konkurencingos Europos vyno pramonės naudai prie ilgalaikių perspektyvų, tuo pat metu užtikrinant, kad biudžeto lėšos būtų kuo ekonomiškiau naudojamos. Dėl to pačią pirmą dieną teks panaikinti visas priemones, kurios, kaip paaiškėjo, yra neveiksmingos, o būtent: paramą šalutinių produktų distiliavimui, geriamajam alkoholiui ir dvigubos paskirties vynuogių distiliacijai, o taip pat paramą privačiam saugojimui ir eksporto grąžinamosioms išmokoms. Bus panaikinta misos gerinimui skirta pagalba, kuri buvo nustatyta siekiant kompensuoti papildomas sąnaudas, lyginant gerinimą cukrumi, kartu uždraudžiant vartoti cukrų gerinimui. Distiliavimo krizės atveju priemonę pakeis dvi krizių valdymo priemonės, finansuojamos iš nacionalinio finansinio paketo.

Svarbus radikalios reformos aspektas yra tai, kad vyno bendro rinkos organizavimo reforma (BRO) bus naudinga PPO. Dabartinės prekybą iškraipančios intervencinės priemonės („Gintarinė dėžė“) bus panaikintos, o jeigu toliau bus taikomos vidinės paramos priemonės, pirmenybė bus teikiama „Žaliosios dėžės“ priemonėms.

Siūlomą koncepciją sudaro du etapai: pirmą etapą nuo 2008 iki 2013 m. sudaro rinkos pusiausvyros atstatymas ir pagalba nekonkurencingiems asmenims oriai pasitraukti iš sektoriaus. Visą šį laikotarpį bus taikomos naujos priemonės konkurencingumui didinti, įskaitant antrajame etape, nuo 2014 m. sausio 1 d., sodinimo teisių panaikinimą.

3.1. Atnaujintos, supaprastintos ir aiškios reguliavimo priemonės

<u>Mažiau gamintojus varžančių apribojimų</u>

Sodinimo teisių ribojimo sistema bus pratęsta laikotarpiui nuo 2010 iki 2013 m.

Tada nuo 2014 m. sausio 1 d. siekiant padidinti konkurencingumą bus galima laisvai sodinti vynmedžius. Taip skatinama konkurencingus vyno gamintojus plėsti gamybą ir taip susigrąžinti senąsias rinkas ir įsitvirtinti naujose tiek Europos Sąjungoje, tiek trečiosiose šalyse. Tačiau naujos rinkos sąlygos ir valstybių narių kompetencija leisti vartoti saugomos kilmės vietos arba geografinę nuorodą (GN), (pvz., zonos ribų nustatymas, didžiausias derliaus kiekis ir kitos griežtesnės gamybos, perdirbimo ir ženklinimo etiketėmis taisyklės) kartu su sisteminės distiliacijos, atliekančios apsaugos priemonės vaidmenį, panaikinimu *de facto* apribos kultivuojamų plotų

skaičių ir leis išvengti perteklinės gamybos. Bet koks naujas sprendimas gaminti turės visiškai atitikti gamintojo galimybes rasti rinką savo produkcijai.

Labiau pritaikyti vynininkystės metodai:

– perdavus Tarybos atsakomybę tvirtinti naujus arba keisti galiojančius vynininkystės metodus, įskaitant *acquis* perėmimą (išskyrus gerinimą ir rūgštinimą), Komisijai;

– Komisijai vertinant vynininkystės metodus, kuriuos patvirtino Tarptautinė vyno ir vynininkystės organizacija (OIV), ir juos vėliau įtraukiant į Komisijos reglamentą;

– suteikiant leidimą Europos Sąjungoje taikyti vynininkystės metodus, dėl kurių tarptautiniu mastu jau susitarta gaminant vyną eksportui į šias paskirties šalis;

– mažiausio natūralaus alkoholio kiekio vyne reikalavimo panaikinimas.

Aiškesnis, nuoseklesnis ir dėl to labiau į rinką orientuotas vyno klasifikavimas ir ženklinimas etiketėmis:

ES rūšinių vynų koncepcija pagrįsta geografinės kilmės metodu (konkrečiame regione gaminamas rūšinis vynas). Šią koncepciją Europos Sąjunga siekia patvirtinti, suderinti, remti ir tobulinti viso pasaulio mastu.

Kokybės politika taps aiškesnė, paprastesnė, skaidresnė ir todėl veiksmingesnė:

– įdiegus aiškią vynų, kuriems suteikta geografinė nuoroda (GN), sistemą, suderintą su horizontaliąja kokybės politika (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006); vynus su geografine nuoroda skirstant į vynus su saugoma geografine nuoroda (SGN) ir vynus su saugoma kilmės vietos nuoroda (SKVN); nustatant geografinės nuorodos registravimo ir apsaugos procedūrą; pratęsiant draudimą vynuoges per daug spausti, kad būtų užtikrinta vyno kokybė – taikoma pagal subsidiarumo principą;

– didinant tarpšakinių organizacijų vaidmenį, kad būtų galima kontroliuoti ir valdyti jų teritorijoje gaminamo vyno kokybę; stiprinant kontrolės mechanizmus, visų pirma gaminant „vin de cépage“ vyną.

Komisija siūlo įdiegti vieningą teisinę sistemą, kuri galiotų visoms skirtingoms vynų kategorijoms ir su jais susijusioms nuorodoms, ir taip supaprastinti ženklinimo etiketėmis nuostatas. Ji pateisins vartotojų poreikius ir labiau atitiks vyno kokybės politiką. Visų pirma reikia:

– perduoti Tarybos kompetenciją Komisijai;

– visiems vynams taikyti vieningą teisinę priemonę atitinkamai papildant Direktyvoje 2000/13/EB dėl horizontaliojo ženklinimo nurodytas taisykles, kad būtų patenkinti vyno sektoriaus privalomojo ir neprivalomojo ženklinimo etiketėmis poreikiai;

– didinti ženklinimo etiketėmis politikos lankstumą atsižvelgiant į PPO vykdomą politiką ir panaikinti ženklinimo etiketėmis taisyklių, taikomų vynams su saugomos kilmės vietos arba geografine nuoroda ir vynams be tokių nuorodų, skirtumus; svarbiausia – skatinant nurodyti vynuogių veislę ir pateikti derliaus

metų nuorodą, jei vynui nesuteiktas saugomos kilmės vietos arba geografinės nuorodos statusas, vadovaujantis atitinkamais atsekamumo reikalavimais;

– teikti vartotojams informaciją ir užtikrinti jų apsaugą, išsamiai juos informuoti apie produkto kilmę taikant atitinkamas atsekamumo taisykles ženklinant etiketėmis.

3.2. Nacionaliniai finansiniai paketai, kad valstybės narės galėtų pagerinti savo konkrečią padėtį

Pagal finansinę pažymą iš viso šiai priemonių rūšiai bus skiriama nuo 623 mln. eurų 2009 m., o nuo 2015 m. ir vėliau – iki 830 mln. eurų.

Iš jo kiekviena vyną gaminanti valstybė narė galės pasinaudoti biudžetiniu paketu, apskaičiuotu pagal tris objektyvius kriterijus, t. y. plotų dalį, gamybos apimtį ir ankstesnių metų išlaidas, kurioms tenkanti dalis, atitinkamai, yra: viena ketvirtoji, viena ketvirtoji ir pusė, išskyrus skatinimo dalį, kurios dydis yra pusė pagal plotų dalį ir pusė pagal gamybos apimtį.

Kiekviena valstybė narė iš paketo savo nuožiūra galės finansuoti priemones iš nurodyto sąrašo, įskaitant:

– naują paramą reklamai trečiosiose šalyse;

– vynuogynų restruktūrizavimą ir (arba) konversiją;

– naują paramą žaliajam derliui;

– naujas krizių valdymo priemones, t. y. draudimą nuo stichinių nelaimių ir administracines išlaidas steigiant specifinį sektoriaus savitarpio investicinį fondą.

Biudžetiniam paketui bus taikomos tam tikros bendrosios taisyklės, įskaitant minimalius aplinkos apsaugos reikalavimus, remiantis kompleksinio paramos susiejimo principais siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, o apie konkrečias nacionalines programas reikės pranešti Komisijai.

3.3. Sektoriaus tvarumo stiprinimas taikant daugiau kaimo plėtros priemonių

Vyno sektorius galėtų pasinaudoti daugeliu Kaimo plėtros reglamente[8] numatytų priemonių, kurios taip pat yra įtrauktos į valstybių narių patvirtintas programas, kadangi jos būtų labai naudingos vynuogių augintojams, perdirbėjams ir prekybininkams ir šiomis priemonėmis būtų galima juos skatinti. Kaimo plėtros priemonės – tai:

– jaunų ūkininkų steigimasis, investicijos į techninius įrenginius ir pardavimo gerinimas;

– profesinis mokymas;

– parama teikiant informaciją ir skatinant gamintojų organizacijas, įstojusias į kokybės schemą;

[8] Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

– parama agrarinei aplinkosaugai, skirta padengti papildomas išlaidas ir negautas pajamas už vynuogynų ir kultūrinių kraštovaizdžių sukūrimą ir prižiūrėjimą;

– ankstyvas išėjimas į pensiją: tai galimybė ūkininkams, kurie nusprendžia nutraukti bet kokią komercinę ūkininkavimo veiklą ir perduoti valdą kitiems ūkininkams.

Uždraudus naudoti cukrų, kai kurie vyno gamintojai, gerinimui paprastai naudoję cukrų, bus priversti investuoti ir gerinimui naudoti misą. Iš paramos kaimo plėtrai valstybės narės galės teikti investicinę paramą tiems vyno gamintojams, kurie vietoj cukraus gerinimui turės naudoti misą.

Kadangi šiuo metu vyksta 2007–2013 m. mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros planavimo procesas ir siekiant skatinti šias priemones, reikės pervesti lėšas iš vienos išlaidų kategorijos į kitą (rinka ir tiesioginės išmokos, iš vienos pusės, ir moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra, iš kitos pusės), ir tos lėšos bus skirtos vynus gaminantiems regionams atsižvelgiant į tai, kas nuveikta kituose dviejuose sektoriuose.

Pervestas biudžetas bus nuo 100 mln. eurų 2009 m., o nuo 2014 m. ir vėliau – iki 400 mln. eurų . Kadangi jau bus patvirtinti kaimo plėtros planai, valstybės narės turės galimybę juos pakoreguoti taip, kad ateityje jie galėtų vaidinti svarbų vaidmenį kuriant ekonominį suinteresuotųjų šalių vyno sektoriuje gerbūvį ir padėtų išsaugoti vynmedžius auginančių regionų aplinką.

3.4. Geriau informuoti vartotojus apie europinius vynus

Kelios suinteresuotosios šalys, ypač per 2006 m. vasario 16 d. vykusį seminarą, pabrėžė, kad būtina daugiau dėmesio skirti vyno pardavimui ir reklamai. Komisija ketina dėti visas pastangas atsakingai skatinimo ir informavimo politikai vykdyti. Reikėtų pasinaudoti visomis Bendrijos teisės aktuose numatytomis galimybėmis ir sukurti naujų, kad:

– būtų galima rengti naujus skatinimo projektus Europos Sąjungai nepriklausančiose valstybėse juos finansuojant iš nacionalinių finansinių paketų, kuriems skirta reikšminga 120 mln. eurų suma, o tai yra maždaug 9 % visam sektoriui numatyto biudžeto; 50 % šių priemonių bus bendrai finansuojamos iš Bendrijos biudžeto;

– būtų galima vykdyti išplėstinius skatinimo projektus, finansuojamus iš kokybės schemoje dalyvaujančioms gamintojų organizacijoms skirtų kaimo plėtros fondų;

– Europos Sąjungoje taip pat bus finansuojamos naujos informacinės kampanijos apie atsakingą ir saikingą vyno vartojimą skatinimui taikant horizontaliąją teisinę sistemą su didesne bendro finansavimo dalimi (60 %); bus sustiprinta dabar vykdoma informacinė kampanija apie Europos geografinės nuorodos klasifikavimą; dėl to bus iš dalies pakeistas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2826/2000 ir paskirta daugiau lėšų.

3.5. Pavojaus aplinkai prevencija

Gaminant ir parduodant vyną, būtina atsižvelgti į aplinkosaugos klausimus – nuo auginimo būdų iki perdirbimo metodų. Komisija ketina užtikrinti, kad dėl vyno

sektoriaus reformos pagerėtų vynuogių auginimo ir vyno gamybos poveikis aplinkai, ypač dirvožemio erozijos ir teršimo atžvilgiu, augalų apsaugos produktų vartojimas ir atliekų tvarkymas.

Kad šie tikslai būtų pasiekti, Komisija siūlo:

– visų vyno gamybos zonų teisė dalyvauti bendrosios išmokos schemoje reiškia, kad vis daugiau ir daugiau gamintojų turės laikytis privalomųjų kompleksinio paramos susiejimo taisyklių;
– išnaikintus plotus automatiškai įtraukus į bendrąją išmokos schemą, šioms zonoms bus privalomos kompleksinio paramos susiejimo taisyklės;
– su išnaikinimo išmoka, o taip pat su restruktūrizavimo ir žaliojo derliaus priemonėmis, finansuojamomis iš nacionalinių finansinių paketų, bus susieti minimalūs aplinkos apsaugos reikalavimai, kad nedegraduotų dirvožemis;
– gaminant vyną, nustatyti priimtiną minimalų aplinkos apsaugos priežiūros lygį;
– skirti daugiau lėšų kaimo plėtros programoms, pvz., pagal 2 ašį, numatant paramos priemones aplinkos ir kraštovaizdžio būklei gerinti.

3.6. Mažiau konkurencingiems gamintojams suteikti pasirinkimo galimybių

Nors daugelis gamintojų jau yra konkurencingi ar jų konkurencingumas sustiprės dėl naujųjų priemonių, kurias siūlo reforma, kai kurių gamintojų dabartinė padėtis yra labai sunki. Jų pajamos yra mažesnės už išlaidas, ir vis didėjančios konkurencijos sąlygomis jiems bus labai sunku išvengti bankroto. Kad jie turėtų galimybę oriai pasitraukti iš sektoriaus, būtina nustatyti visiško atsisakymo tvarką.

Vynuogių augintojai privalo turėti teisę laisvai nuspręsti, ar išnaikinti vynuogynus, ar ne. Tačiau valstybės narės, kad išvengtų socialinių ir (arba) aplinkosaugos problemų, galės riboti vynuogynų naikinimą kalnuose ir stačiuose šlaituose, taip pat regionuose, kuriuose aplinkos sąlygos specifinės, ir (arba) nutraukti naikinimą, jeigu visas išnaikintų plotų dydis yra didesnis kaip 10 % vynuogynų ploto.

Išnaikinimo išmoka bus padidinta tiek, kad ja būtų susidomėta. Kad vynuogių augintojai visiškai atsisakytų ūkininkauti jau pirmaisiais metais, per likusį sodinimo apribojimų laikotarpį priemokai palaipsniui bus taikomas mažėjantis koeficientas. Paskirtas biudžetas per penkerių metų laikotarpį suteiks galimybę Europos Sąjungoje išnaikinti apie 200 000 ha. Šis plotas atitinka išnaikintino struktūrinio pertekliaus dalį atsižvelgiant į pastarąjį prekybos pagerėjimą, teigiamą poveikį, kurio galima tikėtis įdiegus siūlomas priemones (visų pirma draudimą gerinti vyną cukrumi, skatinimą, žaliąjį derlių ir paramą kaimo plėtrai), rinkos pusiausvyrai.

Bus laikoma, kad išnaikinti žemės ūkio paskirties plotai, kuriuose anksčiau buvo auginami vynmedžiai, atitinka kriterijus pagal bendrosios išmokos schemą, ir už juos bus skiriama vidutinio dydžio atsieta regioninė tiesioginė išmoka.

3.7. Prekyba su trečiosiomis šalimis

Kadangi PPO derybos tebevyksta, o jų rezultatai neaiškūs, reformos pasiūlyme nekeičiama galiojanti teisinė sistema, susijusi su užsienio prekyba, išskyrus eksporto gražinamąsias išmokas.

Tačiau buvo išanalizuotas vyno eksporto grąžinamųjų išmokų poveikis ir reikšmė. Jų ekonominis poveikis gerokai sumažėjo. Iš tiesų eksportas, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, sudaro mažiau kaip 15 % viso eksporto. Eksporto grąžinamųjų išmokų dydis yra 3,4 % produktų, už kuriuos gali būti skirtos eksporto grąžinamosios išmokos, dydžio. Todėl buvo nuspręsta, kad galima geriau panaudoti šiai priemonei skirtas lėšas, iš dalies skatinimui, ir siūloma eksporto gražinamąsias išmokas panaikinti.

3.8. BŽŪP darnumo didinimas, jos supaprastinimas ir visiškas atitikimas Bendrijos teisės aktams

Visoms vyno gamybos zonoms suteikta teisė dalyvauti bendrosios išmokos schemoje yra svarbus pokytis siekiant suteikti vyno gamintojams daugiau lankstumo ir užtikrinti, kad jiems būtų sudarytos tos pačios sąlygos kaip ir kitiems ūkininkams. Todėl bus iš dalies pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003.

Šiame pasiūlyme numatoma supaprastinti teisės aktus, (Europos Sąjungos, nacionalinių arba regioninių) valdžios institucijų bei privačių šalių administracines procedūras. Pavyzdžiui, nuo 2014 m. panaikinant rinkos priemones ir sodinimo teises, administracinės procedūros taps paprastesnės, ir tai yra didelis siūlomos reformos privalumas. Reikia taip pat skatinti lydraščių supaprastinimą ir perdavimą elektroniniu būdu.

Nepaisant sodinimo apribojimų panaikinimo, ekonominių operacijų vykdytojai ir valstybės narės privalo laikytis galiojančių Bendrijos teisės aktų dėl vadinamųjų nereglamentuotų ir neteisėtų vynuogynų. Kad BRO būtų sėkmingas, būtina laikytis šių taisyklių. Jeigu nebus laikomasi taisyklių, Komisija (ir toliau) taikys atitinkamas priemones pagal sąskaitų tikrinimo ir tvirtinimo procedūrą arba, prireikus, inicijuos pažeidimo procedūras pagal Sutarties 226 straipsnį.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Siūlomos reformos priemonės nepadidins dabartinės šiam sektoriui skirtos 1,3 milijardo eurų sumos. Šis biudžetas bus panaudotas:

– naujam bendram rinkos organizavimui (BRO) skirtuose nacionaliniuose finansiniuose paketuose, įskaitant, pirma, skatinimą trečiosiose šalyse ir, antra, vynuogynų naikinimui,

– kad būtų galima pervesti į kaimo plėtros priemones, skirtas vynus gaminantiems regionams,

– kad būtų galima pervesti į bendrąją išmokos schemą pagal išnaikintus plotus.

Tikimasi, kad reglamentavimo pakeitimai ir naujovės padės pasiekti, kad biudžetas būtų naudojamas veiksmingiau.

Be to, 3 mln. eurų bus padidintas biudžetas skleisti informaciją tarptautinėje rinkoje apie vyną, kuriam suteikta saugomos kilmės vietos arba geografinė nuoroda, vynuogių veislių pavadinimus ir apie atsakingą vartojimą.

TURINYS

I ANTRAŠTINĖ DALIS ĮVADINĖS NUOSTATOS 21
II ANTRAŠTINĖ DALIS PARAMOS PRIEMONĖS 22
I skyrius Paramos programos 22
1 skirsnis Įvadinės nuostatos 22
2 skirsnis Paramos programos 23
3 skirsnis Konkrečios paramos priemonės 25
4 skirsnis Bendrosios nuostatos 28
II skyrius Lėšų pervedimas 28
III ANTRAŠTINĖ DALIS REGULIAVIMO PRIEMONĖS 29
I skyrius Bendrosios taisyklės 29
II skyrius Vynininkystės metodai ir taikomi apribojimai 30
III skyrius Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos 33
1 skirsnis Taikymo sritis ir apibrėžtys 33
2 skirsnis Saugojimo paraiška 34
3 skirsnis Saugojimo suteikimo procedūra 35
4 skirsnis Specifiniai atvejai 37
5 skirsnis Saugojimas ir kontrolė 38
6 skirsnis Bendrosios nuostatos 41
IV skyrius Ženklinimas etiketėmis 42
V skyrius Gamintojų ir tarpšakinės organizacijos 44
IV ANTRAŠTINĖ DALIS PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS 48
I skyrius Bendrosios nuostatos 48
II skyrius Importo ir eksporto licencijos 48
III skyrius Apsaugos priemonės 50
IV skyrius Importo taisyklės 52
V ANTRAŠTINĖ DALIS GAMYBOS POTENCIALAS 53
I skyrius Neteisėtas plotų apsodinimas 53
II skyrius Sodinimo teisių tvarka pereinamuoju laikotarpiu 55
III skyrius Vynmedžiais apsodintų plotų išnaikinimo schema 59
VI ANTRAŠTINĖ DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS 63
VII ANTRAŠTINĖ DALIS PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS 66
I skyrius Pakeitimai 66
II skyrius Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos 68

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl bendro vyno rinkos organizavimo ir iš dalies keičiantis tam tikrus reglamentus

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) Dabartinė vyno sektoriaus tvarka yra nustatyta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo[9].

(2) Vyno vartojimas Bendrijoje nuolat mažėja, o nuo 1996 m. iš Bendrijos eksportuojamo vyno kiekis didėja daug lėčiau nei atitinkamas importas. Tai pablogino pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą ir turėjo įtakos gamintojų kainoms ir pajamoms.

(3) Paaiškėjo, kad kai kurios šiuo metu į Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 įtrauktos priemonės yra neveiksmingos, jos neužtikrina tvarios ir konkurencingos vyno sektoriaus raidos. Rinkos mechanizmo priemonės, pvz., distiliavimas krizės atveju, yra tiek ekonomiškai nenaudingos, kad net paskatino struktūrinį perteklių nekeliant reikalavimo gerinti atitinkamas konkurencingas struktūras. Ir priešingai, kai kurios galiojančios reguliavimo priemonės per daug apribojo konkurencingų gamintojų veiklą.

(4) Kitaip tariant, galiojanti teisinė sistema nesuteikia galimybės tinkamai pasiekti Sutarties 33 straipsnyje numatytų tikslų ir visų pirma stabilizuoti vyno rinką bei užtikrinti tinkamą žemės ūkio bendruomenės gyvenimo lygį.

(5) Atsižvelgiant į sukauptą patirtį tikslinga iš esmės pakeisti Bendrijos vyno sektoriaus tvarką ir siekti šių tikslų: didinti Bendrijos vyno gamintojų konkurencingumą; gerinti Bendrijos rūšinio vyno, kaip geriausio vyno pasaulyje, reputaciją; susigrąžinti senąsias rinkas ir įsitvirtinti naujose Europos Sąjungoje ir visame pasaulyje; įvesti vyno sektoriuje tvarką su aiškiomis, paprastomis taisyklėmis, kurios veiksmingai subalansuotų pasiūlą ir paklausą; vyno sektoriuje nustatyti tvarką, palaikančią geriausias Bendrijos vyno gamybos tradicijas, gerinančią daugelio kaimo vietovių socialinę struktūrą ir užtikrinančią, kad gaminant vyną būtų laikomasi aplinkosaugos

---

[9] OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

reikalavimų. Dėl šios priežasties tikslinga panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 ir jį pakeisti nauju.

(6) Prieš teikiant šį reglamentą, buvo atliktas vertinimas ir surengtos konsultacijos siekiant kuo geriau apibrėžti vyno sektoriaus poreikius ir nustatyti tikslus. Buvo užsakyta išorinio vertinimo ataskaita, ji buvo paskelbta 2004 m. lapkričio mėn. 2006 m. vasario 16 d. Komisija surengė seminarą, kad suinteresuotosios šalys turėtų galimybę pareikšti savo nuomonę. 2006 m. birželio 22 d. buvo paskelbtas Komisijos komunikatas „Tvarios Europos vynininkystės vystymas“[10] ir poveikio vertinimas, kuriame pateiktos kelios vyno sektoriaus reformos alternatyvos.

(7) Nuo 2006 m. liepos iki lapkričio mėn. vyko diskusijos Tarybos lygiu. 2006 m. gruodžio mėn. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Regionų komitetas priėmė, atitinkamai, ataskaitas siūlomų vyno sektoriaus reformų alternatyvų, pateiktų Komisijos komunikate, atžvilgiu. 2007 m. vasario 15 d. Europos Parlamentas dėl komunikato savo iniciatyva priėmė ataskaitą ir išdėstė išvadas, į kurias atsižvelgta šiame reglamente.

(8) Tarybos reglamentas [įrašyti numerį, visą pavadinimą ir skelbimo nuorodas, jei žinoma, prieš priimant šį reglamentą], nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą („bendras rinkos organizavimas“), vėliau turėtų būti taikomas vyno sektoriui. Bendras rinkos organizavimas apima tam tikras horizontaliąsias nuostatas, visų pirma dėl prekybos su trečiosiomis šalimis, konkurencijos taisyklėmis, kontrole ir baudomis, Komisijos ir valstybių narių keitimosi informacija. Kad ateityje jas būtų galima lengvai įtraukti bendrą rinkos organizavimą, su minėtais horizontaliaisiais klausimais susijusias šio reglamento nuostatas būtina kuo labiau suderinti su bendram rinkos organizavimui taikomomis nuostatomis.

(9) Būtina numatyti paramos priemones, kurios sustiprintų konkurencingas struktūras. Nors šias priemones finansuoti ir apibrėžti turėtų Bendrija, valstybėms narėms turėtų būti suteikta laisvė pasirinkti reikiamas priemones, geriausiai atitinkančias ūkininkų poreikius, tam tikrais atvejais atsižvelgiant į regionų specifiką, ir įtraukti jas į nacionalines paramos programas. Už tokių programų vykdymą turi būti atsakingos valstybės narės.

(10) Skirstant lėšas nacionalinėms valstybių narių paramos programoms, finansinis pagrindas yra ankstesnių metų vyno biudžetas (kaip pagrindinis kriterijus), vynmedžiais apsodinti plotai ir ankstesnių metų gamyba.

(11) Pagrindinė tokių programų priemonė turėtų būti Bendrijos vynų reklama ir pardavimas trečiosiose šalyse, ir tai priemonei turėtų būti skirtas tam tikras biudžetas. Toliau reikėtų finansuoti restruktūrizavimo ir konversijos veiklą dėl jos teigiamo struktūrinio poveikio visam sektoriui. Prevencinėms priemonėms, t. y. derliaus draudimui, savitarpio investiciniams fondams ir žaliajam derliui, turėtų būti skiriama parama iš paramos programų, kad krizinės situacijos būtų sprendžiamos atsakingai.

(12) Bendrijos parama reikalavimus atitinkančioms priemonėms, jei įmanoma, turėtų priklausyti nuo to, ar atitinkami gamintojai laikosi tam tikrų galiojančių aplinkosaugos

---

[10] COM(2006) 319 galutinis.

taisyklių. Jei nustatoma, kad tokios taisyklės pažeidžiamos, išmokos turėtų būti atitinkamai mažinamos.

(13) Parama sektoriui taip pat turėtų būti skiriama iš struktūrinių priemonių, numatytų 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai[11].

(14) Dirbančiuosius vyno sektoriuje turėtų sudominti šios Reglamente (EB) Nr. 1689/2005 numatytos priemonės: jaunų ūkininkų steigimasis, investicijos į techninius įrenginius ir pardavimo gerinimas, profesinis mokymas, parama teikiant informaciją ir skatinant gamintojų organizacijas, įstojusias į kokybės schemą, parama agrarinei aplinkosaugai, ankstyvas išėjimas į pensiją – galimybė ūkininkams, kurie nusprendžia nutraukti bet kokią komercinę ūkininkavimo veiklą ir perduoti valdą kitiems ūkininkams.

(15) Kad būtų galima padidinti finansines lėšas, skiriamas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1689/2005, reikia laipsniškai pervesti lėšas į tame reglamente numatytą biudžetą.

(16) Vyno sektoriuje reikia taikyti tam tikras reguliavimo priemones, ypač sveikatos, kokybės ir vartotojų lūkesčių atžvilgiu.

(17) Valstybės narės ir toliau privalo klasifikuoti vynuogių veisles, iš kurių jų teritorijose galima gaminti vyną. Kai kurias vynuogių veislių reikia atsisakyti.

(18) Tam tikrus produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, Bendrijoje reikia parduoti atsižvelgiant į specifinį vynuogių produktų klasifikavimą ir atitinkamas specifikacijas.

(19) Produktai, kuriems taikomas šis reglamentas, turi būti gaminami pagal tam tikras vynininkystės metodų taisykles ir apribojimus, kad būtų užtikrinta sveikatos apsauga ir patenkinti vartotojų lūkesčiai kokybės bei gamybos metodų atžvilgiu. Lankstumo sumetimais Komisija turėtų būti atsakinga už šių metodų atnaujinimą ir naujų metodų tvirtinimą, išskyrus politiškai jautrius gerinimo ir parūgštinimo klausimus, kur kompetencija ir toliau turėtų priklausyti Tarybai.

(20) Alkoholio kiekio vyne didinimui turėtų būti taikomos tam tikros ribos, o kai taikoma, jis turi būti didinamas į vyną įmaišant koncentruotos rektifikuotos vynuogių misos. Reikėtų uždrausti į vyną dėti sacharozę.

(21) Dėl menkos vyno, pagaminto per daug suspaudus vynuoges, kokybės, tokią praktiką reikėtų uždrausti.

(22) Siekdama užtikrinti tarptautinius standartus šioje srityje, Komisija turėtų remtis Tarptautinės vyno ir vynininkystės organizacijos (OIV) patvirtintais vynininkystės metodais. Šiuos standartus taip pat reikia taikyti eksportuojamiems Bendrijos vynams, neatsižvelgiant į griežtesnes taisykles, kurios gali būti taikomos Bendrijoje, kad nebūtų kliudoma Bendrijos gamintojams užsienio rinkose.

(23) Vyno, kurio kilmės vieta trečiosios šalys, kupažavimas su Bendrijos vynu ir vynų iš trečiųjų šalių kupažavimas Bendrijoje turėtų būti toliau draudžiamas. Be to, iš tam tikrų vynuogių misos, vynuogių sulčių ir šviežių vynuogių rūšių, kurių kilmės šalis –

---

[11] OL L 277, 2005 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2012/2006 (OL L 384, 2006 12 29, p. 8).

trečiosios šalys, neturėtų būti gaminamas vynas arba jų neturėtų būti įmaišoma į vyną Bendrijos teritorijoje.

(24) Rūšinių vynų koncepcija Bendrijoje yra pagrįsta, *inter alia,* specifinėmis savybėmis, priskiriamomis vyno geografinei kilmei. Apie tokius vynus vartotojas informuojamas pateikiant saugomos kilmės vietos ar geografinę nuorodas, nors šiuo požiūriu dabartinė sistema nėra visiškai išvystyta. Kad būtų galima parengti skaidresnę ir išsamesnę sistemą teiginiui apie atitinkamų produktų kokybę pagrįsti, reikia nustatyti tvarką, pagal kurią paraiškos suteikti kilmės vietos arba geografinę nuorodą būtų nagrinėjamos pagal metodiką, atitinkančią Bendrijos horizontaliąją kokybės politiką, taikomą maisto produktams, išskyrus vyną ir spiritinius gėrimus, numatytiems 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos[12].

(25) Siekiant išsaugoti specifines vynų, kuriems suteikta kilmės vietos arba geografinė nuoroda, kokybės savybes, valstybėms narėms reikia suteikti laisvę šiuo požiūriu taikyti griežtesnes taisykles.

(26) Kad kilmės vietos arba geografinė nuoroda būtų saugomos Bendrijoje, jas būtina pripažinti ir registruoti Bendrijos lygiu. Siekiant užtikrinti, kad atitinkami vardai tenkintų šiame reglamente numatytus reikalavimus, paraiškas turi nagrinėti atitinkamų valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos laikydamosi mažiausių bendrųjų nuostatų, įskaitant prieštaravimų pateikimo tvarką. Šiuos sprendimus vėliau turėtų nagrinėti Komisija, kad paraiškos atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus ir kad taikoma metodika būtų vienoda visose valstybėse narėse.

(27) Turėtų būti saugomos trečiųjų šalių kilmės vietos arba geografinė nuorodos, jeigu jos yra saugomos kilmės šalyje.

(28) Registracijos tvarka suteikia galimybę bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, turinčiam teisėtą interesą valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, naudotis savo teisėmis, pranešant apie savo prieštaravimus.

(29) Registruotos kilmės vietos arba geografinė nuorodos yra saugomos, kad be pagrindo nebūtų pasinaudojama reikalavimus atitinkančių produktų reputacija. Siekiant skatinti sąžiningą konkurenciją ir neklaidinti vartotojų, šią apsaugą reikėtų taikyti produktams ir paslaugoms, kuriems šis reglamentas netaikomas, įskaitant ir produktus, neįrašytus į Sutarties I priedą.

(30) Reikia numatyti tvarką, pagal kurią būtų galima pakeisti produkto specifikacijas pradėjus saugoti kilmės vietos arba geografinę nuorodas arba jas panaikinus, visų pirma tais atvejais, kai nebeužtikrinama atitinkama produkto specifikacija.

(31) Bendrijos teritorijoje saugomos kilmės vietos arba geografinės nuorodos turi būti kontroliuojamos, jei įmanoma, laikantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl valstybinės kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių[13], nuostatų,

---

12 OL L 93, 2006 3 31, p. 12. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006.

13 OL L 165, 2004 4 30, p. 1. pataisyta versija (OL L 191, 2004 5 28, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006.

įskaitant patikrinimų sistemą, užtikrinančią atitinkamų vynų atitiktį produkto specifikacijai.

(32) Valstybėms narėms turėtų būti leista imti mokestį, skirtą padengti patirtas išlaidas.

(33) Dėl teisinio tikrumo naujos nagrinėjimo tvarkos reikėtų netaikyti Bendrijoje jau galiojančioms kilmės vietos arba geografinei nuorodoms. Tačiau atitinkamos valstybės narės turėtų Komisijai nurodyti pagrindinę informaciją ir teisės aktus, kuriais remiantis tos nuorodos buvo pripažintos nacionaliniu lygiu, to nepadarius, kilmės vietos arba geografinės nuorodos apsauga turėtų būti panaikinta. Dėl teisinio tikrumo jau galiojančių kilmės vietos arba geografinės nuorodų panaikinimo apimtis turėtų būti ribota.

(34) Reikėtų panaikinti galimybę nacionaliniu lygiu saugoti geografinius pavadinimus kaip kilmės vietos arba geografinę nuorodas.

(35) Produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, aprašymas, pavadinimas ir pateikimas gali turėti nemažą įtaką jų prekybai. Valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių vyno produktų ženklinimą etiketėmis, skirtumai gali kliudyti sklandžiai veikti vidaus rinkai.

(36) Todėl reikia nustatyti taisykles, kuriomis būtų atsižvelgta į teisėtus vartotojų ir gamintojų interesus. Dėl to tikslinga taikyti Bendrijos ženklinimo etiketėmis taisykles.

(37) Šiose taisyklėse turėtų būti numatytas privalomas tam tikrų terminų vartojimas, kad produktas būtų identifikuotas pagal pardavimo kategorijas, o pirkėjams būtų nurodyta tam tikra svarbi informacija. Bendrijos sistemoje taip pat turėtų būti numatytas tam tikros kitos papildomos informacijos vartojimas.

(38) Jeigu nenumatyta kitaip, ženklinimo etiketėmis taisyklės vyno sektoriuje turėtų papildyti taisykles, nustatytas 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (EB) Nr. 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo[14], kurios taikomos horizontaliai. Patirtis parodė, kad skirstyti ženklinimo etiketėmis taisykles pagal vyno produktų kategoriją yra netikslinga. Taisykles reikia taikyti visoms skirtingoms vyno kategorijoms, įskaitant importuotus vynus. Visų pirma jose turi būti numatyta galimybė nurodyti vynuogių veislę ir pateikti derliaus metų nuorodą be kilmės vietos arba geografinės nuorodos, laikantis ženklinimo etiketėmis tikrumui ir kontrolei keliamų reikalavimų.

(39) Veikiančios ir besikuriančios gamintojų organizacijos gali prisidėti prie vyno sektoriaus poreikių tenkinimo, kaip apibrėžta Bendrijos lygiu. Jų naudingumas turėtų pasireikšti nariams siūlomų paslaugų apimtimi ir veiksmingumu. Tas pat pasakytina apie sektoriaus organizacijas. Todėl valstybės narės turėtų pripažinti organizacijas, kurios atitinka Bendrijos lygiu nustatytus reikalavimus.

(40) Siekdamos, kad geriau veiktų vynų, kuriems suteikta kilmės vietos arba geografinė nuoroda, valstybės narės turi turėti galimybę įgyvendinti sektorių organizacijų

---

[14] OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/142/EB (OL L 368, 2006 12 23, p. 110).

sprendimus. Tačiau tokie sprendimai neturi apimti metodų, kurie iškraipytų konkurenciją.

(41) Kuriant bendrą Bendrijos rinką reikia įvesti prekybos prie Bendrijos išorės sienų sistemą. Šioje sistemoje turėtų būti numatyti importo muitai, o ji pati turėtų iš esmės stabilizuoti Bendrijos rinką. Prekybos sistema turi būti pagrįsta Bendrijos tarptautiniais įsipareigojimais, kurie visų pirma numatyti Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimuose.

(42) Prekybos srautų kontrolė yra pirmiausia administravimo, kuris turi būti vykdomas lanksčiai, klausimas. Todėl sprendimą nustatyti licencijų reikalavimus turi priimti Komisija, atsižvelgdama į importo ir eksporto licencijų poreikį atitinkamoms rinkoms administruoti ir visų pirma nagrinėjamųjų produktų importui kontroliuoti. Tačiau tokių licencijų bendrieji reikalavimai turėtų būti nustatyti šiame reglamente.

(43) Jeigu yra numatytos importo ir eksporto licencijos, turi būti pateikiamas užstatas, užtikrinantis, kad bus įvykdyti sandoriai, kuriems suteiktos licencijos.

(44) Importo muitų sistema yra suteikiama galimybė atsisakyti visų kitų apsaugos priemonių prie Bendrijos išorės sienų. Vidaus rinkos ir muitų mechanizmas išskirtinėmis aplinkybėms gali būti nepakankamos priemonės. Tokiais atvejais, kad Bendrijos rinka neliktų neapsaugota nuo galimų trikdymų, Bendrija turėtų nedelsdama imtis visų reikalingų priemonių. Tokios priemonės turėtų atitikti tarptautinius Bendrijos įsipareigojimus.

(45) Siekiant Bendrijos rinkoje išvengti neigiamo poveikio, kurį gali lemti vynuogių sulčių ir vynuogių misos produktų importas, arba jį neutralizuoti, šių produktų importui turėtų būti taikomas, jei vykdomi tam tikri reikalavimai, papildomas importo muitas.

(46) Kad tinkamai veiktų vyno rinka ir visų pirma siekiant išvengti rinkos sutrikimų, turi būti numatyta galimybė uždrausti įvežimo ar išvežimo perdirbti tvarką. Kad šio pobūdžio rinkos administravimo priemonė būtų veiksminga, dažniausiai ją reikia taikyti nedelsiant. Todėl Komisijai reikia suteikti atitinkamus įgaliojimus.

(47) Iš trečiųjų šalių importuojamiems produktams turi galioti Bendrijos taisyklės, taikomos produktų kategorijoms, ženklinimui etiketėmis bei kilmės vietos ir geografinei nuorodoms. Prie jų turi būti pridėta analizės ataskaita.

(48) Tam tikromis sąlygomis tikslinga Komisijai suteikti įgaliojimus atidaryti ir administruoti tarifines kvotas pagal tarptautinius susitarimus, sudarytus pagal Sutartį arba kitus Tarybos teisės aktus.

(49) Vyno gamybos perteklius padidėjo dėl pereinamojo laikotarpio draudimo sodinti vynmedžius pažeidimų. Todėl Bendrijoje yra gana daug neteisėtai apsodintų plotų, ir tai yra nesąžiningos konkurencijos priežastis, sunkinanti sektoriaus padėtį.

(50) Dėl neteisėtai apsodintų plotų – reikia skirti plotus, apsodintus iki ir po 1998 m. rugsėjo 1 d. gamintojo įsipareigojimų dėl šių plotų atžvilgiu.

(51) Iki šiol plotams, apsodintiems iki 1998 m. rugsėjo 1 d., įpareigojimas juos išnaikinti netaikomas. Atitinkami gamintojai turi būti įpareigoti legalizuoti šiuos plotus sumokėdami mokestį. Jeigu iki 2009 m. gruodžio 31 d. minėti plotai nebus legalizuoti,

gamintojai turi būti įpareigoti savo sąskaita išnaikinti šiuos plotus. Nesilaikant prievolės išnaikinti nelegalius plotus, teks mokėti baudas.

(52) Plotai, kurie buvo apsodinti pažeidžiant atitinkamą draudimą po 1998 m. rugsėjo 1 d., turi būti išnaikinti – ši sankcija numatyta Reglamente (EB) Nr. 1493/1999. Nesilaikant prievolės išnaikinti nelegalius plotus, teks mokėti baudas.

(53) Kol bus įgyvendintos legalizavimo ir išnaikinimo priemonės, vynas iš plotų, kurie buvo apsodinti pažeidžiant draudimą ir nelegalizuoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, į rinką gali būti teikiamas tik distiliavimui atitinkamo gamintojo sąskaita. Gamintojų pateiktos distiliavimo sutartys turi užtikrinti didesnes kontrolės galimybes nei buvo iki šiol.

(54) Nors pereinamojo laikotarpio draudimas sodinti vynmedžius turėjo tam tikros įtakos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrai vyno rinkoje, jis buvo ir kliūtis konkurencingiems gamintojams, kurie norėtų lanksčiai reaguoti į padidėjusią paklausą.

(55) Kadangi dar nenusistovėjo rinkos pusiausvyra ir reikia laiko, kol įsigalios papildomos priemonės (pvz., išnaikinimo schema), tikslinga pratęsti draudimą sodinti vynmedžius iki 2013 m. gruodžio 31 d., tačiau nuo tos datos šį draudimą reikia galutinai panaikinti, kad konkurencingi gamintojai galėtų laisvai reaguoti į rinkos sąlygas.

(56) Paaiškėjo, kad šiuo metu taikomas leidimas iš naujo apsodinti skiepų daigynams skirtas teritorijas, žemės stambinimas ir privalomas pirkimas bei vynmedžiių auginimo eksperimentai per daug netrikdo vyno rinkos ir todėl, atitinkamai kontroliuojant, tokia praktika ir toliau turėtų būti leidžiama.

(57) Reikėtų toliau leisti atsodinti plotus, jeigu gamintojai įsipareigoja išnaikinti tokio pat dydžio plotus, apsodintus vynmedžiais, kadangi tokio sodinimo grynasis poveikis gamybai yra nulinis.

(58) Be to, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama perleisti atsodinimo teises kitai valdai, griežtai tokį perleidimą kontroliuojant ir tik tuo atveju, jei teisių perleidimu siekiama kokybės arba jis yra susijęs su skiepų daigynams skirtais plotais arba su dalies valdos perleidimu. Tokie perleidimai vykdomi toje pačioje valstybėje narėje.

(59) Siekiant pagerinti vynuogių auginimo potencialo valdymą bei skatinti veiksmingai naudotis sodinimo teisėmis ir tokiu būdu sušvelninti pereinamojo laikotarpio sodinimo apribojimų padarinius, reikėtų išlaikyti nacionalinių arba regioninių rezervų sistemą.

(60) Atitinkamai kontroliuojant, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama savo nuožiūra valdyti rezervus, kad tokius sodinimo teisių rezervus jos galėtų geriau naudoti vietiniams poreikiams tenkinti. Tai galėtų būti galimybė pirkti sodinimo teises, finansuoti rezervą ir iš jo parduoti sodinimo teises. Šiuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti toliau leidžiama netaikyti rezervų sistemos, jei jos jau turi veiksmingą sodinimo teisių valdymo sistemą.

(61) Specialių lengvatų jauniems vyno gamintojams suteikimas gali padėti ne tik jiems įsisteigti, bet ir naujoms įsteigtoms valdoms struktūriškai prisitaikyti; todėl tokiems gamintojams teisės iš rezervų turėtų būti suteikiamos nemokamai.

(62) Siekiant užtikrinti, kad ištekliai būtų kuo efektyviau panaudojami ir pasiūla būtų geriau derinama su paklausa, sodinimo teisėmis jų turėtojai turėtų pasinaudoti per tam tikrą priimtiną laikotarpį. Jei per tą laikotarpį jomis nepasinaudojama, jos turėtų būti įtrauktos ar pakartotinai įtrauktos į rezervus. Dėl tos pačios priežasties teises iš rezervo reikėtų suteikti per priimtiną laikotarpį.

(63) Valstybių narių, kurios pagamina mažiau kaip 25 000 hektolitrų vyno per metus, gamyba nedaro didelės įtakos rinkos pusiausvyrai. Todėl tas valstybes nares reikėtų atleisti nuo pereinamojo laikotarpio draudimo sodinti vynmedžius, tačiau jos neturėtų dalyvauti išnaikinimo schemoje.

(64) Reikėtų įdiegti išnaikinimo schemą kaip dar vieną papildomą priemonę, kurios tikslas – sukurti su rinkos sąlygomis suderintą sektorių. Jeigu gamintojai mano, kad tam tikrų rajonų sąlygos yra nepalankios gyvybingai gamybai užtikrinti, reikėtų suteikti jiems galimybę sumažinti savo sąnaudas ir galutinai pasitraukti iš vyno gamybos sektoriaus; jiems reikėtų suteikti galimybę atitinkamuose plotuose verstis alternatyvia veikla arba apskritai pasitraukti iš žemės ūkio gamybos.

(65) Patirtis parodė, kad jeigu valstybėms narėms paliekama teisė spręsti išnaikinimo klausimą mokant išmokas, iškyla pavojus, kad priemonė bus neveiksminga, o jos poveikis mažas. Todėl, priešingai galiojančiai tvarkai, gamintojams reikėtų suteikti teisę dalyvauti išnaikinimo schemoje ir tiesiog nuspręsti, ar ja pasinaudoti. Už tai jiems reikėtų mokėti išmoką už išnaikinto vynuogyno hektarą.

(66) Valstybėms narėms reikėtų suteikti teisę objektyvių kriterijų pagrindu nustatyti konkrečius išmokų už išnaikintus plotus dydžius neviršijant tam tikrų Komisijos nustatytų ribų.

(67) Kad išnaikinti plotai būtų atsakingai tvarkomi, išmokas reikia skirti atsižvelgiant į tai, ar atitinkami gamintojai laikosi galiojančių aplinkosaugos taisyklių. Jei nustatoma, kad tokios taisyklės pažeidžiamos, išmokos turėtų būti atitinkamai mažinamos.

(68) Valstybėms narėms, kad išvengtų aplinkosaugos problemų, reikėtų leisti drausti vynuogynų išnaikinimą kalnuose, stačiuose šlaituose ir iškilus aplinkos problemoms atsižvelgiant į specifines sąlygas. Valstybėms narėms reikėtų leisti nutraukti naikinimą, jeigu visas išnaikintų plotų dydis yra didesnis kaip 10 % šalies vynuogynų ploto.

(69) Reikia priimti nuostatą, kad išnaikinti žemės ūkio paskirties plotai, kuriuose anksčiau buvo auginamos vynmedžiai ir kuriuose vynuogynai dabar išnaikinti, atitinka kriterijus pagal bendrosios išmokos schemą, ir už juos bus skiriama vidutinio dydžio atsieta regioninė tiesioginė išmoka, kuri biudžeto sumetimais negali viršyti 350 eurų už hektarą.

(70) Skiriant nacionalinę pagalbą, kiltų pavojus tinkamam bendros rinkos veikimui. Todėl Sutarties nuostatos, reglamentuojančios valstybės pagalbą, turėtų būti taikomos produktams, kuriems taikomas šis bendras vyno rinkos organizavimas. Tačiau nuostatos dėl priemokų už vynuogynų išnaikinimą ir tam tikros paramos programų priemonės pačios savaime neturėtų kliudyti teikti nacionalinę pagalbą tais pačiais tikslais.

(71) Kad būtų lengviau kontroliuoti vynuogynų auginimą, pageidautina, kad valstybės narės Komisijai pateiktų gamybos potencialo sąrašą. Ši informacija turi būti pagrįsta esamu

vynuogynų registru. Siekiant paskatinti valstybes nares pateikti šį sąrašą, parama restruktūrizavimui ir konversijai turėtų būti skiriama sąrašą pateikusioms valstybėms narėms.

(72) Siekiant sukaupti informaciją, būtiną atitinkamai politikai formuoti ir administraciniams sprendimams priimti, vynui skirtų vynuogių, misos ir vyno gamintojai turėtų pateikti derliaus deklaraciją. Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad vyno gamybai skirtų vynuogių prekiautojai kiekvienais metais deklaruotų parduotus paskutiniojo derliaus kiekius. Misos ir vyno gamintojai bei prekiautojai, išskyrus mažmenininkus, privalo deklaruoti misos ir vyno atsargas.

(73) Siekiant užtikrinti pakankamą nagrinėjamųjų produktų atsekamumo lygį, visų pirma siekiant apsaugoti vartotojų interesus, reikia numatyti, kad judėdami Bendrijoje visi produktai, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų lydraščius.

(74) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką[15].

(75) Dėl įsipareigojimų taikant šį reglamentą valstybių narių patirtas išlaidas Bendrija turėtų finansuoti pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo[16].

(76) Valstybės narės ir Komisija turi perduoti viena kitai informaciją, reikalingą šio reglamento taikymui.

(77) Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame reglamente numatytų prievolių, būtina numatyti kontrolės mechanizmus ir baudų skyrimą, jeigu šių prievolių nebūtų laikomasi. Dėl to Komisijai reikėtų suteikti galią nustatyti atitinkamas taisykles, įskaitant taisykles dėl nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimo ir valstybių narių prievolės teikti ataskaitas.

(78) Valstybės narės turi užtikrinti atitiktį šiam reglamentui, ir reikia nustatyti tvarką, pagal kurią Komisija galėtų kontroliuoti ir užtikrinti šią atitiktį.

(79) Siekiant vyno sektorių įtraukti į bendrosios išmokos schemą, visiems kultivuojamiems vynmedžių plotams reikia suteikti teisę dalyvauti bendrosios išmokos schemoje, numatytoje 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams[17].

(80) Vynuogių augintojams Bulgarijoje, Čekijoje, Estijoje, Kipre, Latvijoje, Lietuvoje, Vengrijoje, Maltoje, Lenkijoje, Rumunijoje, Slovėnijoje ir Slovakijoje turėtų būti naudingas į bendrąją išmokos schemą įtrauktas vyno punktas tokiomis pat sąlygomis kaip ir 2004 m. balandžio 30 d. nustatytiems Bendrijos augintojams. Todėl į bendrąją

---

15 OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22 , p. 11).

16 OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 378/2007 (OL L 95, 2007 4 5, p. 1).

17 OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2013/2006 (OL L 384, 2006 12 29, p. 13).

išmokos schemą įtrauktam vyno punktui neturėtų būti taikomas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143a straipsnyje numatytas išmokų didinimo tvarkaraštis.

(81) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti 1999 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2702/1999 dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų skatinimo trečiosiose šalyse priemonių[18], 2000 m. gruodžio 19 d. Reglamentą (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksmų vidaus rinkoje[19] ir Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003.

(82) Pereinant nuo tvarkos, numatytos Reglamente (EB) Nr. 1493/1999 ir kituose vyno sektoriui taikomuose reglamentuose, prie šiame reglamente numatytos tvarkos gali kilti sunkumų, kurie šiame reglamente nenumatyti. Kad būtų galima spręsti galimas problemas, reikėtų nustatyti, kad Komisija galėtų imtis reikalingų pereinamojo laikotarpio priemonių. Komisija taip pat turėtų būti įgaliota spręsti konkrečias praktines problemas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS
ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis
Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos konkrečios taisyklės, taikomos toliau nurodytų produktų gamybai ir pardavimui:

---

18 OL L 327, 1999 12 21, p. 7. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2060/2004 (OL L 357, 2004 12 2, p. 3).

19 OL L 328, 2000 12 23, p. 2. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2060/2004.

KN kodas	Aprašymas
0806 10 90	Šviežios vynuogės, išskyrus valgomąsias vynuoges
2009 61 2009 69	Vynuogių sultys (įskaitant vynuogių misą)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Kita vynuogių misa, išskyrus rauginamą arba kurios fermentacija sustabdyta neįmaišant alkoholio kitu būdu
2204	Vynas iš šviežių vynuogių, įskaitant spirituotus vynus; vynuogių misa, išskyrus klasifikuojamą 2009 pozicijoje, išskyrus kitą vynuogių misą, klasifikuojamą 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ir 2204 30 98 subpozicijose
2206 00 10	Piketas (piquette)
2209 00 11	Vyno actas
2209 00 19	
2307 00 11	Vyno nuosėdos
2307 00 19	
2308 90 11	Vynuogių išspaudos
2308 90 19	

2. 1 dalyje minimų produktų atžvilgiu šiame reglamente numatyta:

a) paramos priemonės,

b) reguliavimo priemonės,

c) prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklės,

d) gamybos potencialą reglamentuojančios taisyklės.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Taikant šį reglamentą, vartojamos I priede pateiktos apibrėžtys.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
PARAMOS PRIEMONĖS

I skyrius
Paramos programos

1 SKIRSNIS
ĮVADINĖS NUOSTATOS

3 straipsnis
Taikymo sritis

Šiame skyriuje pateikiamos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas Bendrijos lėšų skyrimas valstybėms narėms ir tai, kaip šias lėšas valstybės narės naudoja nacionalinėms paramos

programoms (toliau – „paramos programos“), kurių tikslas – finansuoti specifines paramos priemones siekiant padėti vyno sektoriui.

4 straipsnis
Atitikimas ir suderinamumas

1. Paramos programos atitinka Bendrijos teisės aktus ir dera prie Bendrijos vykdomos veiklos, politikos ir prioritetų.

2. Valstybės narės atsakingos už paramos programas ir užtikrina, kad programos būtų rengiamos ir vykdomos objektyviai atsižvelgiant į atitinkamų gamintojų ekonominę padėtį ir visiems gamintojams sudarant vienodas sąlygas.

3. Parama neteikiama:

   a) mokslinių tyrimų projektams ir tokių projektų rėmimo priemonėms;

   b) Reglamente (EB) Nr. 1698/2005 numatytoms priemonėms.

2 SKIRSNIS
PARAMOS PROGRAMOS

5 straipsnis
Paramos programų teikimas

1. Pirmą kartą iki 2008 m. balandžio 30 d. kiekviena II priede minima valstybė narė gamintoja Komisijai pateikia penkerių metų paramos programos projektą, kuriame pagal šį skyrių numatytos priemonės (toliau – „paramos programa“).

   Paramos priemonės sudaromos tokiu geografiniu lygiu, kokį valstybės narės mano esant tinkamiausią. Prieš pateikiant paramos programą Komisijai, atitinkamu teritoriniu lygiu ji aptariama su kompetentingomis institucijomis ir organizacijomis.

   Kiekviena valstybė narė pateikia vieną programos projektą, kuriame galima atsižvelgti į regiono specifiką.

2. Paramos programos taikomos po trijų mėnesių nuo jų pateikimo Komisijai dienos.

   Tačiau jeigu pateikta programa neatitinka šiame skyriuje numatytų reikalavimų, Komisija apie tai informuoja valstybę narę. Tokiu atveju valstybė narė Komisijai pateikia pataisytą programą. Pataisytoji programa taikoma po dviejų mėnesių nuo pranešimo dienos, nebent neatitikimas nebūtų ištaisytas – šiuo atveju taikoma ši pastraipa.

3. Valstybių narių pateiktų paramos programų pakeitimams *mutatis mutandis* taikoma 2 dalies antroji pastraipa.

6 straipsnis
Paramos programos turinys

Paramos programą sudaro:

a) išsamus siūlomų priemonių aprašymas ir jų apibrėžti tikslai;

b) surengtų konsultacijų rezultatai;

c) įvertinimas, nurodant techninį, ekonominį, aplinkosauginį ir socialinį poveikį;

d) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis;

e) bendra finansavimo lentelė, kurioje nurodomi turimi ištekliai ir numatomas preliminarus šių išteklių paskirstymas priemonėms pagal II priede nustatytas ribas;

f) įvairių programos priemonių atitikimo ir suderinamumo įrodymas;

g) kontrolės ir vertinimo kriterijai bei kiekybiniai rodikliai, taip pat veiksmai siekiant užtikrinti, kad programos būtų tinkamai ir veiksmingai įgyvendinamos;

h) kriterijai ir rodikliai, taikytini siekiant užtikrinti, kad paramos programos būtų teikiamos ir vykdomos objektyviai atsižvelgiant į atitinkamų gamintojų ekonominę padėtį ir visiems gamintojams sudarant vienodas sąlygas;

i) nuostatos dėl patikrinimų ir baudų;

j) už programos vykdymą atsakingų kompetentingų institucijų ir įstaigų skyrimas.

7 straipsnis

Paramos reikalavimus atitinkančios priemonės

Paramos programos apima skatinimo trečiųjų šalių rinkose priemones remiantis 9 straipsniu.

Jos taip pat apima ne mažiau kaip vieną iš toliau nurodytų priemonių:

a) vynuogynų restruktūrizavimą ir konversiją;

b) žaliąjį derlių;

c) savitarpio investicinius fondus;

d) derliaus draudimą.

8 straipsnis

Bendrosios paramos programų taisyklės

1. Bendrijos lėšų skirstymas ir biudžeto ribos numatyti II priede.

2. Bendrijos parama skiriama tik reikalavimus atitinkančioms išlaidoms, patiriamoms pateikus atitinkamą paramos programą, kaip nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės neprisideda prie priemonių, kurias (bendrai) finansuoja Bendrija pagal paramos programas, finansavimo.

4. Nukrypdamos nuo 3 dalies, valstybės narės gali suteikti nacionalinę pagalbą pagal atitinkamas Bendrijos taisykles dėl valstybės pagalbos 9 ir 13 straipsniuose minimoms priemonėms.

Viešajam bendrajam finansavimui už Bendrijos ribų, įskaitant Bendrijos ir nacionalines lėšas, taikomas didžiausias pagalbos dydis, kaip nustatyta atitinkamose Bendrijos taisyklėse dėl valstybės pagalbos.

3 SKIRSNIS
KONKREČIOS PARAMOS PRIEMONĖS

9 straipsnis
Reklama trečiųjų šalių rinkose

1. Parama pagal šį straipsnį skiriama informavimui apie Bendrijos vynus trečiosiose šalyse ir jo reklamai, tokiu būdu didinant jų konkurencingumą tose šalyse.

2. 1 dalyje minimos priemonės skiriamos vynams, kuriems suteikta kilmės vietos arba geografinė nuoroda, arba vynams su vynuogių veislių nuoroda.

3. 1 dalyje minimos priemonės gali būti:

   a) viešųjų ryšių, skatinimo arba informavimo priemonės, kurių tikslas visų pirma yra pabrėžti Bendrijos produktų pranašumus, ypač kokybės, maisto saugos arba aplinkosaugos atžvilgiu;

   b) dalyvavimas tarptautinio masto renginiuose, mugėse arba parodose;

   c) informavimo kampanijos, ypač dėl Bendrijos sistemų, taikomų kilmės vietos, geografinėms nuorodoms ir ekologiškai produkcijai;

   d) naujų rinkų tyrimas siekiant išplėsti pardavimo rinkas;

   e) tyrimai skatinimo ir informavimo priemonių taikymo rezultatams įvertinti.

4. Bendrijos indėlis remiant reklamos priemones yra ne didesnis kaip 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.

5. Valstybės narės skiria bent jau sumą, kuri reklamai trečiųjų šalių rinkose numatyta II priede. Tokiu būdu sukauptos lėšos kitoms priemonėms neskiriamos.

10 straipsnis
Vynuogynų restruktūrizavimas ir konversija

1. Vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai skirtų priemonių tikslas – padidinti vyno gamintojų konkurencingumą.

2. Vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai parama skiriama pagal šį straipsnį tik tuo atveju, jei valstybės narės pateikia gamybos potencialo sąrašą remdamosi 101 straipsniu.

3. Parama vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai apima vieną ar kelias iš toliau nurodytų veiklos rūšių:

   a) veislių konversija, įskaitant skiepijimą;

   b) vynuogynų vietos keitimas;

c) vynuogynų valdymo metodika.

Įprastam natūraliai pasenusių vynuogynų atnaujinimui parama neskiriama.

4. Parama vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai teikiama tokia forma:

a) kompensacijos gamintojams už pajamų praradimą įgyvendinant priemones;

b) dalinis restruktūrizavimo ir konversijos išlaidų apmokėjimas.

5. Kompensacijos gamintojams už 4 dalies a punkte minimą pajamų praradimą gali būti mokamos iki 100 % atitinkamų nuostolių ir gali būti tokios formos:

a) nepaisant V antraštinės dalies II skyriaus nuostatų, leidimas tam tikrą laikotarpį kultivuoti vienu metu ir senus, ir naujus vynuogynus suteikiamas ne ilgiau kaip trejiems metams iki sodinimo teisėms taikomo pereinamojo laikotarpio pabaigos, t. y. vėliausiai iki 2013 m gruodžio 31 d.;

b) finansinė kompensacija.

6. Bendrijos indėlis į vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos išlaidas neturi viršyti 50 % visų išlaidų. Regionuose, kurie pagal Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006 priskiriami konvergencijos regionams, Bendrijos indėlis į restruktūrizavimo ir konversijos išlaidas neturi viršyti 75 % visų išlaidų

11 straipsnis
Žaliasis derlius

1. Šiame straipsnyje žaliasis derlius – visiškas neprinokusių vynuogių kekių sunaikinimas arba pašalinimas taip iki nulio sumažinant derlių iš atitinkamo sklypo.

2. Parama žaliajam derliui padės atstatyti pasiūlos ir paklausos balansą Bendrijos vyno rinkoje, kad būtų galima išvengti rinkos krizės.

Parama žaliajam derliui teikiama kaip vienodo dydžio kompensacinė išmoka už hektarą, kurios dydį nustato atitinkama valstybė narė.

Išmoka neturi būti didesnė kaip 50 % tiesioginių išlaidų už vynuogių kekių sunaikinimą arba pašalinimą ir prarastų pajamų dėl vynuogių kekių sunaikinimo arba pašalinimo

3. Atitinkamos valstybės narės įdiegia objektyviais kriterijais pagrįstą sistemą siekdamos užtikrinti, kad žaliojo derliaus priemonė atskiriems vyno gamintojams nevirstų kompensacija, viršijančia 3 dalies antroje pastraipoje minimas ribas.

12 straipsnis
Savitarpio investiciniai fondai

1. Parama steigiant savitarpio investicinius fondus yra pagalba gamintojams, kurie pageidauja apsidrausti nuo rinkos svyravimų.

2. Parama savitarpio investicinių fondų steigimui gali būti skiriama kaip laikina mažėjanti pagalba fondų administracinėms išlaidoms padengti.

13 straipsnis

Derliaus draudimas

1. Parama derliaus draudimui padės apsaugoti gamintojų pajamas nuo stichinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, ligų arba kenkėjų antplūdžio.

2. Parama derliaus draudimui gali būti skiriama kaip finansinė Bendrijos parama, kuri negali viršyti:

   a) 80 % draudimo įmokų sumos, kurią moka gamintojai už draudimą nuo nuostolių nepalankių klimato sąlygų, prilygintinų stichinėms nelaimėms, atveju

   b) 50 % draudimo įmokų sumos, kurią moka gamintojai už draudimą nuo:

      – a punkte nurodytų nuostolių ir kitų nuostolių, kuriuos sukelia nepalankios klimato sąlygos;

      – gyvūnų arba augalų ligų arba kenkėjų antplūdžio padarytų nuostolių.

3. Parama derliaus draudimui gali būti skiriama tik tada, jeigu atitinkamomis draudimo išmokomis gamintojams nekompensuojama daugiau kaip 100 % prarastų pajamų atsižvelgiant į bet kokią kompensaciją, kurią gamintojai gauna pagal kitas paramos schemas, susijusias su draudžiama rizika.

4. Parama derliaus draudimui neiškraipo konkurencijos draudimo rinkoje.

14 straipsnis

Kompleksinis paramos susiejimas

Nustačius, kad ūkininkai bet kuriuo metu per penkerių metų laikotarpį nuo išmokų, gautų pagal restruktūrizavimo ir persikvalifikavimo paramos programas, arba bet kuriuo metu per vienerius metus nuo išmokų pagal paramos neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimui programas nesilaikė teisės aktais nustatytų valdymo reikalavimų ir Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 3 ir 7 straipsniuose nurodytų geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų, išmokos suma, kai reikalavimų nesilaikymo priežastis yra ūkininko tyčiniai veiksmai arba neveikimas, turi būti visiškai arba iš dalies sumažinama arba neišmokama, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą, mąstą, pastovumą ir pasikartojimą, o prireikus, ūkininkui nurodoma grąžinti išmoką pagal minėtose nuostatose nurodytas sąlygas.

Taisyklės dėl dalinio arba viso atitinkamos valstybės narės pagalbos sumažinimo, arba grąžinimo, nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

4 SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis
Atskaitomybė ir įvertinimas

1. Kiekvienais metais, ne vėliau kaip iki kovo 1 d. valstybė narė pateikia Komisijai ataskaitą apie jų paramos programose nurodytų priemonių įgyvendinimą ankstesniais metais.

   Programose išvardijamos ir apibūdinamos priemonės, kurias taikydama Bendrija suteikė pagalbą pagal paramos programas, ir visų pirma nurodomi duomenys apie 9 straipsnyje nurodytos paramos priemonės įgyvendinimą.

2. Pirmą kartą ne vėliau kaip iki 2011 m. kovo 1 d., o antrą kartą – ne vėliau kaip iki 2014 m. kovo 1 d., valstybės narės pateikia Komisijai paramos programų sąnaudų ir naudos įvertinimą, taip pat rekomendacijas programų veiksmingumui pagerinti.

   Komisija vėliausiai iki 2011 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie 9 straipsnyje nurodytos paramos priemonės įgyvendinimą.

16 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės gali pirmiausiai apimti:

a) formato, kuriuo turi būti pateiktos paramos programos, apibūdinimą;

b) pradėtų taikyti paramos programų pakeitimo taisykles;

c) išsamias 9–13 straipsniuose nurodytų priemonių įgyvendinimo taisykles;

d) sąlygas, kuriomis informuojama ir skelbiama apie pagalbą iš Bendrijos fondų;

e) išsamią informaciją apie ataskaitų pateikimą.

II skyrius
Lėšų pervedimas

17 straipsnis
Lėšų skyrimas kaimo plėtrai

1. Nuo 2009 biudžetinių metų 2 dalyje nustatytos sumos, pagrįstos ankstesnėmis išlaidomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, skirtos intervencijoms siekiant sureguliuoti žemės ūkio rinkas, kaip tai nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalyje, skiriamos kiekvienais kalendoriniais metais kaip papildomos Bendrijos lėšos priemonėms tuose vynininkystės regionuose, kuriuose vykdoma pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 finansuojama kaimo plėtros programa.

2. Nurodytais kalendoriniais metais skiriamos tokios sumos:

– 2009 m.: 100 mln. EUR,

– 2010 m.: 150 mln. EUR,

– 2011 m.: 250 mln. EUR,

– 2012 m.: 300 mln. EUR,

– 2013 m.: 350 mln. EUR,

– nuo ir po 2014 m.: 400 mln. EUR.

3. 2 dalyje nurodytos sumos paskirstomos valstybėms narėms pagal III priedo nuostatas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
REGULIAVIMO PRIEMONĖS

I skyrius
Bendrosios taisyklės

18 straipsnis
Vynuogių veislių klasifikavimas

1. Valstybės narės sudaro jų teritorijoje leidžiamų sodinti, atsodinti arba skiepyti vynuogių veislių klasifikatorių.

   Visos klasifikuojamos veislės turi priklausyti *Vitis vinifera* rūšiai arba būti išvestos iš šios rūšies sukryžmintos su kitomis *Vitis* genties rūšimis.

2. Valstybės narės neklasifikuoja šių vyninių vynuogių veislių:

   a) Noah;

   b) Othello;

   c) Isabelle;

   d) Jacquez;

   e) Clinton;

   f) Herbemont.

3. Neklasifikuojamas vyninių vynuogių veisles leidžiama sodinti, atsodinti arba skiepyti tik mokslinių tyrimų ir eksperimentiniais tikslais.

4. Vynmedžių plotai, jau apsodinti neklasifikuojamomis vyninių vynuogių veislėmis, turi būti išnaikinti, išskyrus atvejus, kai iš tokių plotų gauta produkcija yra išskirtinai skirta vyno gamintojo šeimos vartojimui.

5. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos įsitikinti, ar vynuogių augintojai laikosi 3 ir 4 dalies nuostatų.

6. Kai veislės išbraukiamos iš klasifikatoriaus, jomis apsodinti plotai turi būti išnaikinti per 15 metų nuo jų išbraukimo iš klasifikatoriaus dienos.

19 straipsnis
Gamyba ir prekyba

1. IV priede išvardyti ir Bendrijoje gaminami produktai turi būti pagaminti iš valstybių narių pagal 18 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą sudarytuose klasifikatoriuose nurodytų vynuogių veislių.

2. IV priede nurodyta vynuogių produkto kategorijos nuoroda gali būti naudojama Bendrijoje parduodant tame priede nurodytas sąlygas atitinkantį produktą.

   Komisija gali nuspręsti papildyti IV priedo vynuogių produktų sąrašą naujomis kategorijomis.

3. Išskyrus į butelius išpilstytą vyną, jei turima įrodymų, kad jis išpilstytas iki 1971 m. rugsėjo 1 d., vynas, pagamintas iš klasifikatoriuose, sudarytuose pagal 18 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygas, nurodytų vyninių vynuogių veislių, tačiau vynas, neatitinkantis vienos iš IV priede nurodytų kategorijų, gali būti naudojamas tik atskirų vyndarių šeimų vartojimui, vyno acto gamybai arba distiliavimui.

II skyrius
Vynininkystės metodai ir taikomi apribojimai

20 straipsnis
Taikymo sritis

Šiame skyriuje nurodomi patvirtinti vynininkystės metodai ir taikomi apribojimai bei procedūra, pagal kurią Komisija gali nuspręsti kokie metodai ir apribojimai gali būti naudojami gaminant ir parduodant šiame reglamente nurodytus produktus.

21 straipsnis
Vynininkystės metodai ir taikomi apribojimai

1. Gaminant Bendrijoje šiame reglamente nurodytus produktus gali būti naudojami tik Bendrijos teisės aktais patvirtinti vynininkystės metodai.

   Pirmos pastraipos nuostatos netaikomos:

   a) vynuogių sultims ir koncentruotoms vynuogių sultims;

   b) vynuogių misai ir koncentruotai vynuogių misai, skirtoms vynuogių sultims gaminti.

2. Patvirtinti vynininkystės metodai gali būti naudojami tik tinkamai produkto fermentacijai, tinkamam išlaikymui ir tinkamam rafinavimui užtikrinti.

3. Šiame reglamente nurodyti produktai turi būti pagaminti Bendrijoje, laikantis atitinkamų VI priede nurodytų apribojimų.

4. Bendrijoje draudžiama parduoti šiame reglamente nurodytus produktus, jei jie buvo pagaminti naudojant Bendrijoje nepatvirtintus arba, jei taip būtų, šalyje nepatvirtintus vynininkystės metodus arba metodus, pažeidžiančius VI priede nurodytus apribojimus.

5. Tačiau gaminant eksportui skirtus produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, naudojami Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos (OIV) pripažinti vynininkystės metodai ir apribojimai, o ne Bendrijos patvirtinti vynininkystės metodai ir apribojimai.

   Gamintojai apie tokią gamybą praneša atitinkamai valstybei narei, kuri patikrina, ar laikomasi eksporto reikalavimų.

22 straipsnis

Valstybių narių patvirtinti griežtesni vynininkystės metodai

Valstybės narės gali apriboti arba uždrausti naudoti tam tikrus vynininkystės metodus jų teritorijoje gaminant Bendrijos teisės aktais patvirtintus vynus, kai siekiama geriau išsaugoti esmines vynų ir putojančių vynų bei likerinių vynų su saugoma kilmės vietos nuoroda arba su saugoma geografine nuoroda savybes.

Apie tokius apribojimus ir išimtis jos praneša Komisijai, kuri apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

23 straipsnis

Vynininkystės metodų patvirtinimas ir taikomi apribojimai

1. Išskyrus V priede nurodytus sodrinimo, parūgštinimo ir rūgštingumo sumažinimo vynininkystės metodus ir VI priede nurodytus apribojimus, leidimas naudoti vyninkystės metodus ir taikomi apribojimai gaminant ir laikant šiame reglamente nurodytus produktus nustatomi pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

2. Valstybės narės gali leisti naudoti nepatvirtintus vynininkystės metodus eksperimentiniais tikslais pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

24 straipsnis

Patvirtinimo kriterijai

Komisija, patvirtindama vynininkystės metodus pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą,

a) remiasi Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos (OIV) pripažintais metodais, taip pat dar nepatvirtintų vynininkystės metodų eksperimentinio naudojimo rezultatais;

b) atsižvelgia į žmonių sveikatos apsaugą;

c) atsižvelgia į galimą vartotojų suklaidinimo pavojų dėl jų įprastų lūkesčių ir suvokimo, atsižvelgdama į informacinių priemonių, galinčių panaikinti tokį pavojų, buvimą ir tinkamumą;

d) leidžia išsaugoti natūralias ir esmines vyno savybes ir nereikalauja ženkliai pakeisti tokio produkto sudėtį;

e) užtikrina priimtiną minimalų aplinkos apsaugos lygį;

f) laikosi bendrųjų vynininkystės metodų naudojimo ir tokio naudojimo apribojimo taisyklių, nurodytų atitinkamai III ir IV prieduose.

25 straipsnis
Analizės metodai

Produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, sudėties nustatymo analizės metodai ir taisyklės, pagal kurias galima nustatyti, ar šiems produktams buvo naudojami patvirtintų vynininkystės metodų neatitinkantys procesai, yra OIV pripažinti ir paskelbti metodai ir taisyklės. Jei OIV pripažintų metodų ir taisyklių nėra ir jei nėra susijusių Bendrijos metodų ar taisyklių, tokie metodai ir taisyklės priimami pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

26 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus ir III bei IV priedo taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės gali pirmiausiai apimti:

a) patvirtintus putojančių vynų vynininkystės metodus ir apribojimus;

b) patvirtintus likerinių vynų vynininkystės metodus ir apribojimus;

c) pagal VI priedo C punktą, misos, vyno sumaišymą ir kupažavimą reguliuojančias nuostatas;

d) vynininkystės metoduose naudojamų medžiagų grynumo ir identifikavimo specifikacijas, jei tai nėra nustatyta Bendrijos taisyklėmis;

e) patvirtintų vynininkystės metodų naudojimo administracines taisykles;

f) sąlygas, nuo kurių priklauso 21 straipsnio nuostatų neatitinkančių produktų laikymas, išleidimas į rinką ir naudojimas, bei galimas to straipsnio taikymo išimtis, taip pat kriterijų, kuriais siekiama išvengti sunkumų atskirais atvejais, nustatymą;

g) sąlygas, kurioms esant valstybės narės gali leisti šio skyriaus nuostatų, išskyrus 21 straipsnį, o taip pat šio skyriaus įgyvendinimo nuostatų neatitinkančių produktų laikymą, išleidimą į rinką ir vartojimą.

III skyrius
Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos

1 SKIRSNIS
TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

27 straipsnis
Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos

1. Šiame reglamente vartojamos tokios sąvokos:

   a) „kilmės vieta“ – regiono, konkrečios vietos arba, išskirtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinant vyną, likerinį vyną, putojantį vyną, gazuotą putojantį vyną, pusiau putojantį vyną arba vyną iš pernokusių vynuogių, jei šie produktai atitinka toliau nurodytus reikalavimus:

      i) jų kokybę ir savybes iš esmės arba išimtinai lėmė tam tikra geografinė aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais;

      ii) vynuogės, iš kurių pagaminti tokie produktai, yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;

      iii) jie pagaminti iš *Vitis vinifera* vynmedžių veislės vynuogių.

   b) „geografinė nuoroda“ – nuoroda į regioną, konkrečią vietą arba, išskirtiniais atvejais, į šalį, naudojama apibūdinant vyną, likerinį vyną, putojantį vyną, gazuotą putojantį vyną, pusiau putojantį vyną arba vyną iš pernokusių vynuogių, kai šie produktai atitinka toliau nurodytus reikalavimus:

      i) jų kokybė, savybės ar reputacija iš esmės siejamos su jų geografine kilme;

      ii) mažiausiai 85 % produkto gamybai naudojamų vynuogių yra išskirtinai iš tokios geografinės vietovės;

      iii) jie pagaminti iš *Vitis vinifera* veislei priklausančių vynmedžių rūšių arba iš rūšių, išvestų sukryžminant *Vitis vinifera* rūšis su kitomis *Vitis* genties rūšimis.

2. Tradiciniai pavadinimai gali būti laikomi kilmės vietos nuoroda, kai jie

   a) naudojami vynui pavadinti;

   b) naudojami kaip nuoroda į geografinį pavadinimą;

   c) atitinka 1 dalies a punkto i–iii papunkčiuose nurodytas sąlygas.

3. Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, įskaitant nuorodas į trečiosiose šalyse esančias geografines vietoves, saugomos Bendrijoje pagal šiame skyriuje pateiktas taisykles.

2 SKIRSNIS
SAUGOJIMO PARAIŠKA

28 straipsnis
Saugojimo paraiškos turinys

1. Pavadinimų, pvz., kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos, saugojimo paraišką sudaro techninė dokumentacija, kurioje nurodoma:

   a) pavadinimas, kurį siekiama saugoti;

   b) pareiškėjo vardas, pavardė arba pavadinimas, ir adresas;

   c) 2 dalies reikalavimus atitinkanti produkto specifikacija;

   d) bendrasis dokumentas, apibendrinantis 2 dalyje nurodytą produkto specifikaciją.

2. Remdamosi produkto specifikacija, suinteresuotosios šalys gali patikrinti atitinkamas produkto su kilmės vietos nuoroda arba geografine nuoroda susijusias gamybos sąlygas.

   Produkto specifikaciją sudaro:

   a) vyno ir jo pagrindinių fizinių, cheminių, mikrobiologinių ir juslinių savybių apibūdinimas;

   b) prireikus, specifinių, vyną gaminant naudojamų vynininkystės metodų apibūdinimas;

   c) konkrečios geografinės vietovės ribų apibūdinimas;

   d) informacija apie didžiausią hektaro derlingumą;

   e) vynuogių, iš kurių pagamintas vynas, veislės arba veislių pavadinimai;

   f) duomenys, įrodantys kokybės, reputacijos ar savybių ir geografinės aplinkos bei geografinės kilmės ryšį;

   g) taikomos Bendrijos, nacionalinės arba, prireikus, tarpšakinių organizacijų nuostatos, kurios visais atvejais turi atitikti bendrus Bendrijos teisės reikalavimus;

   h) valdžios institucijų arba įstaigų, tikrinančių, kaip laikomasi produktų specifikacijos reikalavimų, pavadinimai, adresai, ir specifinės jų užduotys.

29 straipsnis
Nuorodos, susijusios su geografine vietove trečiojoje šalyje, saugojimo paraiška

1. Kai saugojimo paraiška pateikiama dėl geografinės vietovės pavadinimo trečiojoje šalyje saugojimo, kartu su 28 straipsnyje nurodytais duomenimis pateikiamas įrodymas, kad tokios geografinės vietovės pavadinimas yra saugomas trečiojoje šalyje.

2. Paraišką Komisijai pareiškėjas siunčia tiesiogiai arba per susijusios trečiosios šalies valdžios institucijas.

3. Saugojimo paraiška pateikiama viena iš Bendrijos oficialiųjų kalbų arba kita kalba su patvirtintu vertimu į vieną iš Bendrijos oficialiųjų kalbų.

30 straipsnis
Pareiškėjai

1. Dėl kilmės vietos arba geografinės nuorodos saugojimo gali kreiptis bet kuri suinteresuota gamintojų grupė arba, išskirtiniais atvejais, atskiras gamintojas. Prie paraiškos pateikėjo gali prisijungti kitos suinteresuotosios šalys.

2. Gamintojai gali prašyti tik jų pačių gaminamų vynų pavadinimų saugojimo.

3. Bendra paraiška gali būti pateikiama tais atvejais, kai pavadinimas apima bendrą kelioms valstybėms geografinę vietovę arba tradicinį pavadinimą, susijusį su bendra kelioms valstybėms geografine vietove.

3 SKIRSNIS
SAUGOJIMO SUTEIKIMO PROCEDŪRA

31 straipsnis
Preliminari nacionalinė procedūra

1. Paraiškoms dėl Bendrijoje pagamintų vynų pavadinimuose naudojamų kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų saugojimo pagal 27 straipsnį taikoma šiame straipsnyje nurodyta preliminari nacionalinė procedūra.

2. Saugojimo paraiška pateikiama toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra vietovė, kurios pavadinimui prašoma kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos saugojimo.

3. Valstybė narė patikrina, ar saugojimo paraiška atitinka šiame skyriuje nurodytas sąlygas.

   Valstybė narė taiko nacionalinę procedūrą, kuri padeda užtikrinti tinkamą paraiškos paskelbimą ir suteikti mažiausiai dviejų mėnesių nuo paskelbimo dienos laikotarpį, per kurį bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir įsisteigęs arba gyvenantis tos valstybės narės teritorijoje, gali nesutikti su siūlomu saugojimu pateikdamas tokiai valstybei narei tinkamai pagrįstą pareiškimą.

4. Jei valstybė narė mano, kad kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neatitinka keliamų reikalavimų, įskaitant galimą atvejį, kad tokios nuorodos saugojimas yra nesuderinamas su bendraisiais Bendrijos teisės reikalavimais, ji paraišką atmeta.

5. Jei valstybė narė mano, kad atitinkamų reikalavimų yra laikomasi, ji priima teigiamą sprendimą, kurio pagrindu ji gali suteikti pereinamojo laikotarpio nacionalinį saugojimą, įsigaliojantį nuo saugojimo paraiškos pateikimo Komisijai dienos pagal 8 dalies nuostatas. Valstybė narė internete paskelbia bendrąjį dokumentą ir produkto specifikaciją.

6. Valstybė narė užtikrina, kad 5 dalyje nurodyti sprendimai bus paskelbti viešai ir, kad bet kuris valstybės narės fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą, galės pateikti apeliacinį skundą.

7. Jei priimamas 5 dalyje nurodytas teigiamas sprendimas, atitinkamos valstybės narės siunčia Komisijai saugojimo paraišką su:

   a) pareiškėjo vardu, pavarde ir adresu;

   b) 28 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytu bendruoju dokumentu;

   c) valstybės narės deklaracija, kad, jos nuomone, pareiškėjo pateikta paraiška atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas;

   d) 6 dalyje nurodyto paskelbimo duomenis.

   Tokie dokumentai pateikiami viena iš Europos Sąjungos institucijų oficialiųjų kalbų arba kita kalba su patvirtintu vertimu į vieną iš Europos Sąjungos institucijų oficialiųjų kalbų.

8. 5 dalyje nurodyta pereinamojo laikotarpio nacionalinis saugojimas nustoja galioti tą datą, kai Komisija priima sprendimą pagal 34 straipsnį.

9. Ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės priima šio straipsnio nuostatas įgyvendinančius įstatymus arba kitus teisės aktus.

32 straipsnis

Komisijos vykdomas tikrinimas

1. Komisija viešai paskelbia kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos saugojimo paraiškos pateikimo datą.

2. Komisija tikrina, ar 31 straipsnio 7 dalyje nurodytos saugojimo paraiškos atitinka šiame skyriuje nurodytas sąlygas.

3. Jei Komisija mano, kad paraiška atitinka šiame skyriuje nurodytas sąlygas, ji *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia 28 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą bendrąjį dokumentą ir 31 straipsnio 5 dalyje nurodytos produkto specifikacijos paskelbimo nuorodą.

   Jei Komisija taip nemano, pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą turi būti nusprendžiama atmesti paraišką.

33 straipsnis

Prieštaravimų pateikimo procedūra

Per du mėnesius nuo 32 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos paskelbimo dienos bet kuri valstybė narė arba trečioji šalis arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir įsisteigęs arba gyvenantis bet kurioje valstybėje narėje, išskyrus toje valstybėje narėje, kuri pateikė prašymą saugoti nuorodą, arba trečiojoje šalyje, gali prieštarauti siūlomam nuorodos saugojimui pateikdamas Komisijai tinkamai pagrįstą pareiškimą.

Fizinis ar juridinis asmuo, įsisteigęs arba gyvenantis trečiojoje šalyje, tokį pareiškimą gali pateikti tiesiogiai arba per atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijas per pirmoje dalyje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį.

34 straipsnis
Sprendimas dėl saugojimo

Komisija, remdamasi turima informacija, pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą nusprendžia saugoti kilmės vietos nuorodą arba geografinę nuorodą, atitinkančias šiame skyriuje nurodytus reikalavimus ir Bendrijos teisės bendruosius reikalavimus, arba atmesti paraišką, jei minėti reikalavimai nėra tenkinami.

4 SKIRSNIS
SPECIFINIAI ATVEJAI

35 straipsnis
Homonimai

1. Pavadinimasi, homonimiškas saugomai kilmės vietos nuorodai arba saugomai geografinei nuorodai, gali būti saugojamas taip pat, kaip ir kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei jis skiriasi nuo saugomo pavadinimo tiek, kad galima užtikrinti, jog vartotojai nebus klaidinami dėl tikrosios tokiomis nuorodomis pavadintų vynų geografinės kilmės.

2. Išskyrus atvejus, kai Komisijos teisės aktų įgyvendinimo taisyklėse numatyta kitaip, jei vyninių vynuogių veislės vadinamos taip pat, kaip ir saugomos kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda, arba jų pavadinimą sudaro saugomos kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, tokios vyninės vynuogių veislės pavadinimas neturi būti naudojamas produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, ženklinimui naudojamose etiketėse.

36 straipsnis
Atsisakymo saugoti priežastys

1. Bendriniais tapę pavadinimai negali būti saugomi kaip kilmės vietos ar geografinė nuoroda.

   Šiame reglamente „pavadinimas, tapęs bendriniu“ – vyno pavadinimas, kuris, nors susijęs su vieta ar regionu, kuriose šis produktas buvo pirmiausia pagamintas ar pateiktas rinkai, tapo bendrai vartojamu vyno pavadinimu Bendrijoje.

   Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendriniu, reikia atsižvelgti į visus svarbius veiksnius, o visų pirma į:

   a) padėtį Bendrijoje, pirmiausia tokio vyno vartojimo vietose;

   b) atitinkamus nacionalinius ar Bendrijos teisės aktus.

2. Pavadinimas negali būti saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą, saugojimas gali suklaidinti vartotoją dėl tikrosios vyno tapatybės.

37 straipsnis
Santykis su prekės ženklais

1. Jei kilmės vietos ar geografinė nuoroda saugoma pagal šį reglamentą, prekės ženklo, atitinkančio vieną iš 38 straipsnio 2 dalyje nurodytų situacijų, ir susijusio su vienai iš IV priede nurodytų kategorijų priklausančiu produktu, registruoti negalima, jei prekės ženklo registravimo paraiška yra pateikta po kilmės vietos nuorodos ar geografinė nuorodos saugojimo paraiškos pateikimo Komisijai dienos, ir pagal ją buvo pradėta saugoti kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda.

   Prekės ženklų, kurie buvo įregistruoti pažeidžiant pirmą pastraipą, galiojimas panaikinamas.

2. Nepažeidžiant 36 straipsnio 2 dalies, prekės ženklas, naudojamas vienu iš 38 straipsnyje nurodytų atvejų, dėl kurio registracijos buvo kreiptasi, ir jis buvo registruotas, arba jis naudojamas pagal įprastą praktiką, jeigu tokia galimybė numatyta atitinkamuose teisės aktuose, gali būti Bendrijos teritorijoje prieš kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos saugojimo paraiškos pateikimo Komisijai datą naudojamas toliau ir atnaujinamas nepaisant kilmės vietos nuorodai ar geografinei nuorodai suteikto saugojimo, su sąlyga, kad nėra jokių priežasčių paskelbti tokį prekės ženklą negaliojančiu arba jį atšaukti, kaip nurodyta Tarybos direktyvoje 89/104/EEB[20] arba Tarybos reglamente (EB) Nr. 40/94[21].

   Tokiais atvejais leidžiama tuo pat metu naudoti kilmės vietos nuorodą ar geografinę nuorodą ir atitinkamą prekės ženklą.

5 SKIRSNIS
SAUGOJIMAS IR KONTROLĖ

38 straipsnis
Saugojimas

1. Bet kuris vyną parduodantis ūkio subjektas gali naudoti saugomą kilmės vietos ar saugomą geografinę nuorodą, jei toks vynas buvo pagamintas laikantis atitinkamos produkto specifikacijos.

2. Saugomos kilmės vietos ar geografinės nuorodos bei vynai, kuriems pavadinti naudojami tokie saugomi pavadinimai laikantis produkto specifikacijos, turi būti apsaugoti nuo:

   a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio saugomo pavadinimo komercinio naudojimo:

      – pavadinant panašius produktus, neatitinkančius produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos, arba

      – kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos reputacijos išnaudojimo;

---

[20] OL L 40, 1989 2 11, p. 1.
[21] OL L 11, 1994 1 14, p. 1.

b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė, arba jeigu saugoma geografinė nuoroda yra išversta arba prie jos įrašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“, ar kiti panašūs žodžiai;

c) bet kokios kitos netaitinkančios tikrovės ar klaidinančios nuorodos apie produkto provenenciją, kilmę, pobūdį ar esmines produkto ypatybes ant vidinės ar išorinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba dokumentuose, susijusiuose su konkrečiu vyno produktu, ir ant taroje esančio produkto pakuotės, kuri gali sudaryti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;

d) bet kokios kitos praktikos, galinčios suklaidinti visuomenę dėl tikrosios produkto kilmės.

3. Saugomos kilmės vietos ar saugomos geografinės nuorodos negali tapti bendriniais pavadinimais Bendrijoje, kaip tai nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje.

4. Valstybės narės imasi reikalingų veiksmų siekdamos sustabdyti neteisėtą saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos naudojimą, kaip tai nurodyta 2 dalyje.

39 straipsnis
Registras

Komisija sudaro ir tvarko rinkoje laisvai parduodamų vynų, kuriems pavadinti naudojamos saugomos kilmės vietos ar saugomos geografinės nuorodos, elektroninį registrą.

40 straipsnis
Kompetentingos kontrolės institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, kurios kontroliuoja šiame skyriuje pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004 nustatytų įsipareigojimų vykdymą. Valstybės narės gali įgalioti tarpšakines organizacijas vykdyti tokią kontrolę, jei pastarosios tinkamai užtikrina objektyvumą ir nešališkumą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris šio skyriaus nuostatų besilaikantis ūkio subjektas turėtų teisę į tai, kad jam būtų taikoma tokia kontrolės sistema.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie 1 dalyje nurodytas valdžios institucijas ar organizacijas. Komisija viešai paskelbia jų pavadinimus ir adresus, taip pat periodiškai atnaujina jų sąrašą.

41 straipsnis
Atitikimo specifikacijoms tikrinimas

1. Atitikimą produkto specifikacijoms vyno gaminimo ir pakavimo metu, taip pat po pakavimo, ir atitinkamai naudojamos saugomos kilmės vietos ar geografinės nuorodos, susijusios su Bendrijos geografinėmis vietovėmis, kasmet užtikrina:

a) viena ar dvi 40 straipsnyje nurodytų valdžios institucijų arba organizacijų, arba

b) viena ar daugiau kontrolės institucijų, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 2 straipsnyje, veikiančių kaip produktų sertifikavimo įstaigos.

Tokių tikrinimų išlaidas apmoka tikrinamas ūkio subjektas.

2. Atitikimą produkto specifikacijoms vyno gaminimo ir pakavimo metu, taip pat po pakavimo, ir atitinkamai naudojamos saugomos kilmės vietos ar geografinės nuorodos, susijusios su trečiosios šalies geografinėmis vietovėmis, kasmet užtikrina:

a) viena ar kelios trečiosios šalies paskirtos valdžios institucijos, arba

b) viena ar kelios produktų sertifikavimo įstaigos, arba

c) viena arba daugiau tarpšakinių organizacijų.

3. Šio straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte nurodytos sertifikavimo įstaigos privalo laikytis Europos standarto EN 45011 arba ISO/IEC 65 vadovo (Bendrieji reikalavimai produktų sertifikavimą atliekančioms institucijoms), o nuo 2010 m. gegužės 1 d. mėn. jos turi būti pagal tuos standartus akredituotos.

4. Šio straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 dalies a bei c punktuose nurodytos įstaigos, atlikdamos produkto atitikimo specifikacijai tikrinimą, turi užtikrinti reikalaujamą objektyvumą ir nešališkumą bei turėti tokioms užduotims reikalingus darbuotojus ir išteklius.

42 straipsnis

Produkto specifikacijų pakeitimai

1. 30 straipsnyje nurodytus reikalavimus atitinkantis pareiškėjas gali prašyti, kad būtų patvirtinti jo produkto su saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda specifikacijos pakeitimai, visų pirma, jei tokiais pakeitimais siekiama atsižvelgti į mokslo ir technikos žinių raidą arba, kai norima iš naujo apibrėžti 28 straipsnio 2 dalies 2 pastraipos c papunktyje minimą geografinę vietovę. Paraiškose turi būti apibūdinti prašomi pakeitimai ir tokių pakeitimų priežastys.

2. Kai siūlomas pakeitimas apima vieną ar daugiau 28 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto bendrojo dokumento pakeitimų, pakeitimo paraiškai taikomi *mutatis mutandis* 31–34 straipsniai. Tačiau jei siūlomas pakeitimas yra neesminis, pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą turi būti nuspręsta, ar paraišką galima patvirtinti netaikant 32 straipsnio 2 dalyje ir 33 straipsnyje nurodytos procedūros, o patvirtinus paraišką, Komisija paskelbia 32 straipsnio 3 dalyje nurodytus duomenis.

3. Jei siūlomais pakeitimais bendrasis dokumentas nekeičiamas, taikomos šios taisyklės:

a) kai geografinė vietovė yra tam tikroje valstybėje narėje, toji valstybė narė pareiškia nuomonę dėl pakeitimų ir, jei su pakeitimais sutinka, paskelbia iš dalies pakeistą produkto specifikaciją ir informuoja Komisiją apie patvirtintus pakeitimus ir tokių pakeitimų priežastis;

b) kai geografinė vietovė yra trečiojoje šalyje, sprendimą dėl siūlomų pakeitimų patvirtinimo priima Komisija.

43 straipsnis
Apsaugos panaikinimas

Jei nebegali būti užtikrintas produkto atitikimas specifikacijai, Komisijos iniciatyva arba valstybei narei ar trečiajai šaliai, ar teisėtą interesą turinčiam fiziniam arba juridiniam asmeniui pateikus tinkamai pagrįsta prašymą, gali būti nuspręsta panaikinti kilmės vietos ar geografinės nuorodos saugojimą pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą

31–34 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

44 straipsnis
Šiuo metu saugomi vynų pavadinimai

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 54 straipsnio ir Reglamento (EB) Nr. 753/2002 28 straipsnio nuostatas saugomi vynų pavadinimai yra automatiškai saugomi ir šio reglamento nuostatomis. Komisija išvardys juos 39 straipsnyje numatytame registre.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai toliau nurodytą informaciją apie 1 dalyje nurodytas kilmės vietos arba geografines nuorodas:

   a) 28 straipsnio 1 dalyje nurodytą techninę dokumentaciją;

   b) nacionalinį sprendimą dėl jų patvirtinimo.

3. 1 dalyje nurodytų pavadinimų, apie kuriuos 2 dalyje nurodytos informacijos nebus pateikta iki 2010 m. gruodžio 31 d., saugojimas pagal šį reglamentą bus panaikintas. Komisija imasi atitinkamų oficialių veiksmų tokiems pavadinimams pašalinti iš 39 straipsnyje numatyto registro.

4. Nukrypstant nuo 43 straipsnio, Komisijos iniciatyva ir pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą gali būti nuspręsta iki 2013 m. gruodžio 31 d. anuliuoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų saugojimą, jei jos neatitinka tokio saugojimo reikalavimų.

6 SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

45 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus nuostatų įgyvendinimo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Tos taisyklės gali visų pirma apimti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo šiame skyriuje nurodytų taisyklių taikymo svarstomoms kilmės vietos arba geografines nuorodos saugojimo paraiškoms.

46 straipsnis
Mokesčiai

Valstybės narės gali rinkti mokesčius savo išlaidoms padengti, įskaitant išlaidas, patirtas analizuojant saugojimo paraiškas, prieštaravimo pareiškimus, paraiškas dėl pakeitimų ir prašymus panaikinti saugojimą pagal šį reglamentą.

IV skyrius
Ženklinimas etiketėmis

47 straipsnis
Apibrėžtis

Šiame reglamente „ženklinimas“ – tai žodžiai, duomenys, prekės ženklai, prekės pavadinimai, iliustracinė medžiaga arba sutartiniai ženklai ant pakuotės, dokumente, recenzijoje, ant etiketės, žiedo ar sandariklio, kuriais paženklinti nurodyti produktai arba kuriuose pateikiamos nuorodos į šiuos produktus.

48 straipsnis
Horizontaliųjų taisyklių taikymas

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, Direktyva 2000/13/EB, Tarybos direktyva 89/396/EEB[22], Tarybos direktyva 75/106/EEB[23] ir Direktyva 89/104/EEB taikomos produktų ženklinimui etiketėmis, jei jie patenka į šių direktyvų taikymo sritį.

49 straipsnis
Privalomi duomenys

1. IV priedo 1–9 punktuose ir 13 punkte nurodytų Bendrijoje parduodamų arba eksportuojamų produktų ženklinimui naudojamose etiketėse nurodomi šie duomenys:

   a) vynuogių produkto kategorijos pavadinimas pagal IV priedą;

   b) jei tai vynas, kuriam pavadinti naudojama saugoma kilmės vietos ar geografinė nuoroda:

      – sąvoka „saugoma kilmės vieta“ arba „saugoma geografinė nuoroda“, ir

      – saugomos kilmės vietos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas.

   c) faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais;

   d) vyno kilmės nuoroda;

   e) išpilstytojo nuoroda;

   f) importuotų vynų atveju – importuotojo nuoroda.

---

22 OL L 186, 1989 6 30, p. 21.
23 OL L 42, 1975 2 15, p. 1.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, nuoroda į vynuogių produkto kategoriją gali būti nepateikta, jei tai vynas, kurio etiketėje nurodytą pavadinimą sudaro saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, nuoroda į sąvoką „saugoma kilmės vieta“ arba „saugoma geografinė nuoroda“ gali būti nenurodyta šiais atvejais:

   a) jei etiketėje nurodytas nacionaliniais teisės aktais reglamentuojamas specifinis nacionalinis pavadinimas;

   b) jei išskirtiniais atvejais, nustatomais pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, etiketėje nurodytas saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas.

50 straipsnis
Neprivalomi duomenys

49 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų etiketėse gali visų pirma būti pateikiami tokie neprivalomi duomenys:

a) derliaus metai;

b) vienos ar daugelio vynuogių veislių pavadinimai;

c) cukraus kiekiui nurodyti vartojami terminai;

d) vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos arba saugoma geografine nuoroda etiketėse – tradiciniai terminai, išskyrus saugomą kilmės vietos nuorodą arba saugomą geografinę nuorodą, apibūdinantys gamybos arba brandinimo metodą arba savybes, spalvą, atitinkamo vyno vietovės tipą;

e) Bendrijos sutartinis ženklas, kuriuo žymimas saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda;

f) konkretiems gamybos metodams pavadinti naudojamos sąvokos.

51 straipsnis
Kalbos

49 straipsnyje nurodyti privalomi duomenys, jei išreikšti žodžiais, turi būti nurodyti viena ar keliomis oficialiosiomis Bendrijos kalbomis.

Tačiau saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas arba specifinis nacionalinis pavadinimas nurodomas etiketėje oficialiąja tos valstybės narės, iš kurios yra vynas, kalba arba kalbomis.

52 straipsnis
Vykdymas

Kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos imasi priemonių užtikrinti, kad pagal šio skyriaus nuostatas etiketėmis nepaženklintas vynas nebūtų rinkoje parduodamas arba būtų iš jos išimtas.

53 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus nuostatų įgyvendinimo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės gali pirmiausiai apimti:

a) duomenis apie vyno kilmės vietą;

b) 50 straipsnyje nurodytų neprivalomų duomenų naudojimo sąlygas;

c) duomenis apie tradicinius terminus vynams pavadinti naudojant saugomą kilmės vietos nuorodą arba saugomą geografinę nuorodą;

d) nuorodų, susijusių su etiketėse nurodytais derliaus metais ir vynuogių veisle, monitoringą.

V skyrius
Gamintojų ir tarpšakinės organizacijos

54 straipsnis
Gamintojų organizacijos

Bet kurį juridinį asmenį valstybės narės pripažįsta esant gamintojo organizacija, jei jis tenkina šiuos reikalavimus:

a) jį sudaro gamintojai, gaminantys šiame reglamente nurodytus produktus;

b) jis yra suformuotas gamintojų iniciatyva;

c) jis siekia specifinio tikslo, kuris gali visų pirma būti susijęs su:

   i) bendrai vykdomu produkto pritaikymu rinkos reikalavimams ir produkto pagerinimu;

   ii) jos narių pagamintos produkcijos tiekimo sutelkimo ir pateikimo į rinką skatinimu;

   iii) gamybos ir perdirbimo racionalizacijos ir gerinimo skatinimu;

   iv) gamybos ir rinkos valdymo išlaidų mažinimu ir gamintojų kainų stabilizavimu;

   v) techninės pagalbos skatinimu ir jos suteikimu naudojantis aplinką tausojančiais žemdirbystės ir gamybos metodais;

vi) gaminant vynus gautų šalutinių produktų valdymo ir atliekų valdymo, visų pirma siekiant apsaugoti vandens, dirvožemio ir kraštovaizdžio kokybę ir išsaugoti bei skatinti biologinę įvairovę, iniciatyvų skatinimu;

vii) tvarių gamybos metodų ir rinkos vystymo mokslinių tyrimų vykdymu.

d) narystės taisyklėse reikalaujama, kad jos nariai visų pirma:

i) taikytų gamintojo organizacijos priimtas duomenų apie gamybą tiekimo, gamybos, prekybos, ir aplinkos apsaugos taisykles;

ii) teiktų gamintojo organizacijos statistiniais tikslais prašomą informaciją, visų pirma apie vynmedžiais apsodintus plotus ir rinkos pokyčius;

ii) mokėtų baudas dėl narystės taisyklėse numatytų įsipareigojimų nesilaikymo.

e) jis pateikė paraišką dėl jo pripažinimo gamintojo organizacija pagal šį reglamentą atitinkamoje valstybėje narėje; paraiškoje pateikiama ši informacija:

i) įrodymas, kad šis juridinis asmuo atitinka a–d punktų reikalavimus;

ii) įrodymas, kad jis turi mažiausią, atitinkamos valstybės narės reikalaujamą narių skaičių;

iii) įrodymas, kad toje vietovėje, kurioje šis subjektas vykdo veiklą, jo nariai tiekia mažiausią, atitinkamos valstybės narės nustatytą rinkai reikalingą produkcijos kiekį;

iv) įrodymas, kad jis gali tinkamai vykdyti savo veiklą laiko, veiksmingumo bei tiekimo sutelktumo prasme;

v) įrodymą, kad jis veiksmingai suteikia galimybę savo nariams gauti techninę naudojimosi tinkamais auginimo metodais pagalbą.

55 straipsnis

Tarpšakinės organizacijos

Bet kurį juridinį asmenį valstybės narės pripažįsta esant tarpšakine organizacija, jei jis tenkina šiuos reikalavimus:

a) jį sudaro ekonominės veiklos, susijusios su šiame reglamente nurodytų produktų gamyba, prekyba arba perdirbimu, atstovai;

b) jis yra suformuotas visų arba kelių jį sudarančių organizacijų arba asociacijų iniciatyva;

c) jis, atsižvelgdamas į visuomenės sveikatą ir vartotojų interesus, viename ar daugiau Bendrijos regionų įgyvendina vieną ar daugiau nurodytų priemonių:

i) gerina žinias ir gamybos bei rinkos skaidrumą;

ii) padeda geriau koordinuoti produktų pateikimą į rinką, visų pirma atlikdamas mokslinius tyrimus ir rinkos studijas;

iii) sudaro standartines, Bendrijos taisykles atitinkančias sutarčių formas;

iv) visapusiškiau panaudoja gamybos galimybes;

v) suteikia informaciją ir atlieka mokslinius tyrimus, reikalingus pritaikant gamybą labiau rinkos reikalavimus bei vartotojų skonį ir lūkesčius atitinkantiems produktams gaminti, visų pirma produkto kokybės ir aplinkos apsaugos prasme;

vi) suteikia informaciją apie konkrečias vyno su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda savybes;

vii) ieško būdų, kaip apriboti augalų apsaugos produktų ir kitų medžiagų naudojimą, ir kaip užtikrinti produkto kokybę bei dirvožemio ir vandens apsaugą;

viii) skatina integruotą gamybą arba kitus aplinką tausojančius gamybos metodus;

ix) skatina saikingai ir atsakingai vartoti vyną ir informuoja apie neatsakingo vyno vartojimo žalą;

x) vykdo vyno reklamą, visų pirma trečiosiose šalyse;

xi) kuria metodus ir priemones produkto kokybei pagerinti visuose gamybos, fermentavimosi ir pardavimo etapuose;

xii) saugo, skatina ekologinio ūkininkavimo potencialą, saugomos kilmės vietos nuorodas, kokybės etiketes ir saugomas geografines nuorodas, bei jomis naudojasi;

d) atitinkamai valstybei narei pateikė paraišką dėl jo pripažinimo tarpšakine organizacija pagal šį reglamentą; paraiškoje pateikiama ši informacija:

i) įrodymas, kad subjektas atitinka a–c punktų reikalavimus;

ii) įrodymas, kad subjektas vykdo veiklą viename ar daugiau konkrečios teritorijos regionų;

iii) įrodymas, kad subjekto atstovaujami gamintojai arba prekybininkai parduoda arba pagamina nemažą šiame reglamente nurodytų produktų dalį;

iv) įrodymas, kad subjektas negamina, neperdirba šiame reglamente nurodytų produktų ir jais neprekiauja.

56 straipsnis

Pripažinimo procedūra

1. Pripažinimo gamintojo organizacija arba tarpšakine organizacija paraiška pateikiama nagrinėti valstybei narei, kurioje tokia organizacija yra įsisteigusi.

2. Per tris mėnesius nuo paraiškos pateikimo dienos valstybė narė priima sprendimą pripažinti tokią organizaciją arba ne.

57 straipsnis
Prekybos rinkoje taisyklės

1. Siekiant pagerinti vyno su saugoma kilmės vietos arba saugoma geografine nuoroda, įskaitant vynuoges, misą ir iš jų pagamintą vyną, rinkos funkcionavimą, juos gaminančios valstybės narės, visų pirma įgyvendindamos tarpšakinių organizacijų priimtus sprendimus, gali nustatyti tiekimą reguliuojančias prekybos taisykles, su sąlyga, kad tokios taisyklės bus taikomos siekiant laikinai atidėti produkcijos pateikimą į rinką arba ją laipsniškai pateikti.

   Tokios taisyklės:

   a) neturi būti susijusios su jokiais sandoriais po pirmojo tokios produkcijos pateikimo į rinką;

   b) neturi leisti nustatyti kainų, įskaitant orientacines arba rekomendacines;

   c) turi uždrausti naudotis didele derliaus dalimi, kuria įprastai būtų galima naudotis;

   d) neturi sudaryti sąlygų atsisakyti išduoti vyno produktų apyvartai ir prekybai reikalingą nacionalinį ir Bendrijos sertifikatą, kai tokia prekyba atitinka tas taisykles.

2. 1 dalyje nurodytos taisyklės paskelbiamos atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje, kad ūkio subjektai *in extenso* galėtų su jomis susipažinti.

58 straipsnis
Monitoringas

Valstybės narės:

a) reguliariai atlieka patikrinimus, siekdamos įsitikinti, kad gamintojų organizacijos ir tarpšakinės organizacijos laikosi 54 ir 55 straipsnyje nurodytų pripažinimo terminų ir sąlygų;

b) panaikina pripažinimą, jei gamintojas arba tarpšakinė organizacija nebeatitinka konkrečių reikalavimų, ir taiko baudas tokių reikalavimų nesilaikančioms arba juos pažeidusioms organizacijoms.

59 straipsnis
Pranešimai

Iki kiekvienų metų kovo 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie ankstesniais metais pagal 56, 57 ir 58 straipsnius priimtus sprendimus arba atliktus veiksmus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

I skyrius
Bendrosios nuostatos

60 straipsnis
Bendrieji principai

1. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, šiame reglamente išvardytiems produktams taikomi Bendrojo muitinės tarifo mokesčių dydžiai.

2. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente arba juo vadovaujantis priimtose nuostatose numatyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

   a) nustatyti bet kokias rinkliavas, lygiavertes muitui;

   b) taikyti bet kokį kiekybinį apribojimą ar lygiaverčio poveikio priemonę.

61 straipsnis
Kombinuotoji nomenklatūra

Produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, klasifikavimui taikomos bendrosios Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės ir jos taikymo specialiosios taisyklės. Tarifų nomenklatūra, sudaryta taikant šį reglamentą, įskaitant, prireikus, I ir IV priede pateiktus apibrėžimus ir kategorijas, įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

II skyrius
Importo ir eksporto licencijos

62 straipsnis
Importo ir eksporto licencijos

1. Pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą gali būti nuspręsta, kad importuojant į Bendriją arba eksportuojant iš jos vieną ar daugiau produktų, kurių KN klasifikaciniai kodai yra 2009 61, 2009 69 arba 2204, turi būti pateikiamos importo arba eksporto licencijos.

2. Taikant 1 dalį, turi būti atsižvelgiama į licencijų poreikį konkrečių rinkų valdymui ir, visų pirma, importo licencijų atveju, į licencijų poreikį konkrečių produktų importo monitoringui.

63 straipsnis
Licencijų išdavimas

Importo ir eksporto licencijas išduoda valstybės narės bet kuriam pareiškėjui, nepriklausomai nuo jo įsisteigimo Bendrijoje vietos, išskyrus atvejus, kai Tarybos reglamente arba kokiame

kitame Tarybos teisės akte numatyta kitaip, ir nepažeidžiant priemonių, kuriomis buvo naudojamasi taikant IV skyriaus nuostatas.

64 straipsnis
Licencijų galiojimas

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje.

65 straipsnis
Saugumas

1. Išskyrus atvejus, kai pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą tvarką nurodyta kitaip, licencijos išduodamos pateikus užstatą, užtikrinantį, kad produktai bus importuoti arba eksportuoti licencijos galiojimo laikotarpiu.

2. Jei per licencijos galiojimo laikotarpį produktai neimportuojami arba neeksportuojami, arba importuojama ar eksportuojama tik jų dalis, visas užstatas arba jo dalis negrąžinami, išskyrus *force majeure* atvejus.

66 straipsnis
Specialusis užstatas

1. Sultys ir misa, kurių klasifikaciniai KN kodai yra 2009 61, 2009 69 ir 2204 30, kurioms Bendrojo muitų tarifo muitai taikomi priklausomai nuo produkto importo kainos, faktinė importo kaina tikrinama tikrinant kiekvieną siuntą arba taikant vienodo dydžio importo vertę, Komisijos apskaičiuotą remiantis tiems patiems produktams nustatyta kaina kilmės šalyse.

   Jei siuntos deklaruojamoji įvežimo kaina yra didesnė nei vienodo dydžio importo vertė, jei tokia taikoma, padidinta ribine suma, nustatyta pagal 2 dalį, kuri vienodo dydžio vertę gali viršyti ne daugiau kaip 10 %, pateikiamas užstatas, lygus importo muitui, nustatytam remiantis vienodo dydžio importo verte.

   Jei siuntos įvežimo kaina nedeklaruojama, Bendrojo muitų tarifo taikymas priklauso nuo vienodo dydžio importo vertės arba nuo atitinkamų muitų teisės aktų nuostatų, nustatytų pagal 2 dalį, taikymo.

2. Jei importuojamiems produktams taikomos VI priedo B skyriaus 5 poskyryje arba C skyriuje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, importuotojai, išleisdami tokius produktus į laisvą apyvartą, nurodytoms muitinės įstaigoms pateikia užstatą. Užstatas grąžinamas, kai importuotojas pateikia valstybės narės, kurioje produktai išleidžiami į laisvą apyvartą, muitinės įstaigas patenkinantį įrodymą, kad iš misų buvo pagamintos vynuogių sultys, jos buvo sunaudotos ne vyno sektoriau produktams arba, jei iš jų buvo pagamintas vynas, jis buvo atitinkamai paženklintas.

67 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šiose taisyklėse pirmiausiai numatoma:

a) kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, kurį kontrolės būdą reikia taikyti;

b) veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant vienodo dydžio importo vertes;

c) 65 ir 66 straipsniuose nurodytų užstatų dydį ir tų užstatų grąžinimo taisykles;

d) prireikus, produktų, kurių importui ar eksportui reikalingos licencijos, sąrašas;

e) prireikus, licencijų išdavimo sąlygos bei jų galiojimo laikas.

III skyrius
Apsaugos priemonės

68 straipsnis
Apsaugos priemonės

1. Importo į Bendriją apsaugos priemones taiko Komisija, atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalį, pagal Tarybos reglamentus (EB) Nr. 519/94[24] ir (EB) Nr. 3285/94[25].

2. Išskyrus atvejus, kai kokiame kitame Tarybos teisės akte nurodyta kitaip, importo į Bendriją apsaugos priemones, numatytas tarptautiniuose susitarimuose, sudarytuose pagal Sutarties 300 straipsnį, taiko Komisija pagal šio straipsnio 3 dalį.

3. 1 ir 2 dalyje nurodytas priemones Komisija gali taikyti valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva. Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija priima sprendimą per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

   Valstybės narės informuojamos apie tokias priemones, ir šios priemonės yra taikomos nedelsiant.

   Per penkias darbo dienas nuo pranešimo apie priemones pateikimo bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai apie priemones, kurias Komisija nusprendė taikyti remdamasi 1 ir 2 dalies nuostatomis. Taryba susirenka nedelsdama. Per mėnesį nuo tos dienos, kai Tarybai buvo pranešta apie priemones, kvalifikuota balsų dauguma ji gali svarstomas priemones iš dalies pakeisti arba panaikinti.

4. Jei Komisija mano, kad bet kuri, pagal 1 arba 2 dalies nuostatas taikoma apsaugos priemonė turi būti panaikinta arba iš dalies pakeista, ji imasi tokių veiksmų:

   a) jeigu priemonė buvo nustatyta Tarybos, Komisija siūlo Tarybai priemonę panaikinti arba iš dalies pakeisti. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma;

   b) visais kitais atvejais Bendrijos apsaugos priemones panaikina arba iš dalies pakeičia Komisija.

---

[24] OL L 67, 1994 3 10, p. 89.
[25] OL L 349, 1994 12 31, p. 53.

69 straipsnis

Papildomi importo muitai

1. Papildomi importo muitai, remiantis 60 straipsnio 1 dalyje nurodytu muito mokesčiu, taikomi importuojamoms vynuogių sultims ir vynuogių misai, kai jos yra pažymėtos daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytame Susitarime dėl žemės ūkio numatytu ženklu „SSG“ – specialioji rinkos apsaugos (protekcinė) priemonė, kuris yra taikomas siekiant išvengti arba neutralizuoti tokio produkto importo sukeltą neigiamą poveikį Bendrijos rinkai, jei:

   a) importuojamų prekių kaina yra žemesnė nei Bendrijos Pasaulinei prekybos organizacijai pranešta kaina, arba

   b) kuriais nors metais importo apimtys viršijo tam tikrą lygį.

   B punkte nurodytas lygis nustatomas remiantis galimybėmis pateikti į rinką, kurios, prireikus, apibrėžiamos kaip atitinkamo produkto vidaus suvartojimo procentas per praėjusius trejus metus.

2. Papildomi importo muitai netaikomi, jeigu nėra tikėtina, kad importas sutrikdys Bendrijos rinką, arba jeigu poveikis būtų neproporcingas siekiamam tikslui.

3. 1 dalies a punkto tikslais importo kainos nustatomos remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kainomis.

   CIF importo kainos tikrinamos jas lyginant su tipinėmis to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba Bendrijos importo rinkoje.

70 straipsnis

Įvežimo ar išvežimo perdirbti tvarkos sustabdymas

1. Jei Komisijos rinką trikdo arba gali sutrikdyti įvežimo ar išvežimo perdirbti tvarka, valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva ir pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą gali būti nuspręsta iš dalies arba visiškai nutraukti įvežimo ar išvežimo perdirbti tvarkos taikymą šiame reglamente nurodytiems produktams. Jei Komisija gauna valstybės narės prašymą, ji priima sprendimą per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo.

   Valstybės narės informuojamos apie tokias priemones, ir šios priemonės taikomos nedelsiant.

   Per penkias darbo dienas nuo pranešimo apie priemones pateikimo bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai apie priemones, kurias buvo nuspręsta taikyti remiantis pirmo papunkčio nuostatomis. Taryba susirenka nedelsdama. Per mėnesį nuo tos dienos, kai Tarybai buvo pranešta apie priemones, kvalifikuota balsų dauguma ji gali svarstomas priemones iš dalies pakeisti arba panaikinti.

2. Tiek, kiek to reikia tinkamam bendro vyno rinkos organizavimo funkcionavimui, Taryba pagal Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūrą gali visiškai ar iš dalies uždrausti įvežimo ar išvežimo perdirbti tvarkos taikymą šiame reglamente nurodytiems produktams.

71 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

IV skyrius
Importo taisyklės

72 straipsnis
Importo reikalavimai

1. Išskyrus atvejus, kai nurodyta kitaip, visų pirma pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytuose susitarimuose, šio reglamento III antraštinės dalies III ir IV skyriaus nuostatos dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų bei žymėjimo etiketėmis ir 19 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos į Bendriją importuojamiems produktams, kurių KN klasifikaciniai kodai yra 2009 61, 2009 69ir 2204.

2. Išskyrus atvejus, kai pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytuose susitarimuose nurodyta kitaip, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai gaminami laikantis OIV rekomenduojamų vynininkystės metodų ir apribojimų arba jų gamybą patvirtina Bendrija pagal šį reglamentą ir jo įgyvendinimo taisykles.

3. Importuojant 1 dalyje nurodytus produktus, reikia pateikti:

   a) kompetentingos, į valstybės, iš kurios produktas importuotas, pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą sudarytą sąrašą įtrauktos įstaigos išduotą sertifikatą, įrodantį, kad produktas atitinka 1 ir 2 dalies nuostatas;

   b) šalies, iš kurios importuojamas produktas, paskirtos įstaigos ar padalinio analizės ataskaitą apie produkto tinkamumą tiesioginiam žmonių vartojimui.

73 straipsnis
Tarifinės kvotos

1. Importo tarifines kvotas produktams, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal susitarimus, sudarytus laikantis Sutarties 300 straipsnio, ar bet kurio kito Tarybos akto, leidžiama pradėti naudoti ir administruoti taikant 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą.

2. Tarifinės kvotos administruojamos vengiant bet kokios suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos, taikant vieną iš toliau nurodytų metodų arba jų derinį, arba kitą tinkamą metodą:

   a) metodą, paremtą chronologine paraiškų pateikimo tvarka (pagal principą „pirmas atėjęs – pirmas aptarnautas“);

   b) proporcingo paskirstymo pagal pateiktose paraiškose prašomą kiekį metodą (taikant „vienalaikio nagrinėjimo metodą“);

c) metodą, kuriame atsižvelgiama į įprastines pramonės šakos struktūras (taikant „įprastinių ir naujų ūkio subjektų metodą“).

3. Tarifinių kvotų valdymui taikant administravimo metodą, prireikus, tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus ir į poreikį išlaikyti rinkos pusiausvyrą.

74 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus nuostatų įgyvendinimo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės pirmiausiai gali apimti:

a) produkto pobūdžio, provenencijos ir kilmės garantijas;

b) pripažinimą dokumento, skirto patikrinti a punkte nurodytas garantijas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS
GAMYBOS POTENCIALAS

I skyrius
Neteisėtas plotų apsodinimas

75 straipsnis
Neteisėtas plotų apsodinimas po 1998 m. rugsėjo 1 d.

1. Gamintojai savo sąskaita išnaikina be atitinkamos sodinimo teisės po 1998 m. rugsėjo 1 d. vynmedžiais apsodintus plotus.

2. Kol tokie vynmedžių plotai bus išnaikinti, kaip nurodyta 1 dalyje, iš toje dalyje nurodytuose plotuose užaugintų vynmedžių gautas vynuoges ir produktus galima pateikti į apyvartą tik išdistiliavimo tikslais. Distiliuojant gautų produktų negalima naudoti alkoholiui, kuriame faktinė alkoholio koncentracija yra 80 % tūrio ar mažesnė, gaminti.

3. Po 2008 m. gruodžio 31 d. valstybės narės vynmedžių išnaikinimo įsipareigojimų nesilaikantiems gamintojams taiko skirtingas baudas, atsižvelgdamos į pažeidimo rimtumą, mąstą ir trukmę.

4. Iki kiekvienų metų kovo 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie plotus, apsodintus vynmedžiais po 1998 m. rugsėjo 1 d., be atitinkamos sodinimo teisės, taip pat apie vynmedžių plotus, išnaikintus pagal 1 dalies nuostatas.

5. Pereinamojo laikotarpio draudimas apsodinti naujus plotus, pasibaigsiantis 2013 m. gruodžio 31 d., kaip nurodyta 80 straipsnio 1 dalyje, šiame straipsnyje nurodytiems įsipareigojimams poveikio neturės.

76 straipsnis

Po 1998 m. rugsėjo 1 d. neteisėtai apsodintų plotų privalomas sureguliavimas

1. Gamintojai, sumokėję mokestį, ir ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. sureguliuoja be atitinkamos sodinimo teisės po 1998 m. rugsėjo 1 d. vynmedžiais apsodintus plotus.

   Pirmos pastraipos nuostatos netaikomos plotams, sureguliuotiems pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas.

2. 1 dalyje nurodytą mokestį nustato valstybės narės. Jis turi būti mažiausiai du kartus didesnis už atitinkamos sodinimo teisės konkrečiame regione vidutinę vertę.

3. Kol tokie plotai bus pradėti reguliuoti, kaip tai nurodyta 1 dalyje, iš toje dalyje nurodytuose plotuose užaugintų vynmedžių gautas vynuoges arba produktus galima pateikti į apyvartą tik išdistiliavimo tikslais. Šių produktų negalima naudoti alkoholiui, kuriame faktinė alkoholio koncentracija yra 80 % tūrio ar mažesnė, gaminti.

4. 1 dalyje nurodytus neteisėtai vynmedžiais apsodintus plotus, kurie nėra sureguliuoti pagal pirmos dalies nuostatas iki 2009 m. gruodžio 31 d., gamintojai išnaikina savo sąskaita.

   Valstybės narės šių vynmedžių išnaikinimo įsipareigojimų nesilaikantiems gamintojams taiko skirtingas baudas, atsižvelgdamos į pažeidimo rimtumą, mąstą ir trukmę.

5. Kasmet iki kovo 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie:

   a) be atitinkamos sodinimo teisės po 1998 m. rugsėjo 1 d. vynmedžiais apsodintus plotus;

   b) plotus, sureguliuotus pagal 1 dalies nuostatas, toje pačioje dalyje numatytus mokesčius bei vidutinę sodinimo teisių regione vertę, kaip tai numatyta 2 dalyje.

   Valstybės narės praneša Komisijai (pirmą kartą 2010 m. kovo 1 d.) apie vynmedžių plotus, išnaikintus pagal 4 dalies pirmą pastraipą.

6. Pereinamojo laikotarpio draudimas apsodinti naujus plotus, kuris baigsis 2013 m. gruodžio 31 d., kaip nurodyta 80 straipsnio 1 dalyje, 3, 4 ir 5 dalyje nurodytiems įsipareigojimams poveikio neturės.

77 straipsnis

Distiliacija

1. Pagal 75 straipsnio 2 dalies ir 76 straipsnio 3 dalies nuostatas valstybės narės reikalauja distiliavimo įrodymo gamintojų pateiktų distiliavimo susitarimų forma.

2. Valstybės narės tikrina, ar 1 dalyje nurodyti susitarimai egzistuoja. Nustačiusios reikalavimų nesilaikymą, jos taiko gamintojams baudas.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie plotus, kuriuose gauta produkcija turi būti distiliuojama, ir atitinkamą alkoholio tūrį.

78 straipsnis
Papildomos priemonės

Už 75 straipsnio 1 dalyje ir 76 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus plotus, tol, kol jie nėra sureguliuoti, negali būti skiriamos jokios nacionalinės ar Bendrijos pagalbos priemonės.

79 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės pirmiausiai gali apimti:

a) reikalavimų, kurie keliami valstybėms narėms pateikiant pranešimus, duomenis, įskaitant galimus II priede nurodytų biudžeto asignavimų sumažinimus pažeidimų atvejais;

b) duomenis apie baudas, kurias valstybės narės gali skirti 75, 76 ir 77 straipsnių nuostatų nesilaikymo atvejais.

II skyrius
Sodinimo teisių tvarka pereinamuoju laikotarpiu

80 straipsnis
Draudimas sodinti vynmedžius pereinamuoju laikotarpiu

1. Nepažeidžiant 18 straipsnio nuostatų, visų pirma jo trečios pastraipos, klasifikuojamų vyninių vynuogių rūšių, nurodytų 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje, sodinimas draudžiamas iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2. Iki 2013 m. gruodžio 31 d. taip pat draudžiama 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje nurodytas vyninių vynmedžių rūšis skiepyti į kitas nei tame straipsnyje nurodytas vyninių vynuogių rūšis.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų, sodinti ir skiepyti, kaip nurodyta tose pastraipose, leidžiama, jei turima:

   a) nauja sodinimo teisė, nurodyta 81 straipsnyje;

   b) atsodinimo teisė, nurodyta 82 straipsnyje;

   c) iš rezervo suteikta sodinimo teisė, kaip nurodyta 83 ir 84 straipsniuose.

4. 3 dalyje nurodytos sodinimo teisės turi būti suteiktos hektarais.

5. 81–86 straipsnių nuostatos taikomos iki 2013 m. gruodžio 31 d.

81 straipsnis
Naujos sodinimo teisės

1. Valstybės narės gali suteikti gamintojams naujas sodinimo teises atsižvelgdamos į plotus:

   a) skirtus naujam apsodinimui vykdant žemės stambinimo priemones arba privalomo pirkimo dėl viešųjų interesų priemones, priimtas pagal nacionalinius teisės aktus;

   b) skirtus eksperimentiniam naudojimui;

   c) skirtus skiepų daigynams;

   d) iš kurių gautas vynas arba vyno produktai skirti tik vynuogių augintojo šeimos suvartojimui.

2. Naujai suteiktos sodinimo teisės turi būti:

   a) naudojamos to gamintojo, kuriam jos buvo suteiktos;

   b) panaudotos iki kitų vyno metų pabaigos, skaičiuojant nuo tų metų, kai tokios teisės buvo suteiktos;

   c) panaudotos tuo tikslu, kuriuo jos buvo suteiktos.

82 straipsnis
Atsodinimo teisės

1. Valstybės narės suteikia atsodinimo teises vynuogynų plotą jau išnaikinusiems gamintojams.

   Tačiau atsodinimo teisės negali būti suteikiamos plotams, už kuriuos buvo išmokėtos vynmedžių ploto išnaikinimo išmokos pagal III skyriaus nuostatas.

2. Valstybės narės gali suteikti atsodinimo teises gamintojams, kurie įsipareigoja išnaikinti vynmedžiais apsodintą plotą. Tokiais atvejais įsipareigotas išnaikinti plotas turi būti išnaikintas vėliausiai baigiantis tretiems metams nuo naujųjų vynmedžių, kuriems buvo suteiktos atsodinimo teisės, pasodinimo.

3. Atsodinimo teisės suteikiamos lygiaverčiam pagal gaunamą derlių išnaikintam plotui.

4. Atsodinimo teisės realizuojamos valdoje, kuriai jos buvo suteiktos. Valstybės narės gali papildomai numatyti, kad tokios atsodinimo teisės gali būti realizuojamos tik plote, kuriame vynmedžiai buvo išnaikinti.

5. Nukrypdamos nuo 4 dalies, valstybės narės gali nuspręsti, kad atsodinimo teises, visas ar tik jų dalį, galima perleisti kitai valdai toje pačioje valstybėje narėje šiais atvejais:

   a) dalis atitinkamos valdos yra perleidžiama tai kitai valdai;

b) plotai toje kitoje valdoje yra skirti:

– vyno su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda gamybai, arba

– skiepų daigynams.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymas jų teritorijoje nelems bendro gamybos potencialo padidėjimo, visų pirma, kai nedrėkinamų plotų teisės perleidžiamos drėkinamiems plotams.

6. Teisėms, panašioms į atsodinimo teises, įgytoms pagal ankstesnius Bendrijos ar nacionalinius teisės aktus, 1–5 dalių nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

7. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 4 straipsnio 5 dalį suteiktomis atsodinimo teisėmis turi būti pasinaudota per jose nurodytą laikotarpį.

83 straipsnis

Nacionalinis ir regioninis sodinimo teisių rezervas

1. Siekdamos pagerinti gamybos potencialo valdymą, valstybės narės privalo sukurti nacionalinį arba regioninį sodinimo teisių rezervą.

2. Valstybės narės, kurios sudarė nacionalinius arba regioninius sodinimo teisių rezervus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, gali jais naudotis iki 2013 m. gruodžio 31 d.

3. Toliau nurodytos sodinimo teisės, jei jos nėra panaudotos per nurodytą laikotarpį, turi būti perduotos nacionaliniam arba regioniniam rezervui:

a) naujos sodinimo teisės;

b) atsodinimo teisės;

c) iš rezervo suteiktos sodinimo teisės;

4. Gamintojai gali perleisti atsodinimo teises nacionaliniam arba regioniniam rezervui. Valstybė narė, atsižvelgdama į šalių teisėtus interesus, nustato tokio perleidimo, už kurį, prireikus, sumokama iš nacionalinių fondų, sąlygas.

5. Nukrypdamos nuo 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti rezervų sistemos, su sąlyga, kad jos gali įrodyti, jog jų teritorijoje egzistuoja veiksminga alternatyvi sodinimo teisių valdymo sistema. Toji sistema, prireikus, gali nukrypti nuo šio skyriaus atitinkamų nuostatų.

Pirmos pastraipos nuostatos taip pat taikomos toms valstybėms narėms, kurios nutraukia nacionalinių arba regioninių rezervų naudojimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999.

84 straipsnis

Sodinimo teisių suteikimas iš rezervo

1. Valstybės narės gali suteikti teises iš rezervo:

   a) be užmokesčio, jaunesniems kaip 40 metų gamintojams, kurie, turėdami atitinkamus profesinius įgūdžius ir kompetenciją, pirmą kartą kuriasi vynuogių auginimo valdoje, ir kurie laikomi tokios valdos vadovais;

   b) už užmokestį į nacionalinius arba, prireikus, regioninius fondus gamintojams, kurie ketina panaudoti teises vynuogynams, kurių derlius turi garantuotas pardavimo rinkas, sodinti.

   B punkte numatyto mokesčio, kuris gali skirtis priklausomai nuo galutinio ketinamo pagaminti produkto atitinkamuose vynuogynuose ir nuo likusio pereinamojo laikotarpio, per kurį taikomas draudimas sodinti naujus vynmedžius, kaip tai numatyta 80 straipsnio 1 ir 2 dalyje, sumos nustatymo kriterijus nustato valstybės narės.

2. Kai išnaudojamos rezervo sodinimo teisės, valstybės narės turi užtikrinti, kad:

   a) vieta, naudojamos veislės ir auginimo metodika galės suteikti garantijas, kad toliau gaunama produkcija bus pritaikyta rinkos poreikiams;

   b) atitinkamas derlius yra tipiškas to regiono vidutinis derlius, visų pirma, kai nedrėkinamų plotų sodinimo teisės naudojamos drėkinamuose plotuose.

3. Iš rezervo suteiktos sodinimo teisės, nepanaudotos iki kitų vyno metų pabaigos nuo jų suteikimo, bus atimtos ir grąžintos į rezervą.

4. Rezervo sodinimo teisės, kurios niekam nesuteikiamos iki penktų vyno metų pabaigos nuo jų skyrimo į rezervą, bus panaikintos.

5. Jei valstybėje narėje egzistuoja regioniniai rezervai, ji gali nustatyti taisykles, pagal kurias vieno regioninio rezervo sodinimo teisės gali būti perleistos kitam regioniniam rezervui. Jei valstybė narė turi nacionalinį ir regioninį rezervą, ji gali leisti perleisti vieno rezervo sodinimo teisės kitam.

   Perkeliamoms teisėms gali būti taikomas sumažinimo koeficientas.

85 straipsnis

De minimis

Šio skyriaus nuostatos netaikomos tokiose valstybėse narėse, kuriose vyno gamyba neviršija 25 000 hektolitrų per vyno metus. Ši produkcija apskaičiuojama remiantis paskutinių penkerių vyno metų vidurkiu.

86 straipsnis

Griežtesnės nacionalinės taisyklės

Valstybės narės gali priimti griežtesnes nacionalines naujų sodinimo teisių arba atsodinimo teisių taikymo taisykles. Valstybės narės gali reikalauti, kad kartu su atitinkamomis

paraiškomis ir su jomis pateikiama susijusia informacija, būtų pateikiama papildoma informacija, kuri yra reikalinga gamybos potencialo vystimosi monitoringui.

87 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šiose taisyklėse visų pirma gali būti:

a) numatytos nuostatos, kurios padėtų taikant šio skyriaus nuostatas išvengti pernelyg didelių administravimo sąnaudų;

b) numatytas vynmedžių koegzistavimas pagal 82 straipsnio 2 dalį;

c) numatytas 84 straipsnio 5 dalyje nurodyto sumažinimo koeficiento taikymas.

III skyrius
Vynmedžiais apsodintų plotų išnaikinimo schema

88 straipsnis
Taikymo sritis ir apibrėžtis

1. Šiame skyriuje apibūdinamos sąlygos, kuriomis vynuogių augintojai gaus išmokas už išnaikintus vynmedžius (toliau – „vynmedžių išnaikinimo išmoka“).

2. Šio skyriaus tikslais „išnaikinimas“ – visiškas visų vynmedžių išnaikinimas vynmedžiais apsodintame sklype.

89 straipsnis
Schemos trukmė

Vynmedžių išnaikinimo schema taikoma iki 2012–2013 vyno metų pabaigos.

90 straipsnis
Atitiktis reikalavimams

Vynmedžių išnaikinimo išmoka gali būti išmokama tik tada, jei atitinkamas plotas tenkina šiuos reikalavimus:

a) 10 vyno metų iki vynmedžių plote išnaikinimo už jį nebuvo gauta perplanavimo ir konversijos paramos;

b) 5 vyno metus iki vynmedžių plote išnaikinimo už jį nebuvo gauta jokia kita Bendrijos parama pagal bendro rinkos organizavimo schemą;

c) jis yra apdirbamas;

d) jis yra ne mažesnis kaip 0,1 hektaro;

e) jis nebuvo apsodintas pažeidžiant kokią nors Bendrijos ar nacionalinę nuostatą.

f) jis yra apsodintas susijusių valstybių narių klasifikuojama vyninių vynuogių veisle pagal 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos nuostatas.

Nepažeidžiant e punkto nuostatų, vynmedžių išnaikinimo išmokos skiriamos už plotus, sureguliuotus pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 2 straipsnio 3 dalies ir šio reglamento 76 straipsnio 1 dalies nuostatas.

91 straipsnis

Vynmedžių išnaikinimo išmokos suma

1. Išmokamų vynmedžių išnaikinimo išmokos sumų skalė nustatoma pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

2. Konkrečias vynmedžių išnaikinimo išmokos sumas nustato valstybės narės pagal 1 dalyje nurodytą skalę ir remdamosi susijusių ūkių ankstesniais derliais.

92 straipsnis

Procedūra ir biudžetas

1. Tokią išmoką norintys gauti gamintojai ne vėliau kaip iki kiekvienų metų rugsėjo 30 d. pateikia vynmedžių išnaikinimo paraiškas atitinkamoms valdžios institucijoms valstybėse narėse.

2. Valstybės narės išnagrinėja reikalavimus atitinkančias paraiškas ir iki kiekvienų metų spalio 15 d. praneša Komisijai apie visą tokiose paraiškose nurodytą plotą ir sumas, pateiktus pagal regionus ir derlingumo ribas.

3. VII priede nurodytas didžiausias vynmedžių išnaikinimo metinis biudžetas.

4. Jei bendra valstybės narės Komisijai pranešta suma viršija turimas biudžeto lėšas, iki kiekvienų metų lapkričio 15 d., pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, turi būti nustatytas bendras išmokėtinas procentas sumos, apie kurią buvo pranešta.

5. Valstybės narės kasmet iki sausio 15 d. priima paraiškas:

   a) dėl plotų, nurodant visą jų dydį, jei Komisija nenustatė 4 dalyje nurodyto procento, arba

   b) dėl plotų, kurie nustatomi taikant 4 dalyje nurodytą procentą, remiantis objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais.

   Iki kiekvienų metų sausio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai kiek paraiškų buvo priimta, suskirstydami informaciją pagal regionus ir derlingumo ribas bei visą kiekvienam regionui išmokėta vynmedžių išnaikinimo išmokos sumą.

6. Valstybės narės iki kiekvienų metų sausio 15 d. pateikia Komisijai tokią toliau nurodytą informaciją apie praėjusius vyno metus:

   a) išnaikintų vynmedžių plotus pagal regionus ir derlingumo ribas;

b) visą kiekvienam regionui išmokėtų vynmedžių išnaikinimo išmokų sumą.

93 straipsnis
Kompleksinis paramos susiejimas

Kai nustatoma, kad ūkininkai bet kuriuo laiku per penkerius metus nuo vynmedžių išnaikinimo išmokos išmokėjimo nesilaikė valdoje įstatymais numatytų valdymo reikalavimų ir Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 3–7 straipsniuose numatytų geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės sąlygų, išmokos suma, kai pažeidimas yra ūkininko tyčinių veiksmų arba neveikimo rezultatas, yra sumažinama arba panaikinama visiškai arba iš dalies, priklausomai nuo pažeidimo rimtumo, mąsto, trukmės ir pasikartojimo, o prireikus, ūkininkui nurodoma ją grąžinti pagal minėtose nuostatose nurodytas sąlygas.

Taisyklės dėl dalinio ar visiško atitinkamos valstybės narės paramos sumažinimo ar susigrąžinimo nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką.

94 straipsnis
Išimtys

1. Valstybė narė gali nuspręsti atmesti visas vėliau gautas 92 straipsnio 1 dalyje nurodytas paraiškas, kai visas jos teritorijoje išnaikintų vynmedžių plotas pasiekia 10 % jos vynmedžiais apsodinto ploto, kaip tai nurodyta VIII priede.

2. Pagal sąlygas, nustatomas remiantis 104 straipsnio 1 dalyje nurodyta procedūra, valstybės narės gali paskelbti, kad vynmedžiams kalnuotose ir stačios nuokalnės vietovėse vynmedžių išnaikinimo neturi būti taikoma.

3. Valstybės narės gali paskelbti vietoves, kuriose vynmedžių išnaikinimo schema neturi būti taikoma, nes tokios schemos taikymas būtų nesuderinamas su aplinkosaugos aspektais. Vietovės, kuriose vynmedžių išnaikinimo schema neturi būti taikoma, negali viršyti 2 % viso vynmedžiais apsodinto ploto, kaip tai nurodyta VIII priede.

4. Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti 2 ir 3 dalyse numatyta galimybe, iki kiekvienų metų rugpjūčio 1 d., o pirmą kartą 2008 m. rugpjūčio 1 d. pateikia Komisijai informaciją, susijusią su ketinama taikyti vynmedžių išnaikinimo priemone:

   a) plotus, kuriuose vynmedžių išnaikinimo schema neturi būti taikoma;

   b) įrodymą, kad vynmedžių išnaikinimo schema neturi būti taikoma, remiantis 2 ir 3 dalies nuostatomis.

5. Valstybės narės gamintojams, vykdantiems veiklą vietovėse, kuriose pagal 2 ir 3 dalies nuostatas vynmedžių išnaikinimo schema neturi būti taikoma, suteikia prioritetą pagal kitas šiame reglamente nurodytas paramos priemones, visų pirma, kai taikomą, pagal perplanavimo ir konversijos priemonę, įgyvendinamą vykdant paramos programas, ir pagal kaimo plėtros priemones.

95 straipsnis
Bendroji išmokos schema

1. Ūkininkai, dalyvaujantys vynmedžių išnaikinimo schemoje, už išnaikintus vynmedžių plotus gauna išmokas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 3 skyrių.

2. Valstybės narės nustato 1 dalyje nurodytų išmokų sumą už išnaikintus vynmedžių plotus pagal šio skyriaus nuostatas remdamosi išmokų vertės regioniniu vidurkiu atitinkamame regione, kuri bet kokiu atveju negali viršyti 350 EUR/ha.

   Iki 2012–2013 vyno metų pabaigos valstybės narės iki kiekvienų metų rugsėjo 15 d. praneša Komisijai apie regioninį bendrosios išmokos vidurkį, naudojamą išmokos dydžiui nustatyti.

96 straipsnis
De minimis

Šio skyriaus nuostatos netaikomos tose valstybėse narėse, kuriose vyno gamyba neviršija 25 000 hektolitrų per vyno metus. Ši produkcija apskaičiuojama remiantis paskutinių penkerių vyno metų gamybos vidurkiu.

97 straipsnis
Papildoma valstybės pagalba

Kartu su išmokėta vynmedžių išnaikinimo išmoka valstybės narės gali skirti papildomą valstybės vynmedžių išnaikinimo pagalbą.

98 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio skyriaus nuostatų įgyvendinimo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

Šios taisyklės pirmiausiai gali apimti:

a) 91 straipsnyje nurodytas išmokų skalę ir ribas;

b) išsamias kompleksinio susiejimo taisykles;

c) kriterijus, leidžiančius netaikyti schemos, kaip tai nurodyta 94 straipsnyje;

d) valstybių narių keliamus reikalavimus ataskaitoms apie vynmedžių išnaikinimo plano įgyvendinimą, įskaitant baudas, kai vėluojama pateikti ataskaitas, ir valstybių narių gamintojams suteikiamą informaciją apie galimybę taikyti schemą;

e) ataskaitų apie papildomą valstybinę pagalbą reikalavimus;

f) išmokų išmokėjimo terminus.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

99 straipsnis
Vynuogynų registras

Valstybės narės veda vynuogynų registrą, kuriame pateikiama naujausia informacija apie gamybos potencialą.

100 straipsnis
Sąrašas

Valstybės narės iki kiekvienų metų kovo 1 d. atsiunčia Komisijai atnaujintą gamybos potencialo sąrašą, sudarytą remiantis 99 straipsnyje nurodytų vynuogynų registru.

101 straipsnis
Vynuogynų registro ir sąrašo galiojimo trukmė

Pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą gali būti nuspręsta, kad nuo 2014 m. sausio 1 d. 99 ir 100 straipsniai nebegalioja.

102 straipsnis
Privalomasis deklaravimas

1. Vynuogių, skirtų vyno gamybai, gamintojai ir misos bei vyno gamintojai kiekvienais metais kompetentingoms nacionalinėms institucijoms praneša apie pagamintus kiekius iš paskutiniojo derliaus.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad vynuogių, skirtų vyno gamybai, prekiautojai kiekvienais metais deklaruotų parduotus kiekius iš paskutiniojo derliaus.

3. Misos ir vyno gamintojai bei prekiautojai, išskyrus mažmenininkus, kiekvienais metais kompetentingoms nacionalinėms institucijoms praneša apie turimas misos ir vyno atsargas, nesvarbu, ar jos būtų iš einamųjų ar ankstesniųjų metų derliaus. Atskirai nurodoma misa ir vynas, įvežti iš trečiųjų šalių.

103 straipsnis
Lydraščiai ir registras

1. Produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, galima išleisti į apyvartą Bendrijoje tik su oficialiai patvirtintu lydraščiu.

2. Fiziniai arba juridiniai asmenys ar tokių asmenų grupės, kurie produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, laiko verslo tikslais, ypač gamintojai, išpilstytojai ir perdirbėjai bei prekiautojai, nustatyti pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, pildo tokių įvežamų ir išvežamų produktų registrą.

104 straipsnis

Vadybos komiteto procedūra

1. Išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, kai Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal šį reglamentą, jai padeda vadybos komitetas.

   Taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

   Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

2. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

105 straipsnis

Finansiniai ištekliai

II antraštinės dalies I skyriuje ir V antraštinės dalies III skyriuje numatytos priemonės priskiriamos intervencijai siekiant sureguliuoti žemės ūkio rinkas, kaip tai nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies b punkte, išskyrus šio reglamento 95 straipsnyje nurodytas priemones, kurias taikant mokamos tiesioginės išmokos ūkininkams pagal Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas.

106 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos apsikeitimas informacija

1. Valstybės narės ir Komisija teikia viena kitai bet kokią informaciją, reikalingą šio reglamento taikymui, visų pirma rinkos monitoringo ir analizės tikslais bei siekiant laikytis tarptautinių įsipareigojimų dėl šiame reglamente nurodytų produktų.

2. Pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą priimamos išsamios taisyklės, padedančios nustatyti informaciją, reikalingą taikant šio straipsnio 1 dalies nuostatas, bei tokios informacijos pateikimo formą, turinį, laiką ir terminus, taip pat informacijos ir dokumentų perdavimo arba pateikimo tvarką.

107 straipsnis

Monitoringas

Šio reglamento taikymo tikslais valstybės narės užtikrina, kad administravimo ir kontrolės procedūros yra suderinamos su Integruotąja administravimo ir kontrolės sistemą (IAKS) toliau nurodytų elementų atžvilgiu:

a) kompiuterinės duomenų bazės;

b) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 20 straipsnio 1 dalyje nurodytų žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemų;

c) administracinių patikrinimų.

Šios procedūros turi sudaryti sąlygas bendram, jokių problemų ar konfliktų nesukeliančiam IAKS funkcionavimui arba apsikeitimui duomenimis.

108 straipsnis

Kontrolė ir administracinės baudos bei jų pranešimas

Pagal 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą nustatoma:

a) administracinės ir fizinės kontrolės, kurią turi vykdyti valstybės narės dėl įsipareigojimų, kylančių taikant šį reglamentą, taisyklės;

b) administracinių baudų taikymo sistema, kai nustatomas dėl šio reglamento taikymo atsirandančių įsipareigojimų nesilaikymas, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo rimtumą, mąstą, pastovumą ir pasikartojimą;

c) taikant šį reglamentą išmokėtų neteisėtų išmokų susigrąžinimo taisyklės;

d) pranešimo apie taikytas kontrolės priemones ir tokio taikymo rezultatus taisyklės.

109 straipsnis

Atsakingų nacionalinių institucijų paskyrimas

1. Valstybės narės paskiria vieną ar kelias institucijas, atsakingas už Bendrijos taisyklių vyno sektoriuje laikymąsi. Visų pirma valstybės narės paskiria laboratorijas, įgaliotas atlikti oficialius tyrimus vyno sektoriuje. Paskirtosios laboratorijos turi atitikti bandymo laboratorijų bendruosius veiklos kriterijus, nustatytus ISO/IEC 17025 standarte.

2. Valstybės narės Komisijai praneša 1 dalyje nurodytų institucijų ir laboratorijų pavadinimus ir adresus. Komisija šią informaciją skelbia viešai.

110 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šios antraštinės dalies taikymo taisyklės priimamos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą.

Šios taisyklės pirmiausiai gali apimti:

a) 99 straipsnyje nurodyto vynuogynų registro duomenis, visų pirma dėl jo naudojimosi gamybos potencialo monitoringo ir kontrolės tikslais;

b) 100 straipsnyje nurodyto vynuogynų sąrašo duomenis, visų pirma dėl jo naudojimosi gamybos potencialo monitoringo ir kontrolės tikslais;

c) plotų išmatavimo duomenis;

d) sankcijas pranešimo reikalavimų nesilaikymo atveju;

e) 102 straipsnyje nurodytus privalomuosius deklaravimus;

f) lydraščius ir 103 straipsnyje nurodytą registrą.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS
PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I skyrius
Pakeitimai

111 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 2702/1999 2 straipsnio d punktas pakeičiamas taip:

„d) informavimo kampanijos apie Bendrijos sistemas, skirtas informacijai apie vynus su saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda, apie vynus su vyninių vynuogių veislių nuoroda, ir apie spiritinius gėrimus su saugoma geografine nuoroda arba priskirta tradicine nuoroda;“

112 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 2826/2000 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 2826/2000 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio d punktas pakeičiamas taip:

„d) informavimo kampanijos apie Bendrijos sistemas, skirtas informacijai apie vynus su saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, apie vynus su vyninių vynuogių veislių nuoroda, ir apie spiritinius gėrimus su saugoma geografine nuoroda arba priskirta tradicine nuoroda, bei apie atsakingą alkoholio vartojimą ir neatsakingo alkoholio vartojimo daromą žalą;“

2) 3 straipsnio e punktas pakeičiamas taip:

„e) siekimas pateikti informaciją apie Bendrijos sistemą, kuri apima vynus su saugomos kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, vynus su vyninių vynuogių veislių nuoroda, ir spiritinius gėrimus su geografine nuoroda arba priskirta tradicine nuoroda, bei poreikis informuoti apie atsakingo alkoholio vartojimą ir neatsakingo alkoholio vartojimo daromą žalą;“

3) 9 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Iš pirmoje dalyje nurodytų procentų 60 % skiriama informacijos priemonėms apie atsakingą alkoholio vartojimą ir neatsakingo alkoholio vartojimo daromą žalą.“

113 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

1) 33 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) 38 straipsnyje nurodytu referenciniu laikotarpiu jiems buvo skirta išmoka pagal bent jau vieną VI priede nurodytą paramos schemą, arba, kai tai alyvuogės, 37 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais prekybos metais, arba, kai tai cukriniai runkeliai, cukranendrės ar cikorija, jei rinkos parama jiems buvo suteikta VII priedo K punkte nurodytu referenciniu laikotarpiu, arba, kai tai bananai, jei VII priedo L punkte nurodytu referenciniu laikotarpiu buvo išmokėta kompensacija už juos auginant negautas pajamas, arba, kai tai vaisiai ir daržovės, jei gamintojai gamino vaisių ir daržovių produktus valstybių narių pagal VII priedo M punktą tiems produktams taikomą referencinį laikotarpį, arba, kai tai vynas, jei jo gamintojai gavo išmoką pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. [*šis reglamentas*]* 96 straipsnio 1 dalį.

* OL L [...], …, p. [...]“.

2) 37 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Už vyną referencinė suma apskaičiuojama ir koreguojama pagal VII priedo N punktą.“

3) 41 straipsnis papildomas šia 1b pastraipa:

„1b) Kai tai vynas, Komisija, atsižvelgdama į naujausius valstybių narių jai pateiktus duomenis pagal Reglamento (EB) Nr. *[šis reglamentas]* [92 straipsnio 5 dalį], pagal šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą pakeičia šio reglamento VIII priede nustatytas nacionalines viršutines ribas.“

4) Į 43 straipsnio 2 dalį, po ac punkto įterpiamas šis punktas:

„ad) kai tai vynas, hektarų skaičius, apskaičiuotas pagal VII priedo N punktą;“

5) 44 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

“2. „Reikalavimus atitinkantis hektaras“ – tai valdos žemės ūkio paskirties žemė, kurioje yra ariamoji žemė ir daugiametė ganykla, išskyrus miškus ar ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus.“

6) 51 straipsnis pakeičiamas taip:

„51 straipsnis
Žemės naudojimas žemės ūkio paskirčiai

Ūkininkai gali naudoti pagal 44 straipsnio 3 dalį deklaruotus sklypus bet kuriai žemės ūkio veiklai.“

7) 71c straipsnis papildomas šia dalimi:

„Kai tai vynas, Komisija, atsižvelgdama į naujausius valstybių narių jai pateiktus duomenis pagal Reglamento (EB) Nr. *[šis reglamentas]* [92 straipsnio 5 dalį], pagal šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą pakeičia šio reglamento VIIIa priede nustatytas nacionalines viršutines ribas.“

8) 145 straipsnyje po dd punkto įterpiamas šis punktas:

„de) išsamios taisyklės, susijusios su paramos vyno sektoriui įtraukimu į bendrosios išmokos schemą pagal Reglamentą (EB) Nr. *[šis reglamentas]*.“

9) IV priedo antroje skiltyje paskutinė įtrauka pakeičiama šia įtrauka:

“– „Alyvmedžių giraičių ir vynmedžių gerų vegetacinių sąlygų išsaugojimas.“

10) VII priede po M punkto įterpiamas šis N punktas:

„N Vynas

Hektarų skaičius turi būti lygus pagal Reglamento (EB) Nr. [*šis reglamentas*] V antraštinės dalies III skyriaus nuostatas hektarų, kuriuose buvo išnaikinti vynmedžiai, skaičiui.

Išmokos, kuri gali būti skirta kiekvienam ūkininkui pagal Reglamente (EB) Nr. [šiame reglamente] nustatytą vynmedžių išnaikinimo schemą, referencinė suma turi būti lygi rezultatui, gautam padauginus išnaikintų vynmedžiais apsėtų hektarų skaičių iš galimų gauti išmokų vertės regioninio vidurkio atitinkamame regione. Tačiau išmokos suma visais atvejais neturi viršyti 350 EUR/ha.“

114 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr.1290/2005 12 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

“2. Komisija nustato sumas, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 10 straipsnio 2 dalį, 143d straipsnį, 143e straipsnį, Tarybos reglamento (EB) Nr. 387/2007 4 straipsnio 1 dalį ir Tarybos reglamento (EB) Nr. [šio reglamento] 17 straipsnio 2 dalį, skiriamos EŽŪFKP.“

II skyrius
Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

115 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką priemonės gali būti priimtos:

a) siekiant palengvinti perėjimą nuo Reglamente (EB) Nr. 1493/1999 numatytos tvarkos prie šiame reglamente patvirtintos tvarkos;

b) prireikus, spręsti specifinio pobūdžio praktines problemas. Jei tokios priemonės yra tinkamai pagrįstos, jos gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento nuostatų.

116 straipsnis
Valstybės pagalbos taisyklių taikymas

Jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, ir, visų pirma, išskyrus 97 straipsnyje numatytą papildomą nacionalinę pagalbą, produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

117 straipsnis
Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 panaikinamas. Tačiau tame reglamente nustatytos toliau nurodytos priemonės, ir toliau taikomos 2008–2009 vyno metais, jei pagal Reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 galimas taikyti priemones gamintojai pradėjo taikyti ar vykdė iki šio reglamento įsigaliojimo datos:

a) priemonės, numatytos II antraštinės dalies II ir III skyriuos (auginimo nutraukimo išmokos, restruktūrizavimas ir konversija).

b) priemonės, numatytos III antraštinėje dalyje (rinkos mechanizmai);

c) priemonės, numatytos VII antraštinės dalies 63 straipsnyje (eksporto grąžinamosios išmokos).

118 straipsnis
Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus 5–8 straipsnius, kurie taikomi nuo 2008 m. balandžio 30 d.

V antraštinės dalies II skyrius taikomas iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, […]

Komisijos vardu
Komisijos narys

I PRIEDAS

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios apibrėžtys:

Bendrojo pobūdžio

1. **„Vyno metai“ –** produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, gamybos metai. Jų pradžia – kiekvienų kalendorinių metų rugpjūčio 1 d., o pabaiga – kitų metų liepos 31 d.

Susijusios su tikraisiais vynmedžiais

2. **„Augalų išrovimas su šaknimis“ (išnaikinimas) –** visiškas visų vynuogienojų rūšių pašalinimas iš tikraisiais vynmedžiais apsodinto sklypo.

3. **„Sodinimas“–** tikrųjų vynmedžių ar jų liekanų, skiepytų ar neskiepytų, sodinimas vynuogių derliui gauti ar skiepytų augalų medelynui įveisti.

4. **„Skiepijimas“ –** tikrojo vynmedžio, kuris jau buvo skiepytas anksčiau, skiepijimas.

Susijusios su produktais

5. **„Šviežios vynuogės“ –** tikrųjų vynmedžių vaisiai, naudojami vynui gaminti, prinokę arba šiek tiek padžiovinti, kurie gali būti sutraiškyti arba suspausti įprastomis vyninės priemonėmis ir savaime sukelti alkoholinę fermentaciją.

6. **„Šviežių vynuogių misa, kurios fermentavimo procesas sustabdytas įmaišius alkoholio“ –** produktas:

   a) kurio faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 12 proc. tūrio ir ne didesnė kaip 15 proc. tūrio;

   b) kuris yra gaunamas į nefermentuotą vynuogių misą, kurios natūrali alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 8,5 proc. tūrio ir kuri yra gauta vien tik iš 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje nurodytų vynuogių veislių, įmaišius:

      – neutralaus vyno kilmės alkoholio, įskaitant alkoholį, gautą distiliuojant džiovintas vynuoges, kurio faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne mažesnė kaip 95 proc. tūrio;

      – arba nerektifikuoto produkto, gauto distiliuojant vyną, kurio faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 52 proc. tūrio, bet ne didesnė kaip 80 proc. tūrio.

7. **„Vynuogių sultys“**: nefermentuotas, tačiau tinkamas fermentuoti skystas produktas, kuris:

   a) gaunamas tokiu būdu, kad būtų tinkamas vartoti be papildomo apdorojimo;

   b) gaunamas iš šviežių vynuogių ar vynuogių misos arba praskiedus. Jei gaunamas praskiedžiant, tai turi būti praskiedžiama koncentruota vynuogių misa arba koncentruotos vynuogių sultys.

Vynuogių sultyse leidžiama ne didesnė kaip 1 tūrio proc. alkoholio koncentracija.

8. **„Koncentruotos vynuogių sultys“**: vynuogių sultys, iš kurių pašalinti karamelizacijos produktai ir kurios gaunamos nevisiškai išdžiovinus vynuogių sultis bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant oficialųjį metodą, reikšmė 20 ^{0}C temperatūroje būtų ne mažesnė kaip 50,9 proc.

Koncentruotose vynuogių sultyse leidžiama ne didesnė kaip 1 tūrio proc. faktinė etilo alkoholio koncentracija.

9. **„Vyno nuosėdos“ –**

a) likučiai, susikaupiantys vyno laikymo talpyklose po fermentavimo, saugant arba apdorojus vyną leidžiamais būdais;

b) likučiai, gauti išfiltravus arba išcentrifugavus a poskyryje nurodytą produktą;

c) likučiai, susikaupiantys vynuogių misos laikymo talpyklose saugojant arba apdorojus leidžiamais būdais;

d) likučiai, gauti c poskyryje nurodytą produktą išfiltravus arba išcentrifugavus.

10. **„Vynuogių išspaudos“–** likučiai, gauti spaudžiant fermentuotas ar nefermentuotas šviežias vynuoges.

11. **„Piketas“ (Piquette) –** produktas, gaunamas:

a) fermentuojant neapdorotas vandenyje išmirkytas vynuogių išspaudas;

b) išplaunant vandeniu fermentuotas vynuogių išspaudas.

12. **„Spirituotas vynas distiliavimui“ –** produktas:

a) kuriame faktinė alkoholio koncentracija yra 18–24 tūrio proc.;

b) kuris gaunamas įmaišius į vyną, kuriame nėra likusio cukraus, nerektifikuoto produkto, gauto išdistiliavus vyną, ir kurio didžiausia faktinė etilo alkoholio koncentracija jame yra 86 tūrio proc.;

c) kuriame didžiausias lakiųjų rūgščių kiekis, išreikštas acto rūgštimi, yra 1,5 g/dm3.

Alkoholio koncentracija

13. **„Faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais“ –** faktinė alkoholio koncentracija, tūrio proc. – gryno alkoholio tūrio dalių skaičius 20° C temperatūroje, tenkantis 100 tūrio dalių produkto toje pačioje temperatūroje.

14. **„Potencinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūriu“ –** gryno alkoholio tūrio dalių skaičius 20° C temperatūroje, kuris gali susidaryti visiškai susifermentavus visiems cukrums, esantiems 100 tūrio dalių produkto toje pačioje temperatūroje.

15. **„Visuminė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais“** – faktinės ir potencinės alkoholio koncentracijų tūrio proc. suma.

16. **„Natūrali alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais“** – visuminė alkoholio koncentraciją tūrio proc. prieš bet kurį įsodrinimą.

17. **„Faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta masės vientetais“** – gryno alkoholio kiekis kilogramais 100 kg produkto.

18. **„Potencinė alkoholio koncentracija, išreikšta masės vienetais“** – gryno alkoholio koncentracija kiekis kilogramais, galintis susidaryti visiškai susifermentavus visiems cukrums, esantiems 100 kg produkto.

19. **„Visuminė alkoholio koncentracija, išreikšta masės vienetais“** – faktinės ir potencinės alkoholio koncentracijos masės vienetų suma.

II PRIEDAS

Paramos programų biudžetas ir mažiausia reklamai skiriama dalis pagal 8 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 5 dalį

tūkst. EUR

Biudžetiniai metai	2009 m.		2010 m.		2011 m.		2012 m.		2013 m.		2014 m.		nuo 2015 m.	
	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai	Iš viso	iš kurių reklamai
BG	13 018	2 839	17 874	2 839	17 510	2 839	17 631	2 839	17 389	2 839	17 348	2 839	17 206	2 839
CZ	1 672	471	2 245	471	2 202	471	2 217	471	2 188	471	2 183	471	2 166	471
DE	19 116	4 692	25 998	4 692	25 482	4 692	25 654	4 692	25 310	4 692	25 253	4 692	25 052	4 692
EL	11 246	2 395	15 468	2 395	15 152	2 395	15 257	2 395	15 046	2 395	15 011	2 395	14 888	2 395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1 506	289	2 086	289	2 043	289	2 057	289	2 028	289	2 023	289	2 006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2 659	17 095	2 659	16 745	2 659	16 862	2 659	16 628	2 659	16 590	2 659	16 454	2 659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6 711	1 604	9 147	1 604	8 965	1 604	9 026	1 604	8 904	1 604	8 883	1 604	8 812	1 604
PT	31 504	6 294	43 532	6 294	42 630	6 294	42 930	6 294	42 329	6 294	42 229	6 294	41 878	6 294
RO	22 894	4 329	31 752	4 329	31 107	4 329	31 338	4 329	30 905	4 329	30 840	4 329	30 582	4 329
SI	2 259	557	3 071	557	3 010	557	3 030	557	2 990	557	2 983	557	2 959	557
SK	1 497	465	1 989	465	1 953	465	1 965	465	1 940	465	1 936	465	1 922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

III PRIEDAS

Biudžeto asignavimai kaimo plėtros priemonėms

(nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje)

tūkst. EUR

Biudžetiniai metai	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m. ir vėlesni
BG	2 024	3 035	5 059	6 071	7 083	8 094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4 301	7 169	8 603	10 037	11 470
EL	1 759	2 639	4 399	5 278	6 158	7 038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1 943	2 914	4 857	5 829	6 800	7 772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1 015	1 523	2 538	3 046	3 554	4 061
PT	5 012	7 518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3 668	5 503	9 171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1 015	1 184	1 353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

IV PRIEDAS

Vynuogių produktų kategorijos

1. Vynas

Vynas – produktas, gaunamas tik visiško ar dalinio sutraiškytų ar nesutraiškytų šviežių vynuogių, arba vynuogių misos sufermentavimo būdu.

Vynas:

a) kuriame faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais prieš taikant ar pritaikius V priedo B skyriuje nurodytus procesus ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc., su sąlyga, kad vynas yra pagamintas vien tik iš A ir B vyndarystės zonose išaugintų vynuogių pagal IX priedą, ir ne mažesnė kaip 9 tūrio proc. – jei vynas pagamintas iš kitose vyndarystės zonose išaugintų vynuogių;

b) kuriame faktinė alkoholio koncentracija tūrio proc. prieš taikant ar pritaikius V priedo B skyriuje nurodytus procesus, nukrypstant nuo normų, susijusių su minimalia faktine alkoholio koncentarcija tūrio proc., jeigu vynui suteikta saugoma kilmės vietos ar geografinė nuoroda, ne mažesnė kaip 4,5 tūrio proc.;

c) kuriame visuminė etilo alkoholio koncentracija ne didesnė kaip 15 tūrio proc. Komisija gali padidinti visuminės etilo alkoholio koncentracijos viršutinę ribą iki 20 tūrio proc. Bendrijoje, tam tikrose nustatytose vyndarystės zonose, pagamintiems vynams, ir kurie nebuvo sodrinami;

d) kuriame bendrasis rūgščių kiekis, išreikštas vyno rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 3,5 g/dm^3 arba 46,6 mekv/dm^3; tačiau gali būti pritaikytos nukrypti leidžiančios nuostatos.

„Retsina“ – pagamintas vien tik Graikijos geografinėje teritorijoje, naudojant *„Aleppo*” rūšies pušų sakais apdorotą vynuogių misą. *„Aleppo*” rūšies pušų sakus galima naudoti tik *„Retsina*” vyno gamybai, laikantis Graikijoje galiojančių taisyklių.

2. Jaunas rauginamas vynas

Jaunas rauginamas vynas – vynas, kurio alkoholinė fermentacija dar nepasibaigusi ir jis neatskirtas nuo nuosėdų.

3. Likerinis vynas

Likerinis vynas – produktas:

a) kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra 15–22 tūrio proc.;

b) kuriame visuminė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 17,5 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta kilmės vietos ar geografinė nuoroda, įtraukta į sąrašą, kuris turi būti sudarytas pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą;

c) kuris gaunamas iš:

– rauginamos vynuogių misos, ar

– vyno, ar

– abiejų produktų mišinio, ar

– vynuogių misos ar šio produkto ir vyno mišinio, kiek tai susiję su likeriniais vynais, kurie turi būti nustatyti pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką, kuriems suteikta saugomos kilmės vietos ar geografinė nuoroda.

d) kuriame visuminė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta kilmės vietos ar geografinė nuoroda, įtrauktus į sąrašą, kuris turi būti sudarytas pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką;

e) įmaišant,

i) atskirai ar kartu:

– neutralaus vyno kilmės alkoholio, įskaitant alkoholį, gautą distiliuojant džiovintas vynuoges, kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 96 tūrio proc.

– vyno ar džiovintų vynuogių distiliato, kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra 52 – 86 tūrio proc.

ii) jei tinka, kartu su vienu ar daugiau šių produktų:

– koncentruota vynuogių misa;

– vienu iš e poskyryje nurodytu produkto mišiniu su vynuogių misa, nurodyta c poskyrio pirmoje ir ketvirtoje įtraukose.

f) į kuriuos, jei tai tam tikri likeriniai vynai, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos ar geografinė nuoroda, kurie įtraukti į sąrašą, kuris turi būti sudarytas pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką, nukrypstant nuo e poskyrio, buvo įmaišyta:

i) vienas iš e poskyrio i punkte nurodytų produktų atskirai ar jų mišinio;

ii) vieno ar daugiau iš šių produktų:

– vyno arba džiovintų vynuogių alkoholio, kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra 95–96 tūrio proc.;

– iš vyno ar vynuogių išspaudų išdistiliuoto spirito, kuriame faktinė alkoholio koncentracija yra 52– 86 tūrio proc.,

– iš džiovintų vynuogių išdistiliuoto spirito, kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra 52–94,5 tūrio proc.;

iii) ir jei tinka, kartu su vienu ar daugiau šių produktų:

– iš dalies fermentuota vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių;

– koncentruota vynuogių misa, gaunama tiesioginio kaitinimo būdu ir, išskyrus šią procedūrą, atitinkančia koncentruotos vynuogių misos apibrėžtį;

– koncentruota vynuogių misa,

– vieno iš f poskyrio ii punkte išvardytų produktų mišiniu su vynuogių misa, nurodyta c poskyrio pirmoje ir ketvirtoje įtraukose.

4. Putojantis vynas

Putojantis vynas – produktas:

a) gautas pirminio ar antrinio alkoholinio fermentavimo būdu:

– iš šviežių vynuogių, ar

– vynuogių misos, ar

– vyno, ar

– vyno, kuriam suteikta saugoma kilmės vietos ar geografinė nuoroda;

b) kuris, atidarius talpyklą, išskiria anglies dioksidą, susidariusį tik fermentavimo metu;

c) kurio perteklinis slėgis, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 300 kPa laikant 20° C temperatūroje uždarytoje talpykloje.

5. Gazuotas putojantis vynas

Gazuotas putojantis vynas – produktas, kuris:

a) gaunamas iš vyno;

b) iš kurio, atidarius talpyklą, išsiskiria anglies dioksidas, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta;

c) kurio perteklinis slėgis, susidarantis dėl esančio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 300 kPa laikant 20° C temperatūroje uždarytoje talpykloje.

6. Pusiau putojantis vynas

Pusiau putojantis vynas – produktas:

a) gaunamas iš vyno, su sąlyga, kad tokiame vyne visuminė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

b) kuriame faktinė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.,

c) kurio perteklinis slėgis, susidarantis dėl ištirpusio antrinio fermentavimo kilmės anglies dioksido, yra 100–250 kPa, laikant 20° C temperatūroje uždarytose talpyklose;

d) kuris supilstytas į ne didesnes kaip 60 dm^3 talpyklas.

7. Gazuotas pusiau putojantis vynas

Gazuotas pusiau putojantis vynas – produktas, kuris:

a) gaunamas iš vyno ar iš vyno, kuriam suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda, ar saugoma geoagrafinė nuoroda;

b) kuriame faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc., o visuminė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

c) kurio perteklinis slėgis dėl esančio anglies dioksido, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta, yra 100–250 kPa laikant 20 °C temperatūroje uždarytose talpyklose;

d) kuris supilstytas į ne didesnes kaip 60 dm^3 talpyklas.

8. Vynuogių misa

Vynuogių misa – skystas produktas, gaunamas iš šviežių vynuogių natūraliai arba taikant fizinius procesus. Faktinė etilo alkoholio koncentracija vynuogių misoje neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

9. Rauginama vynuogių misa

Rauginama vynuogių misa - produktas, gautas fermentuojant vynuogių misą, kurioje faktinė etilo alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 1 tūrio proc., tačiau mažesnė kaip 3/5 jos visuminės etilo alkoholio koncentracijos; tačiau tam tikri vynai, kuriems suteikta saugoma kilmės veitos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda, kuriuose faktinė etilo alkoholio koncentracija yra mažesnė kaip 3/5 jų visuminės etilo alkoholio koncentracijos, bet didesnė kaip 4,5 tūrio proc., nelaikomi rauginama vynuogių misa.

10. Rauginama vynuogių misa iš vytintų vynuogių

Rauginama vynuogių misa iš vytintų vynuogių – produktas, gautas nevisiškai sufermentavus iš vytintų vynuogių gautą vynuogių misą, kuriame bendrasis cukraus kiekis prieš fermentaciją yra mažiausiai 272 g/dm^3, o natūrali ir faktinė etilo alkoholio koncentracija negali būti mažesnė kaip 8 tūrio proc. Tačiau tam tikri vynai, kurie apibrėžiami pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką, kurie atitinka šiuos reikalavimus, nėra laikomi rauginama vynuogių misa, išskirta iš vytintų vynuogių.

11. Koncentruota vynuogių misa

Koncentruota vynuogių misa – vynuogių misa, iš kurios pašalinti karamelizacijos produktai, kuri:

a) gaunama nevisiškai išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant metodą, patvirtintą pagal 25 straipsnį, reikšmė 20 ^{0}C temperatūroje būtų ne mažesnė kaip 50,9 proc.;

b) gaunama iš vynuogių, kurių veislės nurodytos 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje.

Faktinė etilo alkoholio koncentracija koncentruotoje vynuogių misoje neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

12. Rektifikuota koncentruota vynuogių misa:

Rektifikuota koncentruota vynuogių misa – skystas produktas, iš kurio pašalinti karamelizacijos produktai:

a) gaunamas nevisiškai išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant 25 straipsnyje patvirtintą metodą, reikšmė 20^{0}C temperatūroje būtų ne mažesnė kaip 61,7 proc.;

b) iš kurio patvirtintu metodu yra pašalintos rūgštys ir kitos sudedamosios dalys, išskyrus cukrų;

c) kuriam būdingi šie rodikliai:

– pH ne didesnis kaip 5, esant 25 °Brix;

– 1 cm sluoksnio storio optinis tankis, esant 425 nm bangos ilgiui, ne didesnis kaip 0,100 vynuogių misoje, sukoncentruotoje iki 25 °Brix;

– sacharozės kiekis neaptinkamas oficialiuoju analizės metodu;

– Folin-Ciocalteau rodiklis ne didesnis kaip 6,00 esant 25 °Brix;

– titruojamasis rūgštingumas ne didesnis kaip 15 mekv/kg bendrojo cukraus;

– sieros dioksido kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendrojo cukraus;

– bendrasis katijonų kiekis ne didesnis kaip 8 mekv/kg bendrojo cukraus;

– laidumas 20 ^{0}C temperatūroje ir esant 25 °Brix ne didesnis kaip 120 µS/cm;

– hidroksimetilfurfurolo kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendrojo cukraus kiekio;

– sudėtyje yra mezoinozitolio;

d) gaunamas tik iš vynuogių veislių, nurodytų 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje;

Faktinė alkoholio koncentracija rektifikuotoje koncentruotoje vynuogių misoje neturi viršyti 1 tūrio proc.

13. Vynas iš pernokusių vynuogių

Vynas iš pernokusių vynuogių – produktas, kuris:

a) pagamintas Bendrijoje, nesodrintas, iš Bendrijoje išaugintų vynuogių, kurių veislės nurodytos 18 straipsnio 1 dalies 1 pastraipoje;

b) kuriame natūrali etilo alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 15 tūrio proc.;

c) kuriame visuminė etilo alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 16 tūrio proc., faktinė etilo alkoholio koncentracija – ne mažesnė kaip 12 tūrio proc.

Valstybės narės šiam produktui gali nustatyti brandinimo trukmę.

14. Vyno actas

Vyno actas – actas:

a) gaunamas tik vyno actarūgščio fermentavimo būdu;

b) kurio bendrasis rūgštingumas, išreikštas acto rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 60 g/dm3.

V PRIEDAS

Sodrinimas, parūgštinimas ir rūgštingumo sumažinimas tam tikrose vynuogių auginimo zonose

A. Sodrinimo ribos

1. Atsižvelgiant į klimato sąlygas tam tikrose Bendrijos vynuogynų auginimo zonose, pagal IX priedą atitinkamos valstybės narės gali leisti padidinti natūralią etilo alkoholio koncentraciją tūrio procentais šviežiose vynuogėse, vynuogių misoje, rauginamoje (fermentuojamoje) vynuogių misoje ir jauname rauginamame (fermentuojamame) vyne, kuris gaunamas iš 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų vynuogių veislių.

2. Natūrali alkoholio koncentracija gali būti didinama vynininkystės metodais, nurodytais B skyriuje, ir ne daugiau kaip:

   a) A ir B vynuogių auginimo zonose pagal IX priedą – 2 tūrio proc.;

   b) C vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą – 1 tūrio proc.;

3. Ypač nepalankaus klimato metais ir pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą tvarką 2 poskyryje numatytas alkoholio koncentracijos padidinimas gali būti 3 tūrio proc. A ir B vynuogių auginimo zonose pagal IX priedą.

B. Sodrinimo procesai

1. Natūralią alkoholio koncentraciją tūrio proc. didinti, kaip numatyta A skyriuje, galima tik:

   a) šviežiose vynuogėse, rauginamoje vynuogių misoje ar jauname rauginamame vyne – įdedant vynuogių misos ar rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos;

   b) vynuogių misoje – įdedant koncentruotos vynuogių misos ar rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, ar dalinio koncentravimo, įskaitant atvirkštinį osmosą, būdu;

   c) vyne – iš dalies koncentruojant šaldymu.

2. 1 poskyryje nurodyti procesai negali būti taikomi kartu.

3. Koncentruojant vynuogių misą ar vyną pagal 1 poskyryje nurodytus procesus:

   a) pradinis šių produktų tūris neturi sumažėti daugiau kaip 20 %;

   b) nepaisant A skyriaus 2 poskyrio b punkto, natūrali šių produktų alkoholio koncentracija jokiu būdu negali padidėti daugiau kaip 2 tūrio proc;

4. Taikant 1 ir 3 poskyriuose nurodytus procesus, šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, jauno rauginamo vyno ar vyno visuminė alkoholio koncentracija tūrio proc. neturi būti didesnė kaip:

   a) A vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą – 11,5 tūrio proc.,

b) B vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą – 12 tūrio proc.,

c) C I a ir C I b vynuogių auginimo zonose pagal IX priedą – 12,5 tūrio proc.,

d) C II vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą – 13 tūrio proc. ir

e) C III vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą – 13,5 tūrio proc.

5. Nukrypdamos nuo 4 poskyrio, valstybės narės gali

a) aukščiausią visuminę etilo alkoholio koncentraciją raudoname vyne 4 poskyryje nurodytuose produktuose gali padidinti iki 12 tūrio proc. A vynuogių auginimo zonoje ir iki 12,5 tūrio proc. B vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą;

b) padidinti 4 poskyryje nurodytų produktų aukščiausią visuminę etilo alkoholio koncentraciją gaminant vynus, kuriems suteikta kilmės veitos nuoroda A ir B vynuogių auginimo zonose iki ribos, kurią turi nustatyti valstybės narės.

C. Parūgštinimas ir rūgštingumo sumažinimas

1. Šviežioms vynuogėms, vynuogių misai, rauginamai vynuogių misai, jaunam rauginamam vynui ir vynui galima taikyti:

a) dalinį rūgštingumo sumažinimą A, B, C I a ir C I b vynuogių auginimo zonose pagal IX priedą;

b) parūgštinimą ir rūgštingumo sumažinimą C II ir C III a vynuogių auginimo zonose, nepažeidžiant 7 poskyrio; ar

c) parūgštinimą C III b vynuogių auginimo zonoje pagal IX priedą.

2. 1 poskyryje nurodytus produktus, išskyrus vyną, parūgštinti galima tik iki 1,50 g/dm3, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 20 mekv/dm3.

3. Vynus galima parūgštinti tik iki 2,50 g/dm3, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 33,3 mekv/dm3.

4. Vynų rūgštingumą galima sumažinti tik iki 1 g/dm3, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 13,3 mekv/dm3.

5. Koncentravimui skirtos vynuogių misos rūgštingumas gali būti iš dalies sumažintas.

6. Išskirtinai palankaus klimato metais valstybės narės gali leisti 1 poskyryje nurodytus produktus parūgštinti B, C I a ir C I b vynuogių auginimo zonose pagal IX priedą, taikant C II, C III a ir CIII b vynuogių auginimo zonų sąlygas, nurodytas 1 poskyryje.

7. Vieno ir to paties produkto parūgštinimo ir sodrinimo operacijos, išskyrus nukrypti leidžiančias nuostatas, dėl kurių turi būti nuspręsta kiekvienu konkrečiu atveju atskirai, ir jo parūgštinimas bei rūgštingumo sumažinimas negali būti atliekami kartu.

D. Procesai

1. B ir C skyriuose nurodytus procesus, išskyrus vynų parūgštinimą ir rūgštingumo sumažinimą, leidžiama taikyti tik tada, jei laikomasi sąlygų, kurios turi būti nustatytos

pagal šio reglamento 104 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą, tuo momentu, kai šviežios vynuogės, vynuogių misa, rauginama vynuogių misa arba jaunas rauginamas vynas virsta vynu ar kitu gėrimu, skirtu tiesiogiai žmonėms vartoti, nurodytu 1 straipsnio 1 dalyje, išskyrus putojantį vyną arba gazuotą putojantį vyną, vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas šviežių vynuogių derlius.

2. Koncentruoti vynus galima tik vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas vyno gamybai panaudotų šviežių vynuogių derlius.

3. Vynus parūgštinti ir sumažinti jų rūgštingumą galima tik vyno gamybos įmonėje ir vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas vyno gamybai panaudotų vynuogių derlius.

4. Apie kiekvieną 1, 2 ir 3 poskyriuose nurodytą procesą pranešama kompetentingoms institucijoms. Taip pat reikia pranešti apie sacharozės, koncentruotos vynuogių misos ar rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos kiekį, kurį tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip ir šviežias vynuoges, vynuogių misą, rauginamą vynuogių misą arba neišpilstytą vyną laiko šiuo verslu užsiimantys fiziniai ar juridiniai asmenys ar tokių asmenų grupės, ypač gamintojai, išpilstytojai, perdirbėjai ir prekiautojai, kurie nustatomi laikantis 104 straipsnio 1 dalyje nurodytos procedūros. Tačiau apie šiuos kiekius galima nepranešti, jei jie yra užregistruoti perdirbimui įvežamų prekių ir atsargų panaudojimo žurnale.

5. Kaip nustatyta 103 straipsnyje, C skyriuje minimus procesus būtina nurodyti lydraštyje, kuris pateikiamas taikant šį procesą apdorotus produktus išleidžiant į apyvartą.

6. Šie procesai, kuriems galioja išimtinėmis klimatinėmis sąlygomis pagrįstos nukrypti leidžiančios nuostatos, netaikomi:

   a) pagal IX priedą po sausio 1 d. C vynuogių auginimo zonoje;

   b) pagal IX priedą po kovo 16 d. A ir B vynuogių auginimo zonose ir

   jie bus taikomi tik produktams, pagamintiems iš naujausio vynuogių derliaus, surinkto iki minėtų datų.

7. Nepaisant 6 poskyrio, vynus koncentruoti šaldant, parūgštinti ir sumažinti jų rūgštingumą galima visus metus.

VI PRIEDAS

Apribojimai

A. Bendrojo pobūdžio

1. Taikant bet kurį patvirtintą vininkystės metodą, negalima įmaišyti vandens, išskyrus, jei tai daroma dėl ypatingo techninio būtinumo.

2. Taikant bet kurį patvirtintą vininkystės metodą, neleidžiama įmaišyti etilo alkoholio, išskyrus, jei metodai taikomi šviežių vynuogių misai gauti, kurios fermentacija sustabdyta įmaišius alkoholio, likerinio vyno, putojančio vyno, spirituoto vyno distiliavimui ir pusiau putojančio vyno.

3. Spirituotas vynas distiliavimui naudojamas tik distiliavimui.

B. Šviežios vynuogės, vynuogių misa ir vynuogių sultys

1. Šviežių vynuogių misa, kurios fermentacija sustabdyta įmaišant etilo alkoholio, naudojama tik kitų nei KN 2204 10, 2204 21 ir 2204 29 klasifikaciniais kodais klasifikuojamų produktų ruošimo etape. Šia nuostata nepažeidžiamos jokios kitos griežtesnės nuostatos, kurias valstybės narės gali taikyti savo teritorijoje kitų nei KN 2204 10, 2204 21 ir 2204 29 klasifikaciniais kodais klasifikuojamų produktų paruošimui.

2. Iš vynuogių sulčių ir koncentruotų vynuogių sulčių vynas negaminamas, jų taip pat negalima maišyti į vyną. Bendrijos teritorijoje draudžiama jas fermentuoti alkoholio gavimo tikslais.

3. 1 ir 2 poskyrio nuostatos netaikomos produktams, skirtiems Jungtinėje Karalystėje, Airijoje ir Lenkijoje gaminti produktus, kurių klasifikacinis KN kodas yra 2206 00, kuriems pavadinti valstybės narės gali leisti vartoti sudėtinį pavadinimą, į kurį įtrauktas prekinis pavadinimas „vynas“.

4. Rauginamą vynuogių misą iš vytintų vynuogių, galima pateikti į rinką tik likerinių vynų gamybai ir tik tuose vynuogių auginimo regionuose, kuriuose toks vartojimas buvo tradicinis iki 1985 m. sausio 1 d., ir vynui iš pernokusių vynuogių gaminti.

5. Jei, siekdama laikytis tarptautinių Bendrijos įsipareigojimų, Taryba nenusprendžia kitaip, iš trečiųjų šalių kilmės šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, koncentruotos vynuogių misos, rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, vynuogių misos, kurios fermentacija sustabdyta įmaišius alkoholio, vynuogių sulčių ir koncentruotų vynuogių sulčių Bendrijos teritorijoje gaminti vyną ar įmaišyti į vyną draudžiama.

C. Vyno kupažavimas (sumaišymas)

Jei, siekdama laikytis tarptautinių Bendrijos įsipareigojimų, Taryba nenusprendžia kitaip, Bendrijoje neleidžiama kupažuoti trečiųjų šalių kilmės ir Bendrijos kilmės vyną, taip pat trečiųjų šalių kilmės vyną.

D. Šalutiniai produktai

1. Perdaug spausti vynuoges draudžiama. Valstybės narės, atsižvelgdamos į vietos ir technines sąlygas, nusprendžia, koks minimalus alkoholio kiekis, bet visuomet didesnis už nulį, bus išspaudose ir nuosėdose vynuoges išspaudus.

2. Išskyrus alkoholį, spiritą ir piketą, iš vyno nuosėdų ir vynuogių išspaudų negalima gaminti nei vyno, nei kito gėrimo, skirto tiesiogiai žmonėms vartoti.

3. Vyno nuosėdų spaudimas ir dar kartą atliekamas išspaudų fermentavimas kitais nei distiliavimo ar piketo gamybos tikslais draudžiamas. Vyno nuosėdų filtravimas ir centrifugavimas nelaikomas spaudimu, jei gaunami produktai yra geros, tikros ir prekybai tinkamos kokybės.

4. Jei atitinkamoje valstybėje piketo gamyba leidžiama, jis naudojamas tik distiliavimui ar vyno gamintojo vartojimo reikmėms.

5. Turi būti reikalaujama, kad visi šalutinių produktų turintys fiziniai ar juridiniai asmenys, ar asmenų grupės išnaikintų juos tretiesiems asmenims prižiūrint ir laikydamiesi sąlygų, kurios turi būti nustatytos pagal 104 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą.

VII PRIEDAS

Vynmedžių išnaikinimo schemos biudžetas

92 straipsnio 3 dalyje minimos vynmedžių išnaikinimo schemos biudžetas:

a) 2008–2009 vyno metais (2009 biudžetiniai metai): 430 mln. EUR

b) 2009–2010 vyno metais (2010 biudžetiniai metai): 287 mln. EUR

c) 2010–2011 vyno metais (2011 biudžetiniai metai): 184 mln. EUR

d) 2011–2012 vyno metais (2012 biudžetiniai metai): 110 mln. EUR

e) 2012–2013 vyno metais (2013 biudžetiniai metai): 59 mln. EUR

VIII PRIEDAS

Vietovės, kurias valstybės narės gali paskelbti netinkamomis taikyti vynmedžių išnaikinimo schemą

(minimos 94 straipsnio 1 ir 3 dalyse)

ha

Valstybė narė	Vynuogynais apsodinta teritorija (iš viso)	94 straipsnio 3 dalyje nurodytos teritorijos
BG	135 760	2 715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2 049
EL	66 682	1 334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1 299	26
HU	85 260	1 705
MT	910	18
AT	50 681	1 014
PT	238 831	4 777
RO	178 101	3 562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

IX PRIEDAS

Vynuogių auginimo zonos

IV priede ir V priede pateikiama nuoroda į šias vynuogių auginimo zonas:

1. A vynuogių auginimo zonai priklauso:

   a) Vokietijoje: visos vynuogynų teritorijos, išskyrus tas, kurios priklauso B vynuogių auginimo zonai;

   b) Liuksemburge: Liuksemburgo vynuogių auginimo regionas;

   c) Belgijoje, Danijoje, Airijoje, Nyderlanduose, Lenkijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje: šių šalių vynuogių auginimo teritorijos;

   d) Čekijos Respublikoje: Čekijos vynuogių auginimo regionas.

2. B vynuogių auginimo zonai priklauso:

   a) Vokietijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos nurodytame Badeno regione;

   b) Prancūzijoje: šiame priede nepaminėtuose departamentuose vynuogynais apsodintos teritorijos, taip pat šie departamentai:

      – Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin;

      – Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;

      – Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;

      – Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;

      – Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Commune de Chapareillan);

      – Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne ir Nièvre departamente Cosne-sur-Loire apylinkėje vynuogynais apsodintos teritorijos;

   c) Austrijoje: Austrijos vynuogių auginimo teritorija;

   d) Čekijos Respublikoje: vynuogių auginimo regionas Morava ir į 1 skyriaus d poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos;

   e) Slovakijoje: vynuogių augnimo teritorijos Mažuosiuose Karpatuose, Pietų Slovakijoje, Nitra, Centrinėje Slovakijoje, Rytų Slovakijoje ir į 3 skyrių neįtrauktos vynuogių augnimo teritorijos;

   f) Slovėnijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos šiuose regionuose:

      – Podravje regione: ljutomerskoormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonskokapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice,

– Posavje regione: bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska ir į 5 skyriaus d poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos;

g) Rumunijoje: Podișul Transilvaniei teritorija.

3. C I (a) vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos:

– šiuose departamentuose: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (išskyrus Chapareillan komuną), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (išskyrus Cosne-sur-Loire apylinkę), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

– Drôme departamento Valence ir Die apylinkėse (išskyrus Dieulefit, Loriol, Marsanne ir Montélimar kantonus);

– Tournon apylinkėje, Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge kantonuose ir Ardèche departamento la Voulte-sur-Rhône apylinkėje;

b) Ispanijoje: A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa ir Vizcaya provincijose vynuogynais apsodintos teritorijos;

c) Portugalijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos Norte regiono dalyje, kurio teritorija atitinka „Vinho Verde“ vyno vietovę, taip pat „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras“ (išskyrus „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), priklausančias „Região viticola da Extremadura“;

d) Slovakijoje: Tokay regionas;

e) Rumunijoje: į 2 skyriaus g poskyrį ar 5 skyriaus f poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos.

4. C I (b) vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Italijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos Valle d'Aosta regione ir Sondrio, Bolzano, Trento bei Belluno provincijose.

b) Vengrijoje: visos vynuogynais apsodintos teritorijos.

5. C II vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos:

– šiuose departamentuose: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (išskyrus Olette ir Arles-sur-Tech kantonus), Vaucluse;

– Var departamento dalyje, kuri pietuose ribojasi su Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ir Sainte-Maxime komunų šiaurine riba;

– Nyons apylinkėje ir Drôme departamento Dieulefit, Loriol, Marsanne ir Montélimar kantonuose;

– tose Ardèche departamento dalyse, kurios neišvardytos 3 skyriaus a poskyryje;

b) Italijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos šiuose regionuose: Abruzzi, Campagnia, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia, Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy išskyrus Sondrio provinciją, Marche, Molise, Piedmont, Tuscany, Umbria, Veneto iškyrus Belluno provinciją, įskaitant salas, kurios priklauso tokiems regionams kaip Elba ir kitos Tuscan archipelago salos, Ponziane salos, Capri ir Ischia;

c) Ispanijoe: vynuogynais apsodintos teritorijos šiose provincijose:

– Lugo, Orense, Pontevedra,

– Ávilla (išskyrus komunas, kuriose atitinka Cebreros provincijos „comarca“ pavadintą vyną), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

– La Rioja,

– Álava,

– Navarra,

– Huesca,

– Barcelona, Girona, Lleida;

– Zaragoza provincijos dalyje, kuri yra į šiaurę nuo Ebro upės;

– Tarragona provincijos komunose, kurios įtrauktos į Penedés kilmės vietos pavadinimą;

– Tarragona provincijos dalyje, kuri atitinka Conca de Barberá provincijų “comarca” pavadintą vyną.

d) Slovėnijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos Primorska regione: vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš ir vinorodni okoliš Kras;

e) Bulgarijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos šiuose regionuose: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

f) Rumunijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos ošiuose regionuose: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ir Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, Pietų vyno regionas, įskaitant smėlynus ir kitus palankius regionus.

6. C III (a) vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Graikijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos šiuose regionuose: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi ir Thira (Santorini) sala.

b) Kipre: vynuogynais apsodintos teritorijos, esančios aukčiau nei 600 metrų virš jūros lygio.

c) Bulgarijoje: į 5 skyriaus e poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos.

7. C III (b) vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos:

– Corsica departamentuose;

– toje Var departamento dalyje, kuri yra tarp jūros ir komunų (jos pačios įeina į tą vietovę) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ir Sainte;

– Pyrénées Orientales departamento Olette ir Arles-sur-Tech kantonuose;

b) Italijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos šiuose regionuose: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ir Sicily įskaitant salas, priklausančias šiems regionams, pvz., Pantelleria, Lipari, Egadi ir Pelagų (Isole Pelagie) salas;

c) Graikijoje: į 5 skyriaus e poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos;

d) Ispanijoje: į 3 skyriaus b poskyrį ar 5 skyriaus c poskyrį neįtrauktos vynuogynais apsodintos teritorijos;

e) Portugalijoje: vynuogynais apsodintos teritorijos neįtrauktos į C I (a) vynuogių auginimo zoną;

f) Kipre: vynuogynais apsodintos vietovės, esančios žemiau nei 600 metrų virš jūros lygio;

g) Maltoje: vynuogynais apsodintos teritorijos

8. Teritorijų, kurias sudaro šiame priede išvardyti administraciniai vienetai, ribos nustatomos pagal nacionalines nuostatas, kurios galiojo 1981 m. gruodžio 15 d., Ispanijoje – pagal nacionalines nuostatas, kurios galiojo 1986 m. kovo 1 d. ir Portugalijoje – pagal nacionalines nuostatas, kurios galiojo 1998 m. kovo 1d.

FINANSINĖ PAŽYMA

1. BIUDŽETO EILUTĖ: 05 02 09 05 02 10 01	ASIGNAVIMAI (mln. EUR): 2007 m.: 1 487 2008 m.: 1 377 (PBP) 2007 m.: 38 2008 m.: 38 (PBP)

2. PAVADINIMAS:
Tarybos reglamento dėl bendro vyno rinkos organizavimo ir iš dalies keičiančio tam tikrus reglamentus, pasiūlymas;

3. TEISINIS PAGRINDAS:
EB sutarties 36 ir 37 straipsniai.

4. TIKSLAI:
Šios reformos tikslai yra:
- padidinti ES vyno gamintojų konkurencingumą; gerinti ES rūšinio vyno, kaip geriausio vyno pasaulyje, reputaciją; susigrąžinti senąsias rinkas ir įsitvirtinti naujose Europos Sąjungos ir viso pasaulio rinkose;
- sukurti vyno sektoriaus tvarką su aiškiomis, paprastomis taisyklėmis, kurios veiksmingai subalansuotų pasiūlą ir paklausą:
- sukurti vyno sekoriaus tvarką, padedančią išlaikyti geriausias ES vyno gamybos tradicijas, pagerinti daugelio kaimo vietovių socialinę struktūrą ir užtikrinti,, kad gaminant vyną bus tausojama aplinka.

5. FINANSINIS POVEIKIS	12 MĖN. LAIKOTARPIS (mln. EUR)	EINAMIEJI FINANSINIAI METAI: 2007 m. (mln. EUR)	KITI FINANSINIAI METAI: 2008 m. (mln. EUR)
5.0 IŠLAIDOS – IŠ EB BIUDŽETO (GRĄŽINAMOSIOS IŠMOKOS IR (ARBA) INTERVENCIJOS) – NACIONALINIŲ VALDŽIOS INSTITUCIJŲ – KITOS	–	–	–
5.1 PAJAMOS – EB NUOSAVIEJI IŠTEKLIAI (MOKESČIAI IR (ARBA) MUITAI) – NACIONALINĖS	–	–	–

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
5.0.1 NUMATOMOS IŠLAIDOS 5.1.1 NUMATOMOS PAJAMOS	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

5.2 APSKAIČIAVIMO METODAS:
Metinės reformos pasiūlymo išlaidos, įskaitant pervedimus kaimo plėtrai, apytikriai yra 1,3 mlrd. eurų ir atitinka *status quo* scenarijuje numatytas išlaidas.
Status quo scenarijus sudarytas atsižvelgiant į 2001–2005 m. biudžeto išlaidų „olimpinį vidurkį“ (5-rių metų vidurkis, į kurio žemiausias ir aukščiausias vertes neatsižvelgiama), kuris padidintas siekiant atsižvelgti į Bulgarijos ir Rumunijos stojimą.
Išsami informacija apie reformos biudžeto išlaidas pateikiama pridedamame priede.

6.0 AR PROJEKTAS GALI BŪTI FINANSUOJAMAS IŠ ASIGNAVIMŲ, ĮTRAUKTŲ Į ATITINKAMĄ EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIŲ?	~~TAIP NE~~
6.1 AR PROJEKTĄ GALIMA FINANSUOTI PERKELIANT LĖŠAS IŠ VIENO EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIAUS Į KITĄ?	~~TAIP NE~~
6.2 AR REIKĖS SKIRTI PAPILDOMĄ BIUDŽETĄ?	~~TAIP NE~~
6.3 AR ASIGNAVIMUS REIKĖS ĮTRAUKTI Į BŪSIMUS BIUDŽETUS?	TAIP ~~NE~~

PASTABOS:
–

FINANSINĖS PAŽYMOS PRIEDAS

200 000 ha ir išmokos sumažinimas kasmet 20 % **Plotas (ha) grindžiamas pirmųjų metų bendrosios sumos 30 % ir jos sumažinimas 5 % per metus**		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013	
A. BRO lygiu taikomos priemonės							
1. <u>atnaujintas išnaikinimo planas (iš viso: 200 000 ha)</u>							
vidutinė išmoka už išnaikinimą	*EUR/ha*	*7 174*	*5 739*	*4 591*	*3 673*	*2 938*	
į bendrųjų išmokų sistemą (BIS) integruotas orientacinis išnaikintų vynuogynų plotas	*ha*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*	
tarpinė metinių biudžeto didžiausių išlaidų, skirtų išnaikinimui, suma	**mln. EUR**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**	
2. <u>ikutinės sąnaudos, susijusios su laipsnišku ES rinkos priemonių taikymo nutraukimu</u>							
paskaičiuotoji suma	mln. EUR	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**		
3. <u>valstybės dotacijos finansavimas</u>							
didžiausia valstybės dotacijos suma	mln. EUR	634	879	863	870	858	
mažiausia reklamai skirta suma, įtraukta į valstybės dotacijos sumą, yra	mln. EUR	120	120	120	120	120	
didžiausia valstybės dotacijos suma (iš viso)	**mln. EUR**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**	
reklamai skirta procentinė dalis, įtraukta į valstybės dotaciją	*%*	*18,93%*	*13,65%*	*13,90%*	*13,79%*	*13,99%*	
Iš viso skirta BRO lygiu taikomoms priemonėms	**mln. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 047**	**980**	**917**	
B. Atsietoji tiesioginė išmoka, kurią reikia įtraukti į VII priedą							
didžiausia išmoka	EUR/ha			350	350	350	
bendras paskaičiuotasis plotas	ha			60 000	110 000	150 000	
tarpinė metinių biudžeto išlaidų suma	**mln. EUR**			**21**	**38,5**	**52,5**	
Visa suma, skiriama pagal žemės ūkio politikos pirmąjį ramstį finansuojamos priemonėms	**mln. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 068**	**1 019**	**969**	
C. Pervedimai kaimo plėtrai vyno gamybos regionuose	**mln. EUR**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**	
IŠ VISO (A+B+C)	**mln. EUR**	**1 311**	**1 316**	**1 318**	**1 319**	**1 319**	
D. Informacija (Tarybos reglamento (EB) Nr. 2826/2000 pakeitimas)	**mln. EUR**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	

Valstybės dotacija 2014 biudžetiniais metais (B2014) sieks 857 mln. eurų ir 850 mln. eurų – 2015 biudžetiniais metais (B2015) ir vėlesniais
Prognozuojama tiesioginė išmoka 2014 biudžetiniais metais (B2014) sieks 63 mln. eurų ir 70 mln. eurų – 2015 biudžetiniais metais (B2015) ir vėlesniais
Pervedimai kaimo plėtrai 2014 biudžetiniais metais (B2014) ir vėlesniais sieks 400 mln. eurų.

2014 m. ir vėlesniams metams numatytos sumos yra orientacinės ir priklauso nuo sprendimų, kurie turi būti priimti naujam finansiniam programavimo laikotarpiui po 2013 m. Tačiau dėl tam tikrų teisinių įsipareigojimų būtina atsižvelgti į išlaidas, padarytas iki šios datos.